

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
913
27. VI 1969.

ИЗЛАЗИ
КОМ

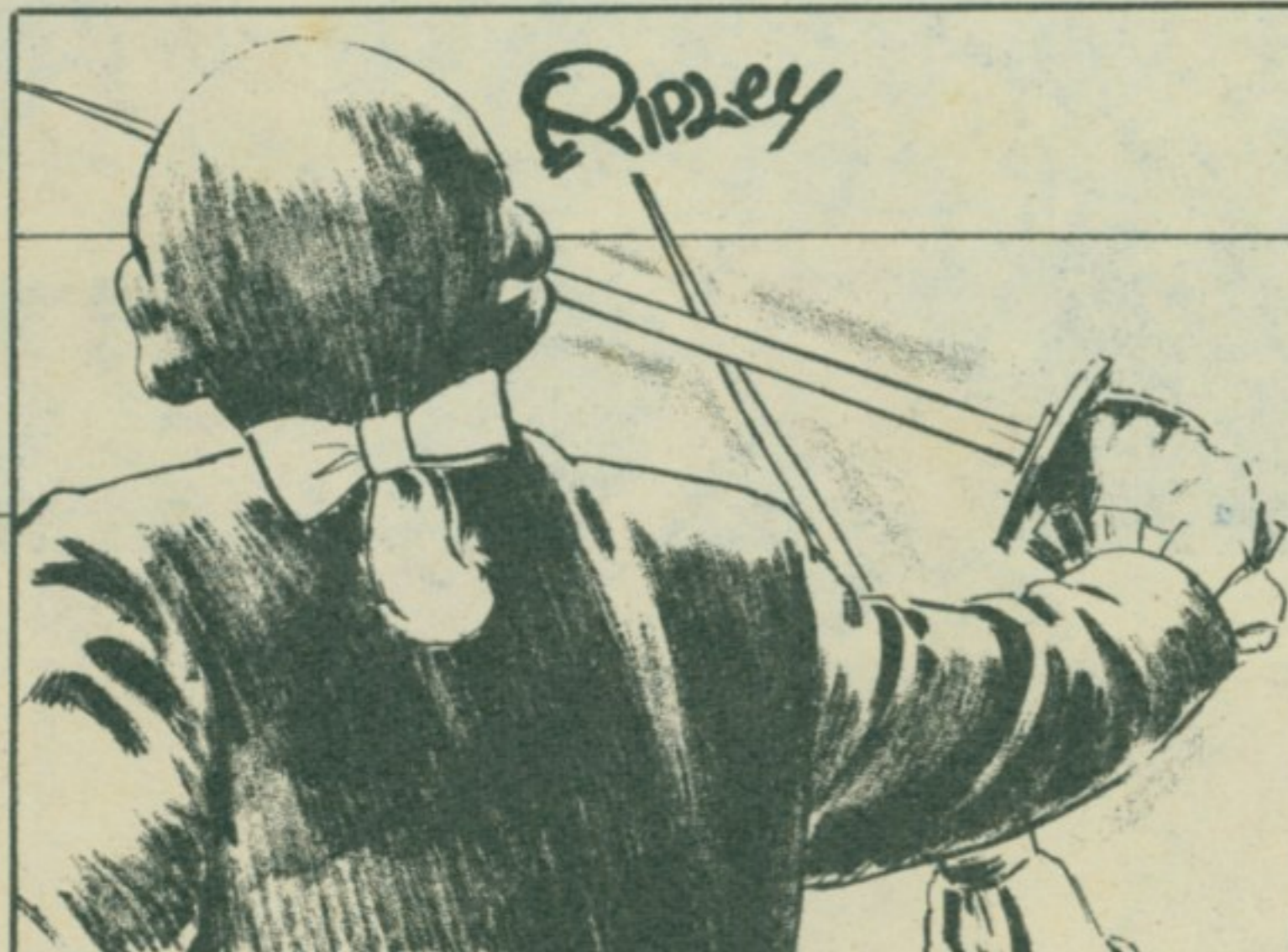
ФДАШ ГОГ АОН

ДОГОДИЛО СЕ...

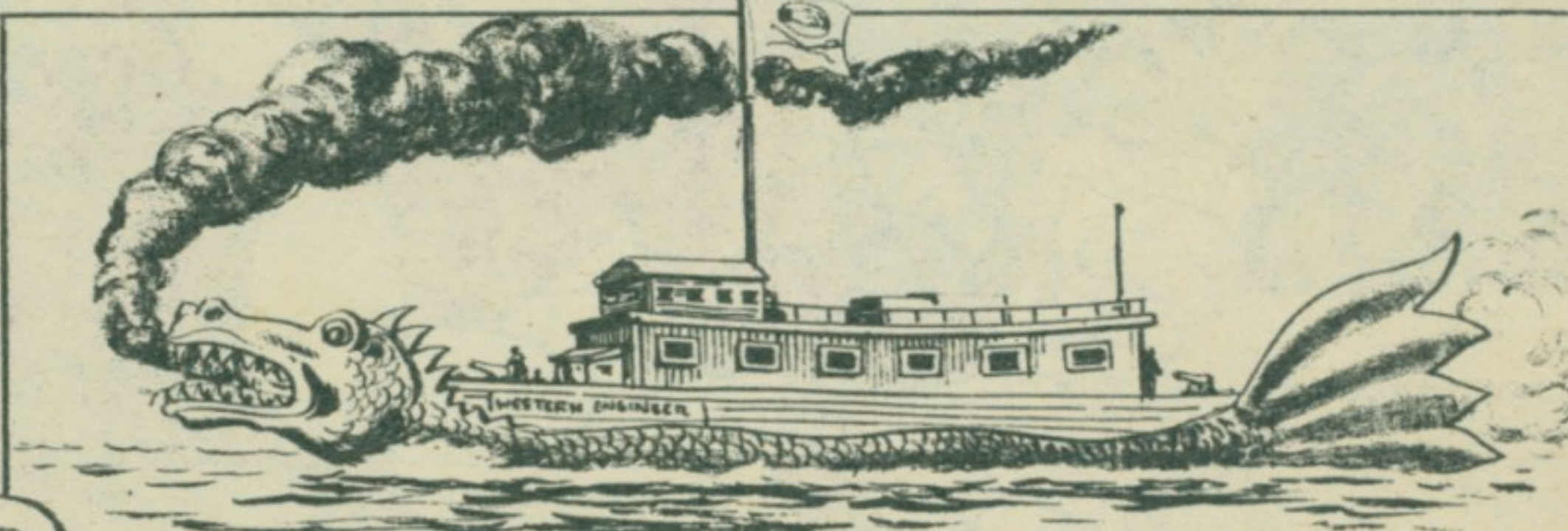

СПОРТИСТА У КОЛИЦИМА. — Алан Тис, који је од 1966. године парализован и заувек прикован за инвалидска колица, један је од најсвестранијих спортиста у Шкотској. Он је досад освојио две златне медаље у гађању луком и стрелом, одличан је стонотенисер и дизајнер терета. Ових дана покушава да постане првак Велике Британије у стрељаштву.

ШАМПИОНИ ГРИМАСА. — Годинама већ педесет петогодишњи Ерн Емерик и Шарлота Скинер су шампиони Енглеске у прављењу гримаса. И ове године они су као од шале одбранили своје шампионске титуле. Способност да своја лица изобличе по жељи ниједно од њих двоје не користи да би нешто зарадили. Ерн се, додуше, појављује пред публиком али искључиво на приредбама које се организују у добротворне сврхе.

Веровати или не!

ПАРОБРОД-ЗМАЈ

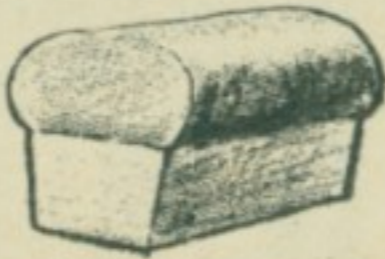
ВЕСТЕРН ЕНЦИНИР, први пароброд на реци Мисури, саграђен 1819. године у облику СТРАШНОГ ЗМАЈА — УМЕСТО ОБИЧНОГ ПРАМЦА — УМЕСТО СТРАШНУ ГЛАВУ ИЗ КОЈЕ ЈЕ КУЉАО ДИМ А УМЕСТО КРМЕ РЕП КОЈИ ЈЕ ПЕНИО ВОДУ.

Вилхелм де Фирмен

(1684-1722)

БОРИО СЕ НА 13 ДВОБОЈА У КОЈИМА ЈЕ 3 ПРОТИВНИКА УБИО А 3 РАНИО САМО ДА БИ ИХ НАТЕРАО ДА ПРИЗНАЈУ ДА ЈЕ ШАРЛ КОФЕН БОЉИ ПЕШНИК ОД ЖАНА САНТЕЛА. ПРЕА СМРТ ФЕРМЕН ЈЕ ПРИЗНАО ДА У ЖИВОТУ НИЈЕ ПРОЧИТАО НИ ЈЕДАН НИ КОФЕНОВ НИ САНТЕЛОВ СТИХ.

ДА БИ ПОРАСЛА И УЗРЕЛА ПШЕНИЦА ЗА СВЕГА ПОЛА КИЛОГРАМА ХЛЕБА, ПОТРЕБНЕ СУ 2 ТОНЕ ВОДЕ.

Тшюка MUSSAENDA ERUTHROPHYLLA

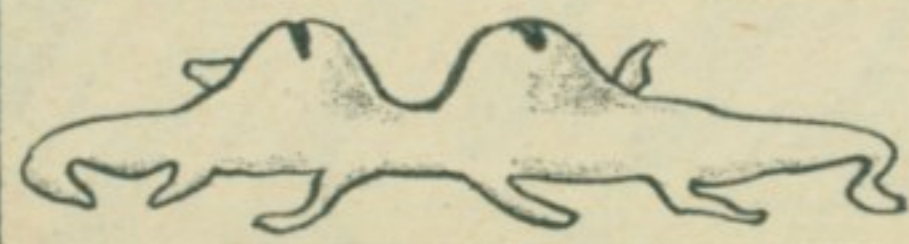
ИМА ТАКО НЕУГЛЕДАН ЦВЕТ ДА ИНСЕКТИ НИ КАД НЕ БИ СЛЕТЕЛИ НА ЊЕГА И ПОМОГЛИ ОПРАШИВАЊЕ ДА МУ ПРИРОДА НИЈЕ ПОДАРИЛА ЈЕДАН ЈАРКОЦРВЕН ЧАШИЧНИ ЛИСТ.

ПОЗНАТИ НЕМАЧКИ СЛИКАР КАРЛ ВИЛХЕМ ДИФЕНБАХ

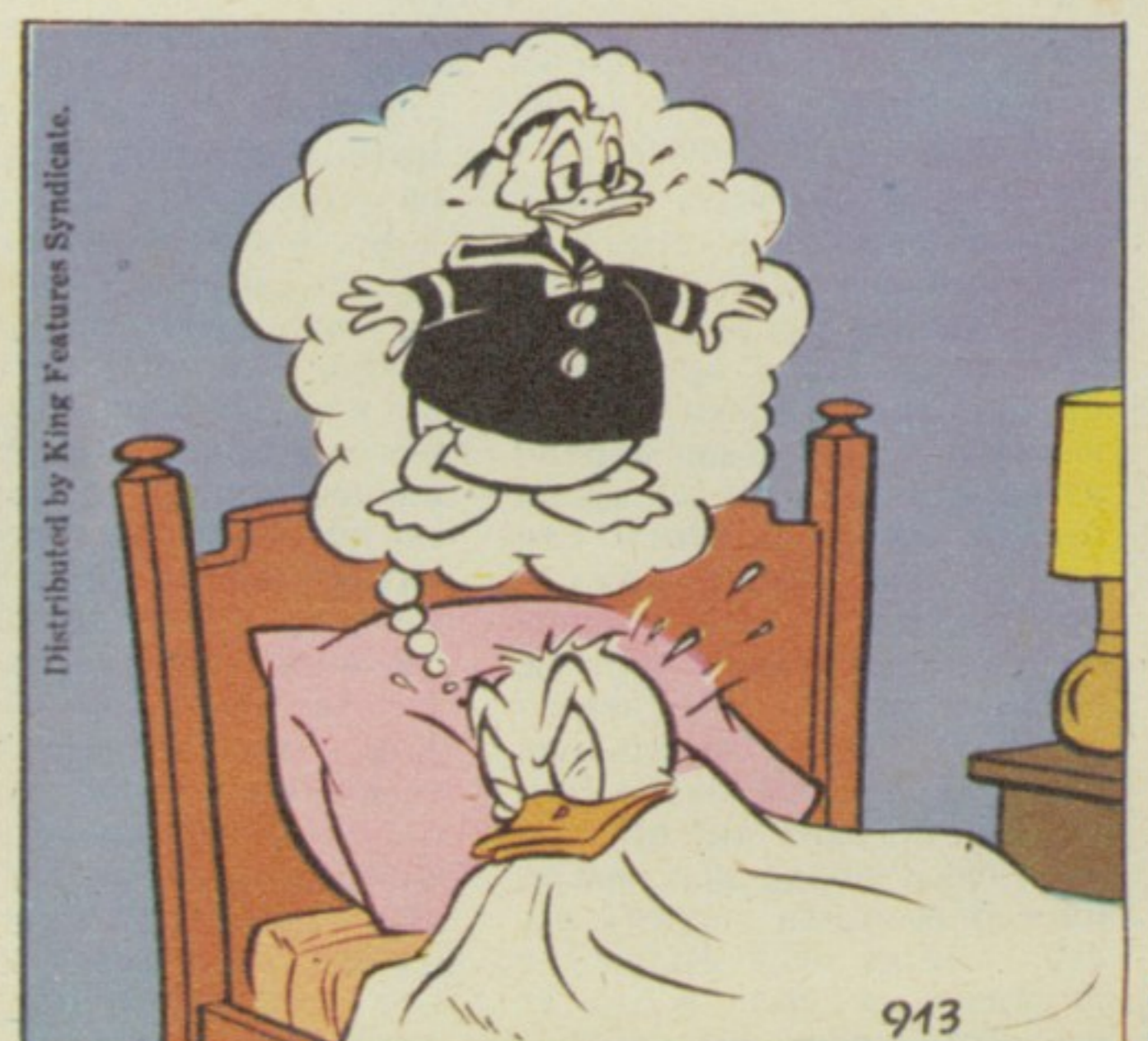
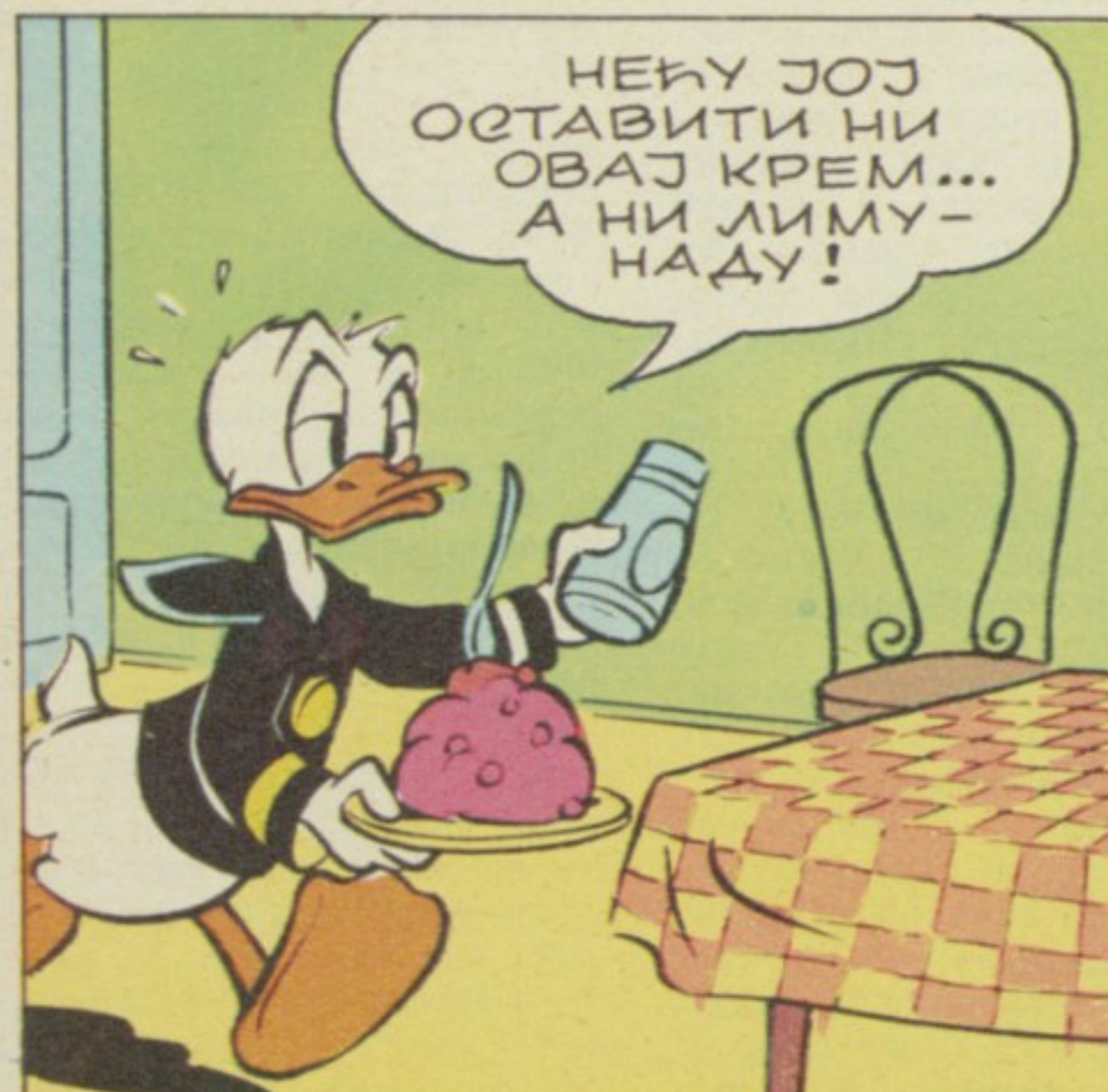
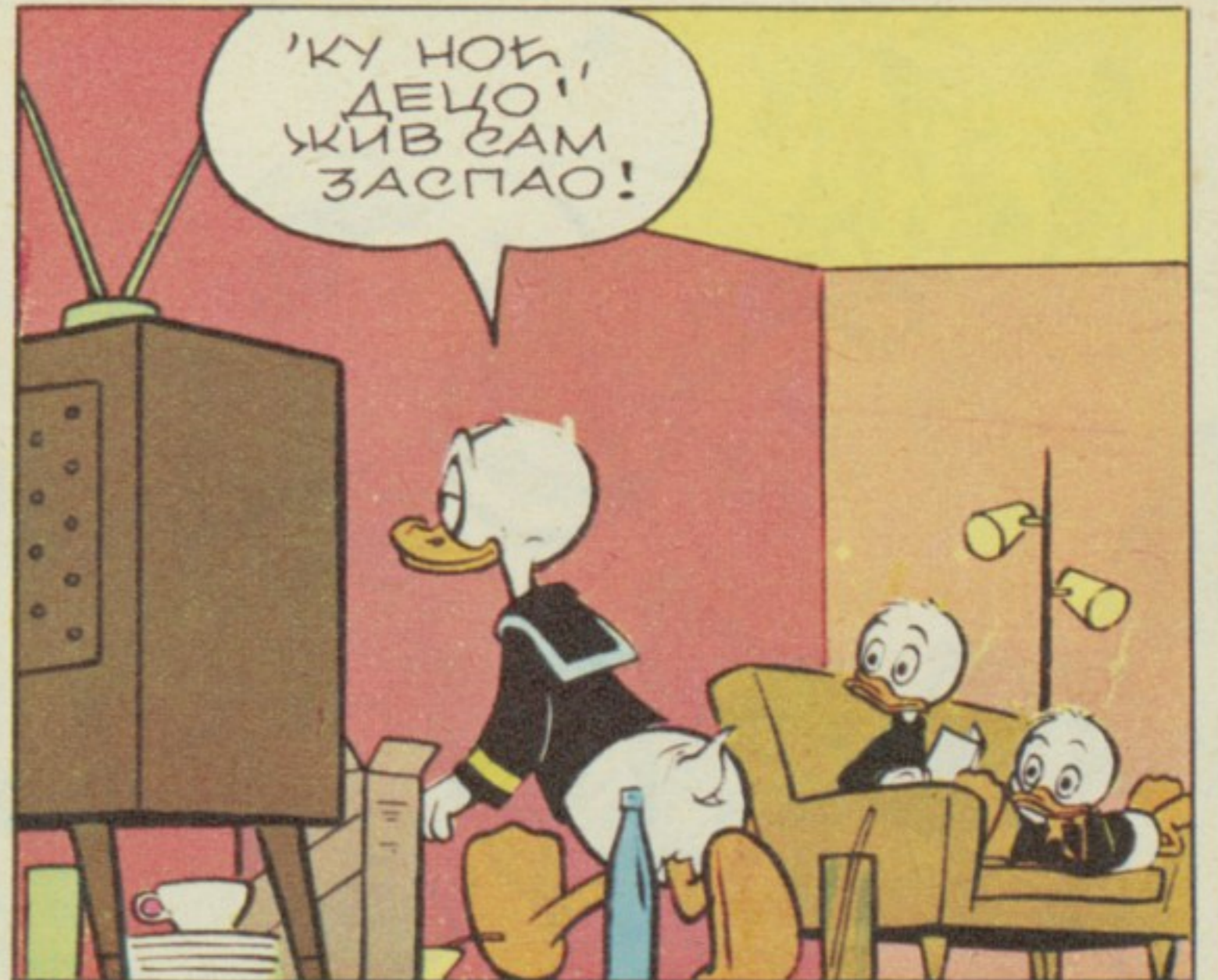
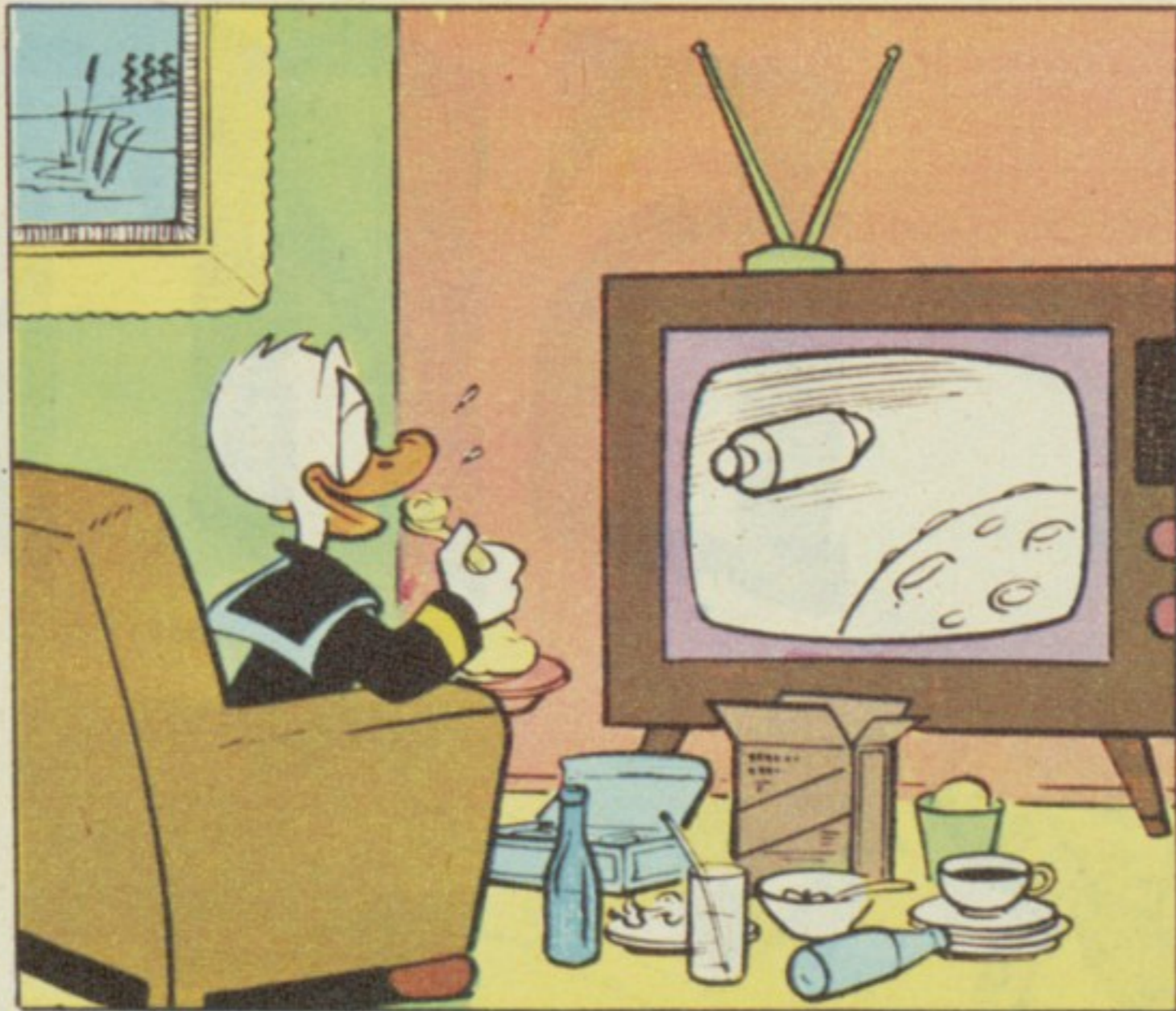
(1851-1913) ТОЛИКО ЈЕ ОСЛАБИО ОД ДУГЕ БОЛЕСТИ ДА ВИШЕ НИЈЕ МОГАО ДА ДРЖИ ЧЕТКИЦУ МЕЂУ ПРСТИМА — ПА ЈЕ НА ПЛАТНО НАНОСИО БОЈУ ЗИДАРСКОМ МИСТРИЈОМ!

НЕКЕ ВРСТЕ ДУБОКОВОДНИХ ОКТОПОДА ИМАЈУ ОЧИ КОЈЕ ИЗНОСЕ ТРЕКИНУ ЦЕЛОГ ТЕЛА.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ДОПИСНИК НОВО-САДСКЕ »ЗАСТАВЕ« АРСА ПАЈЕВИЋ, КОГА СУ ЦРНОГОРСКИ ВОЈНИЦИ ЗВАЛИ »ВОЈВОЂАНИН«, КАО ОЧЕВИДАЦ ОПИСУЈЕ ЉУТИ БОЈ КОЈИ СЕ ВОДИО 16. ЈУЛА 1876. ГОДИНЕ

Још зора није била помолила свога лица кад по логору за труби војничка труба која би и мртве из гроба подигла. Поскакасмо са својих легала и први кога угледасмо беше књаз Никола на своме Лабуду. Будно је војску са својим трубачем. Уто се по логору зачуше гласови:

— Кренуше Турци! Бјеже Турци! На ноге, Црногорци! Међу првима сам у целом логору полетео да видим како беже Турци. И ногама и рукама ударао сам свога дората да боље потрчи према големом брду са којег допиралу одједи топова.

После добро пола сахата јурења у напред, тек што стигосмо на доглед брда пред Вучјим Долем са којег су јутрос „Турци кренули и утекли“, кад турски топови навалише по нама. Јурећи уз војнике напред нисам ни гледао на брдо, нити сам слутио зло отуда, кад се пред мојег дората зареше 3—4 топовска зрна, која се стадоше вртети и у земљу заривати. И док сам тренуо, као с тавана спадох са свога дората, који ме преплашен овим поздравом свали, па као помаман загребе на лево дољом међу брдима, а ја скочих са земље и отрчах што игда могох под само то

големо брдо, са којег нас Турци гађаху.

Јуриш на Турке

У највећем страху, каква нигда у своме животу нисам дотад осетио, постајох неко време у том заклону под брдом, кад стадоше према мени трчати наши војници који беху према Турцима на мртвој стражи дуж целог овог брда. Чим који до мене дође, погледа ме па оштро викне: „Бјежи за нама!“ Ја бих врло радо за њима потрчао, али видим како међу њих зрна падају и како их они обилазе и прескачу, па не смем да се макнем са својег места из заклона. У толико према себи угледах по врху главице једног брда многе црногорске капе, што ме неописиво обрадова. Али у том часу стадоше са те високе главице Црногорци плотуне палити на брдо више моје главе. Језа ме скроз прође од силног фијукања пушчаних зрна. И кад нека од њих почеше падати пред мене, ја се стис-

кох те стадох бежати оном долином међу брдима, куда малочас наши војници бежаху и куда ми је дорат утекао.

Док сам се ја тако спасавао, дотле је сва наша војска са књазом, целом његовом свитом и читавом војничком опремом дошла на пушкет турске ватре. Турци беху кренули да заузму два важна виса. Али се по команди књажевој с десне стране подиже војвода Пеко Павловић с јуначким Жерцеговцима, а на лево крило навали сенатор Бајо Бошковић са својом бригадом. Најживљим трком обе војске успеше се и заузеше важне положаје на тим двама брдским главицама са којих просуше прву ватру на Турке.

На то се Турци повукоше у своје шанчеве. Главнина наше војске под командом војводе Петра Вукотића стајаше у средини на високом брду, баш насупрот турским топовима који су гађали са оног брда испод којег утекох.

Са трију главица обараху наши војници силну ватру на Турке, који одговараху

пушчаном и топовском ватром. Отвори се жестоки бој. Књаз Никола са ђенералним штабом и свом осталом свитом својом, стајаше у средини наше војске, узлеђући неколико пута на свом помаману Лабуду на врх саме главице где га Турци уочише, те обрнуше свом снагом на ову страну. Кад се на ову главицу стаде осипати најжешћа ватра из пушака и топова турских, те у близини књажевој неколико рањених паде, стадоше главари салетати и молити књаза Николу, преклињући га јуначком срећом црногорском да се са својом свитом уклони одавде на једно друго брдо само за кратко време, докле наши Турке сломе — што им књаз по жељи учини.

Кад су тако Црногорци смирили ову највећу своју бригу, ојачаном снагом испалише плотуне на турску војску пред собом. Киша од танана сипала је на турске шанчеве један и по сат. Онда наста свечана тишина код нас, а књаз Никола скиде капу, стаде се крстити, кличући: „Ох, боже помози, ох боже помози, сада сије-

вају мачеви и ножи, сада наши јуришају на Турке.“ И заиста после неколико минута чу се урнебесно клицање наше војске, која гоњаше Турке. На то књаз плану и поскочи као и сваки Црногорац кад зачује убојно клицање своје браће, али га пратња мољаше и преклињаше да причека још мало.

Долети први радосни гласноша, те јави:
— Господару, ево ти воде жива Осман-пашу!

Рајна срећа

Заиста после неколико минута и он дође у пратњи неколицине Црногораца и Луке Филипова из Пипера, који га је и заробио. Лука је Осман-пашу као роба драгокупа водио на своме сиромашном црвеном појасчићу, који је са себе отпасао и њиме пашу привезао у знак покорности, те га тако до књаза доведе, пливајући у големој радости што му овака срећа данас у део паде.

Кад је Осман паша стао пред књаза, дрхтао је, да ли од умора или од страха, а књаз му пружи руку, посади га према себи, те рече:

— Ратна срећа која се данас склонила на моју страну, досудила вам је ову суд-

НА ВУЧЈЕМ ДОЛУ

бину. Ви је можете лако поднијети јер сте се јуначки борили. Сједите и одморите се.

Кад му Осман-паша на француском захвали, настави књаз с њиме и даље разговор на истом језику. Књаз га је напојио пивом и понудио дуваном. Осман-паша се мало осмели. Онда се књаз окрену пратњи.

— Хајде да се иде на разбојиште.

Кад смо стигли на разбојиште, наша је војска била већ отерала Турке у Билећу, те се расути војници враћаху, гонећи пред собом живе заробљене Турке. Многи ношаху џебану и оружје, које су у бегу Турци побацили. По грдном разбојишту лежаху турска телеса као снопље, канда их је коса покосила. И што идеш дубље Билећи, све су гушће гомиле мртвих Турака. Само ко није достигао Турчина, тај га није посекао или убио јер се ретко који бранио. Али благо томе коме јутрос хитре ноге беху, тај се насекао Турака колико му воља беше. Поједини Црногорци посекали су по 6—8 Турака. Више официра погине Турцима у овом боју, међу њима и Селим-паша, миралај Мехмед-бег, Али-бег Ризванбеговић. Главни командант Муктар-паша стојећи код топова био је

рањен. Погинуло је најмање 2.500 турских војника. Наших је погинуло 70, а рањено је 118.

Чувај њушку за унука

Осман-паша је нешто већи од средњих људи, сувоњав, просед и врло црномањаст, по рођењу Черкез, а говори осим руског, француског и српски језик помало. Њега је данас књаз уз пратњу са осталим заробљеницима опремио на Цетиње. Црногорска војска у овом боју, осим мноштва оружја и неколико барјака, задобила је пет Крупових топова острагуна, од којих сваки вреди 610 талира, заједно са свом опремом и мазгама. Задобише самих пушака острагуша око 3000, официрских сабаља 150, силесију ножева, официрских униформи и других лепих хаљина. Истог дана увече, у славу сретнога боја, избацила је наша војска 21 ђуле из освојених турских топова.

Један старац, Морачанин, Миленко Савић, који је ухватио и довео пред књазу турског војника, жаљаше се како му се кућа ископала јер му погубише три сина

иза којих оста ситна и нејакка унучад. На то му књаз одговори:

— Не брине се, старче, одсад ћу ти ја бити син и нећу те у невољи оставити.

Кад је ово књаз изговорио, прихвати реч изасланик Србије Јован Бели Марковић, који уз књазу беше, те му рече:

— И ја ћу ти, старче, за спомен дати своју пушку да је чуваш за свога унука док дорасте и да му речеш нека буде јунак и соко као што му отац беше и као што му је дед и данас такав.

Тако се завршио овај знаменити дан, о којем ће Црногорци и Херцеговци својим нараштајима причати подстичући у њима јунаштво.

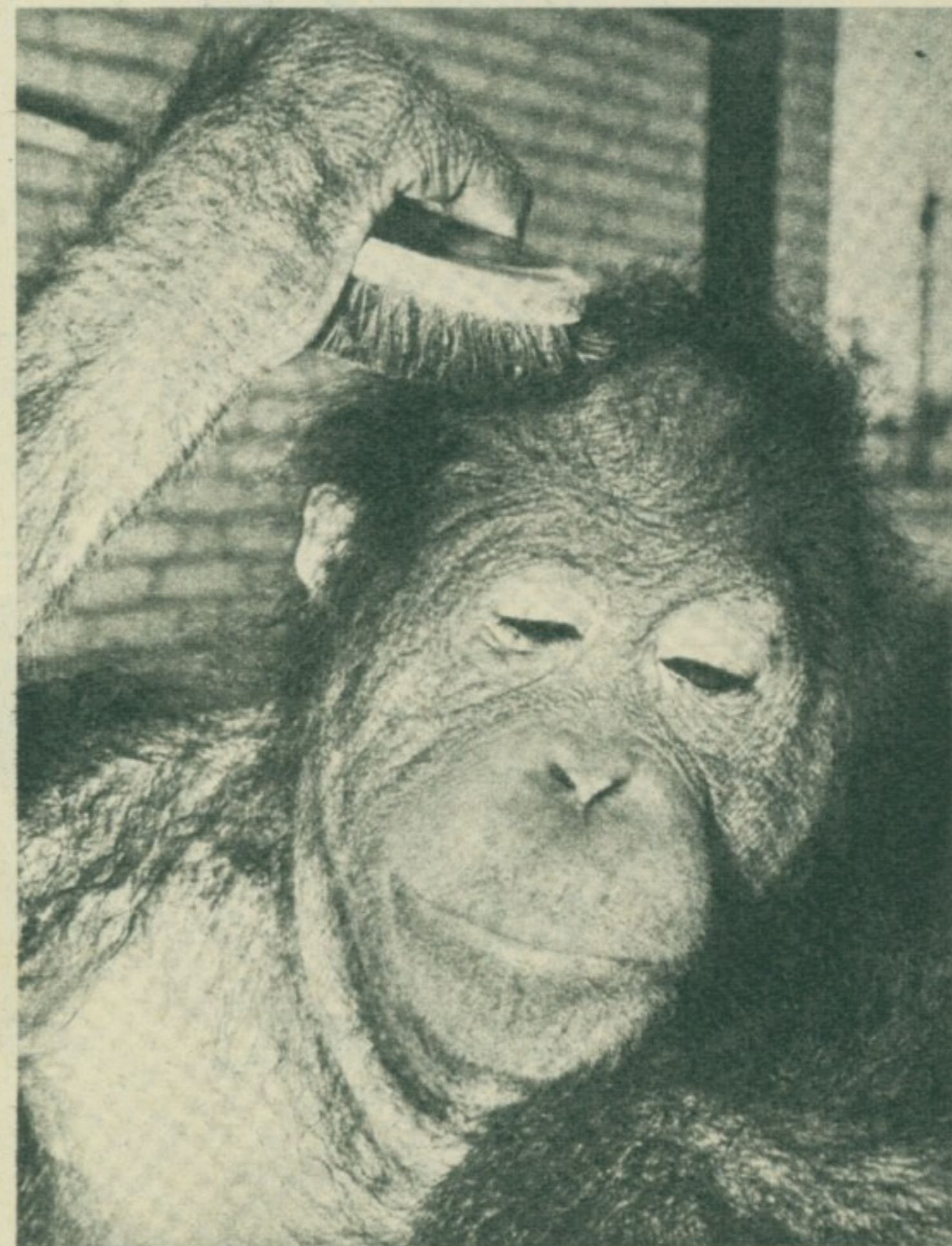
***

Црногорска војска понудила је Турцима примирје и веру да их с наше стране нико дотади неће, док не покупе и саране своје мртве на разбојишту. Уједно им понуди и помоћ... само да се уклони ова грозна и ужасна слика на Вучјем Долу.

У том циљу опреми наша врховна управа парламентарца с белом заставом у руци и званичним писмом на француском језику. Али Турци испалише плотун из пушака на наше парламентарца, кога је сам бог из ове кише од тананади жива и здрава изнео са белом заставом, коју по међународном уговору све европске војске поштују.

АРСА НАЈЕВИЋ

* њушка *

КИЦОШ

Стари мајмун Нестор није био кичош док је живео у прашуми. Али кад се нашао у зоолошком врту где је упознао навике свог чувара који веома много пољуби свој изглед и Нестор се прокицошио: неколико дана дотерује своју фризуру“.

***

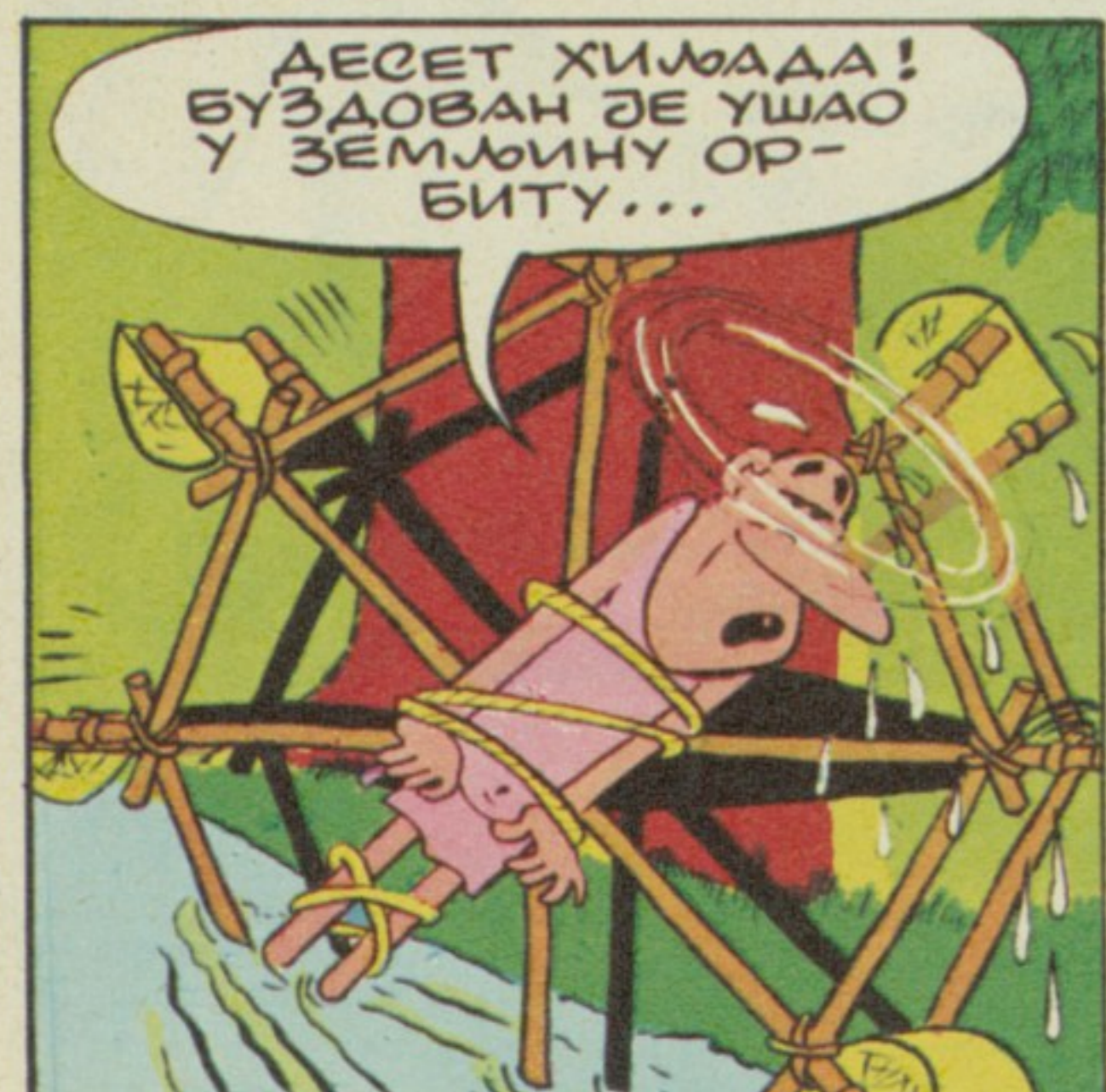
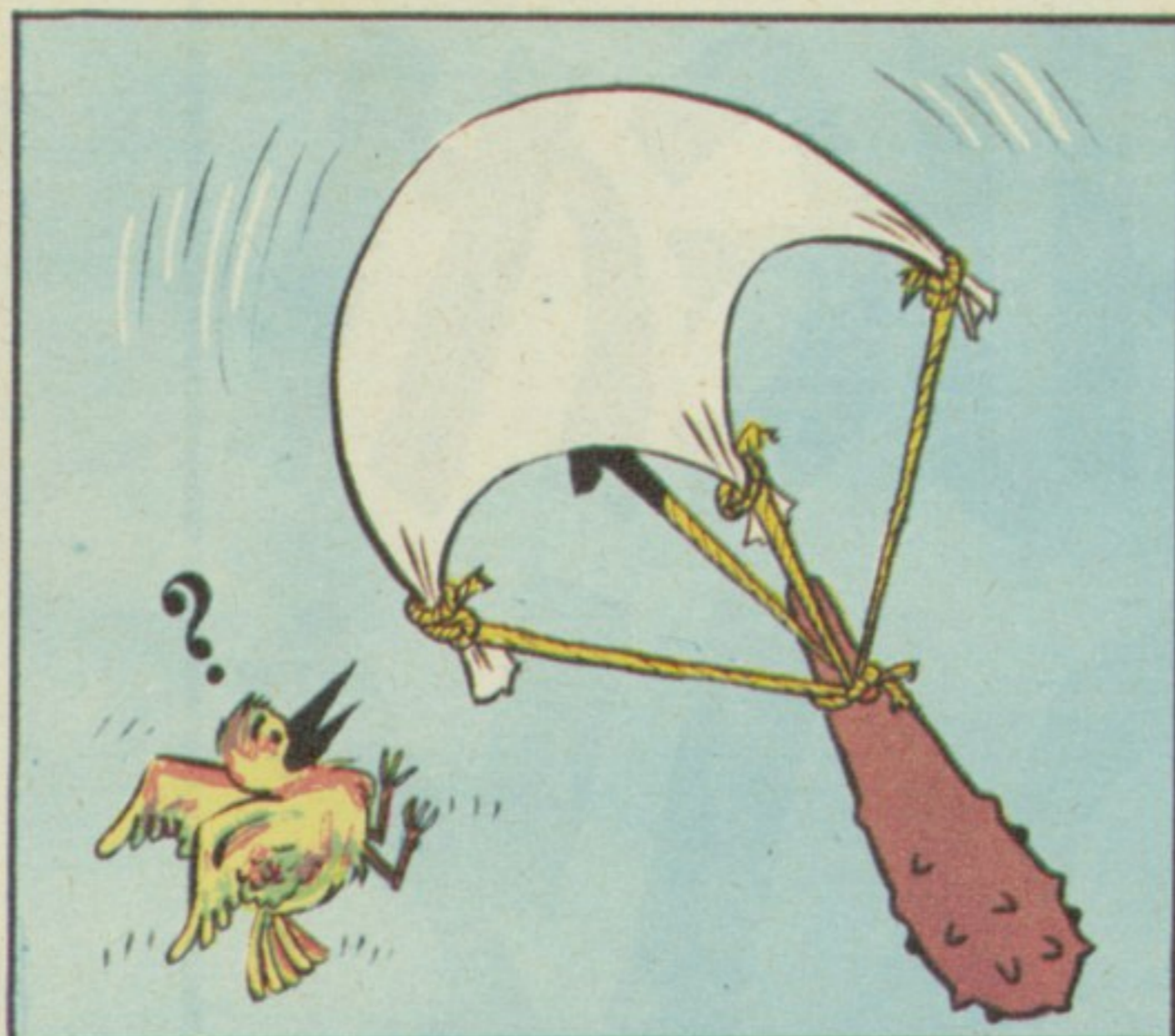
МЕЗИМЧЕВА ПОМАЈКА

Нилски коњ „Мезимац“ угледао је свет у зоолошком врту у Мелбурну. Био је толико нејак да су морали да га хране на цуцлу. Та дужност била је поверена Марики Вебер, једној од службеница зоолошког врта. Мезимац се толико навикао на своју помајку да свуда иде за њом.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ЕПИЗОДА: БУЗДОВАНСКЕ ИГРЕ

ТАКО ЈЕ ПРОПАЛА АВАРСКА ДОСЕТКА СА ПАДОБРАНОМ. АЛИ ЧЕГА ЋЕ СЕ ЈОШ ДОСЕТИТИ НЕПОШТЕНЕ СУДИЈЕ СЛЕДЕЋЕГ ДАНА КАД ДОЂЕ ДО КОНАЧНОГ ОБРАЧУНА ИЗМЕЂУ ДИКАНА И ВИКАНА, ВИДЕЋЕТЕ...

КАКО СЕ ПРАВИ ЗА ЖВАКАЊЕ

У МЕКСИЧКОЈ ЦУНГЛИ ЧИКЛЕРОСИ ЈЕ КУВАЈУ У КОТЛОВИМА, А ВОДУ ЗАХВАТАЈУ У ОБЛИЖЊИМ БАРАМА

Гума за жвакање постала је нека врста „хране“ модерног човека. Њена потрошња у свету толико је порасла да се произвођачи већ брину како да дођу до сировина од којих се она прави.

Какве су то сировине? Где се налазе? Ко их добавља,

Одговор се налази у срцу мексичке цунгле на полуострву Јукатану где расте дрво „сапотил“ чију су смолу домородачка индијанска племена од памтивека употребљавала за жвакање, а модерна индустрија претворила је у главну сировину за производњу гуме.

Сваки произвођач има свој тајни рецепт како од смоле припрема гуму за тржиште. Додају се разни састојци, праве комбинације, усавршавају се мирис и укус, једном речју чини се све да производ буде што привлачнији.

Али, почетна и главна сировина остаје смола дрвета сапотила. Додуше, у послед-

ње време праве се покушаји да се нађе замена и почињу да се користе и друге врсте дрвећа из којих се може добити слична смола. Тако се већ користи „јелутонг“ из Малезије, „сорва“ из Бразила, „балата“ из Гијане, „пендаре“ из Венецуеле и „перило“ из Колумбије.

Почетак је, међутим, везан за дрво сапотил.

У логору скупљача смоле

У мочварној долини која се још није осушила од обилних падавина из кишног периода налази се логор скупљача смоле. Чини га петнаест малих колиба без зидова, покривених палмовим лишћем. Испод надстрешница везане су висеће постеле. Ту живи и ради петнаестак чиклероса и њихов „шеф“. Поред логора налази се бара из које узимају воду за

кување. Земљиште је кречњачко и вода брзо понире, а већина потока пресуши чим престану велике летње кише. Зато било какав извор или бара представљају згодно место за постављање логора. Ту чиклероси обично остају по два месеца и за то време настоје да искористе све сапотиле у околини.

У седам часова ујутру, док је шума још обавијена влажном маглом, чиклероси полазе на посао. Хулио Химо, четрдесетогодишњак, ради овај посао већ 15 година. Хулио носи са собом торбу с храном, чутурицу, мачету и једну стару пушку, за сваки случај. Шума је тиха. Само се понекад чује смех једне лепе птице с великим наранџастим кљуном коју зову чачалака.

Највећу опасност овде представљају змије. Најстрашнија од њих је нојака чији отров убија човека. Због тога сви чиклероси носе са собом бочицу противотрова који сами справљају и за који кажу да је заиста одличан.

Хулио данас наставља на месту на коме је јуче радио. Понео је цак, мачету и уже за пењање по дрвећу. Дрво које данас „обрађује“ високо је око 30 метара. Стабло при дну засеца мачетом и из коре почиње да цури сок бео као млеко. То је добар знак и Хулио наставља да засеца кору дрвета у облику слова V, једно изнад другог, са свих страна. Тако „оперисано“ дрво почиње да лучи обилато драгоцен сок.

Чиклерос се пење уз дрво помоћу крампона и везује се ужетом да не би пао. Кад обради један део дрвета, иде даље све до грана које могу да га одрже.

Влага, змије,
отровни
инсекти...

Хулио је задовољан приносом. Време је влажно и сок цури. Да је сунце или ветар, сок би се стегао и престао да тече. А то је штета. Зато чиклероси воле влагу и кишу, иако од те влаге најчешће оболевају и добијају реуму и друге болести. За један дан чиклерос об-

ради десетак дрвета, наравно ако је време повољно. То значи да недељно може да сакупи 30—40 килограма смоле.

Просечна зарада једног чиклероса у току сезоне износи 7—10 хиљада пезоса (7—10 хиљада нових динара), што је недовољно за живот преко целе године. Раде у суровим и нездравим условима, а посао је напопан. Поред влаге и змија, за њих праву напаст представљају и разни инсекти који их уједају без милости, изазивајући страшан свраб на кожи, а неки преносе и вирусе разних обољења.

С напуњеним џаком Хулио се враћа у логор. Ускоро пристижу и остали из других крајева шуме. Сваки садржину свог џака изручује у повећи котао у коме скупља своју жетву током једне недеље. И свако у свом котлу започиње да кува смесу од које ће на крају испасти жвакаћа гума.

Тежак пут до »жваке«

Чиклерос потпаљује ватру испод котла и непрекидно је одржава додајући једну врсту тврдог дрвета. Кад сирово смола, слична млеку, почне да кључа, треба је добро мешати да не би загорела. Мало помало смеса почиње да се згушњава и добија жућкасту боју. Потребна је велика вештина да се ова лепљива смеса успешно скува, извади из котла и испресује помоћу калуца у погаче од по десет килограма које се називају маркетас.

Овако спремљене и упаковане погаче товаре се на мазге и сваког понедељка

ЧИКЛЕРОС ХУЛИО ХИМО ОБРАЂУЈЕ СТАБЛО САПОТИЛА ВИСОКО 30 МЕТАРА. МАЧЕТОМ ЈЕ ЗАСЕКАО КОРУ ИЗ КОЈЕ ЦУРИ СМОЛА БЕЛА КАО МЛЕКО — СИРОВИНА ЗА ЖВАКАЋУ ГУМУ.

преносе дугим шумским стазама до централе у Алтамири, а одатле до главног града мексичке државе Кампеше, на полуострву Јукатану. Кад стигну у америчке фабрике, погаче се прерађују у милионе малих бомбона и „цигарета“. Људи, жене, деца широм света жваћу их и не слутећи да иза њих стоји мукотрпан рад чиклероса у далеким мексичким цунглама.

С. М.

ЛОГОР СКУПЉАЧА СМОЛЕ. ТУ ЖИВИ ПЕТНАЕСТАК РАДНИКА У ВЛАЖНОЈ И НЕЗДРАВОЈ КЛИМИ МЕКСИЧКЕ ЦУНГЛЕ.

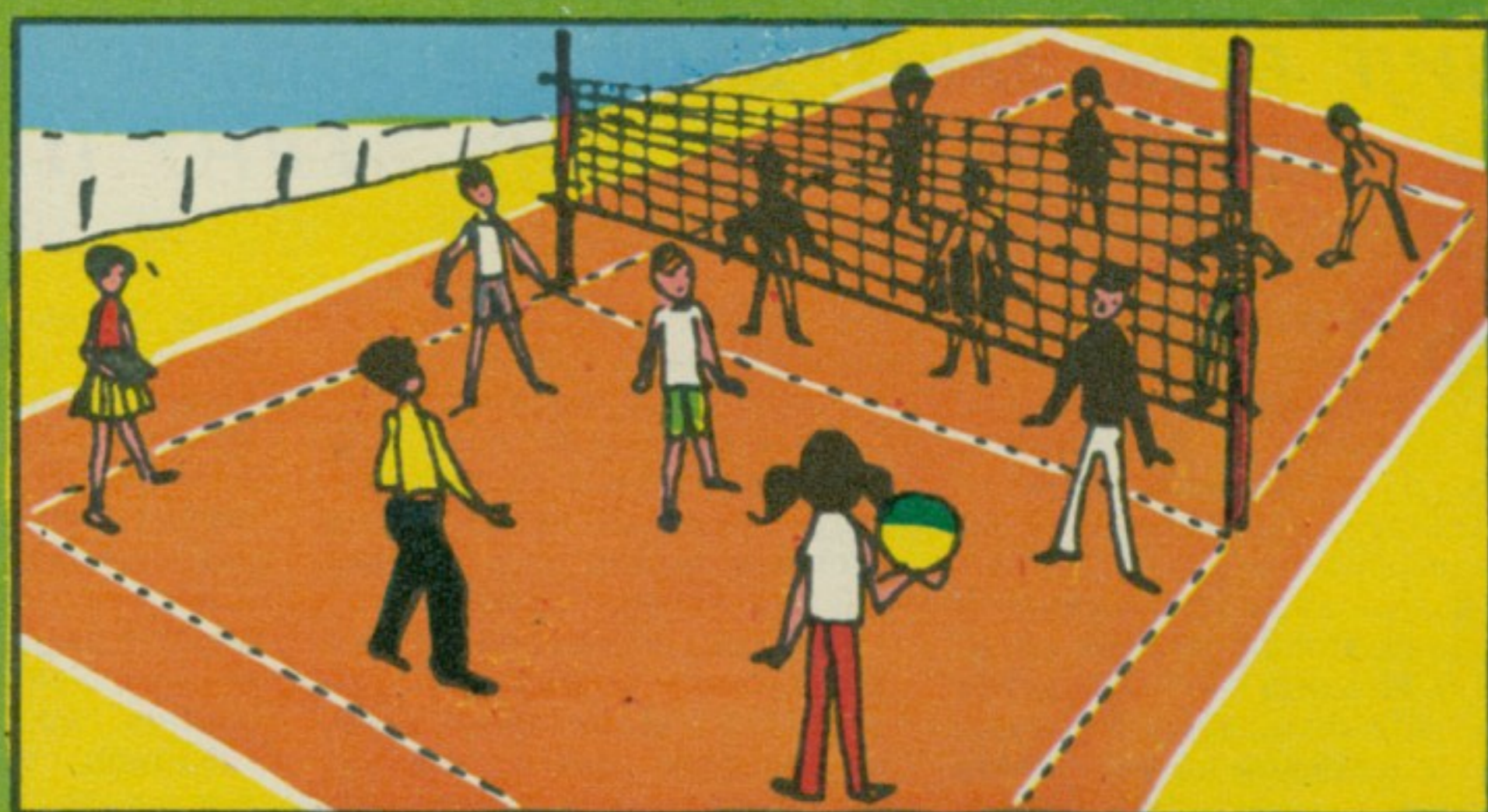

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ДЕЈА КАО ПОЧАСНИ ГОСТ!

ИГРАЈТЕ ОДБОЈКУ!

1 ИСТОРИЈА. — Ова спортска игра постала је од тениса а од 1895. године добила је обележје посебног спорта. Оснивачем се сматра Американац Виљем Морган. До првог светског рата играла се само у Америци. Данас је то једна од најмасовнијих игара у свету, а најпопуларнија је у Јапану. Код нас се појавила 1921. године, а као самостална спортска дисциплина тек после II светског рата.

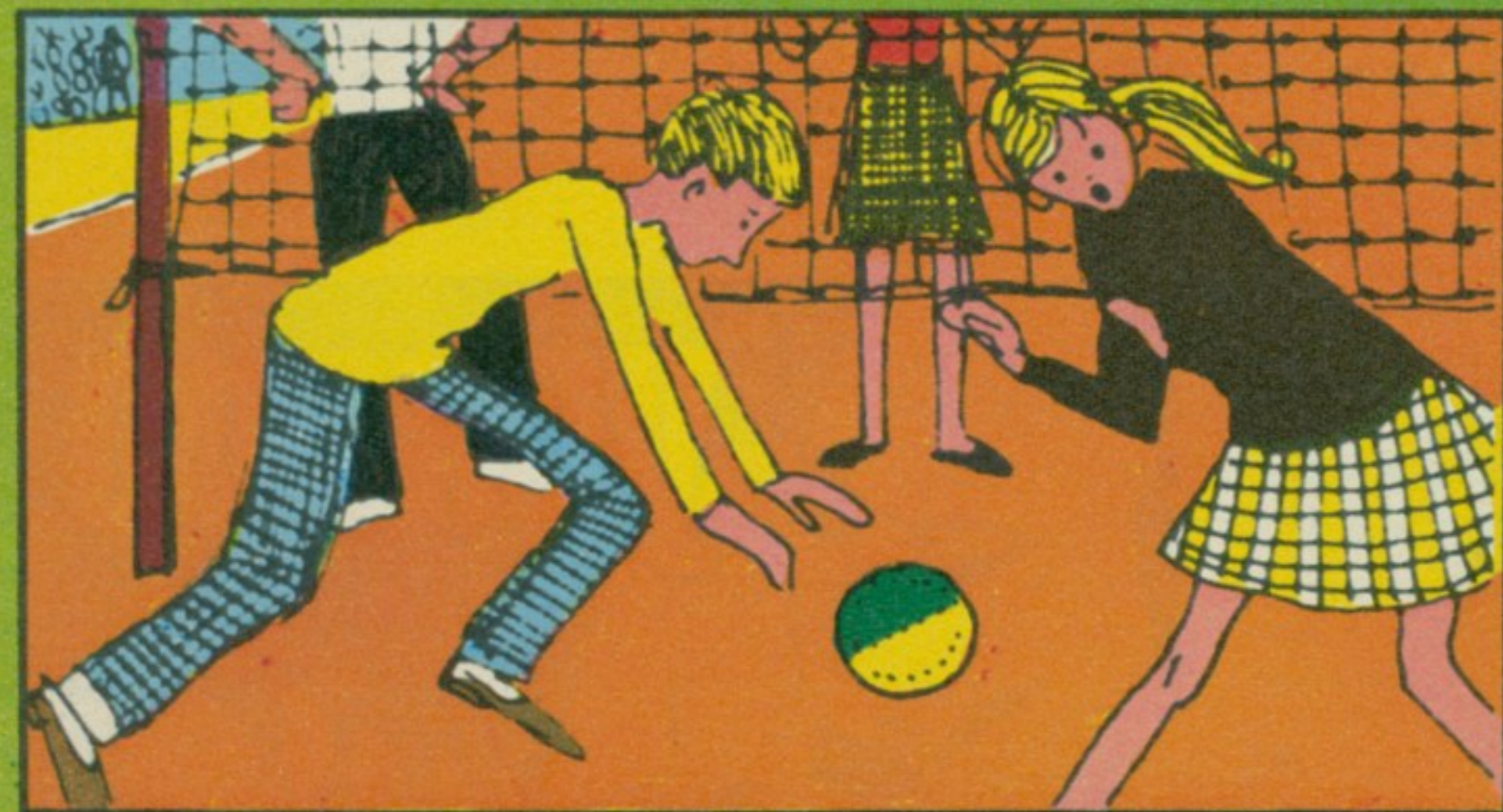
2 ТЕРЕН И МРЕЖА. — Одбојка се игра посебном лоптом одређене тежине и обима, на терену који је дугачак осамнаест а широк девет метара. У средини терена постављена је мрежа коју држе за тегнуту посебни стубови (монтажне или фиксиране конструкције). За мушкарце мрежа је висока 243 сантиметра а за жене нешто нижа — 224 сантиметра.

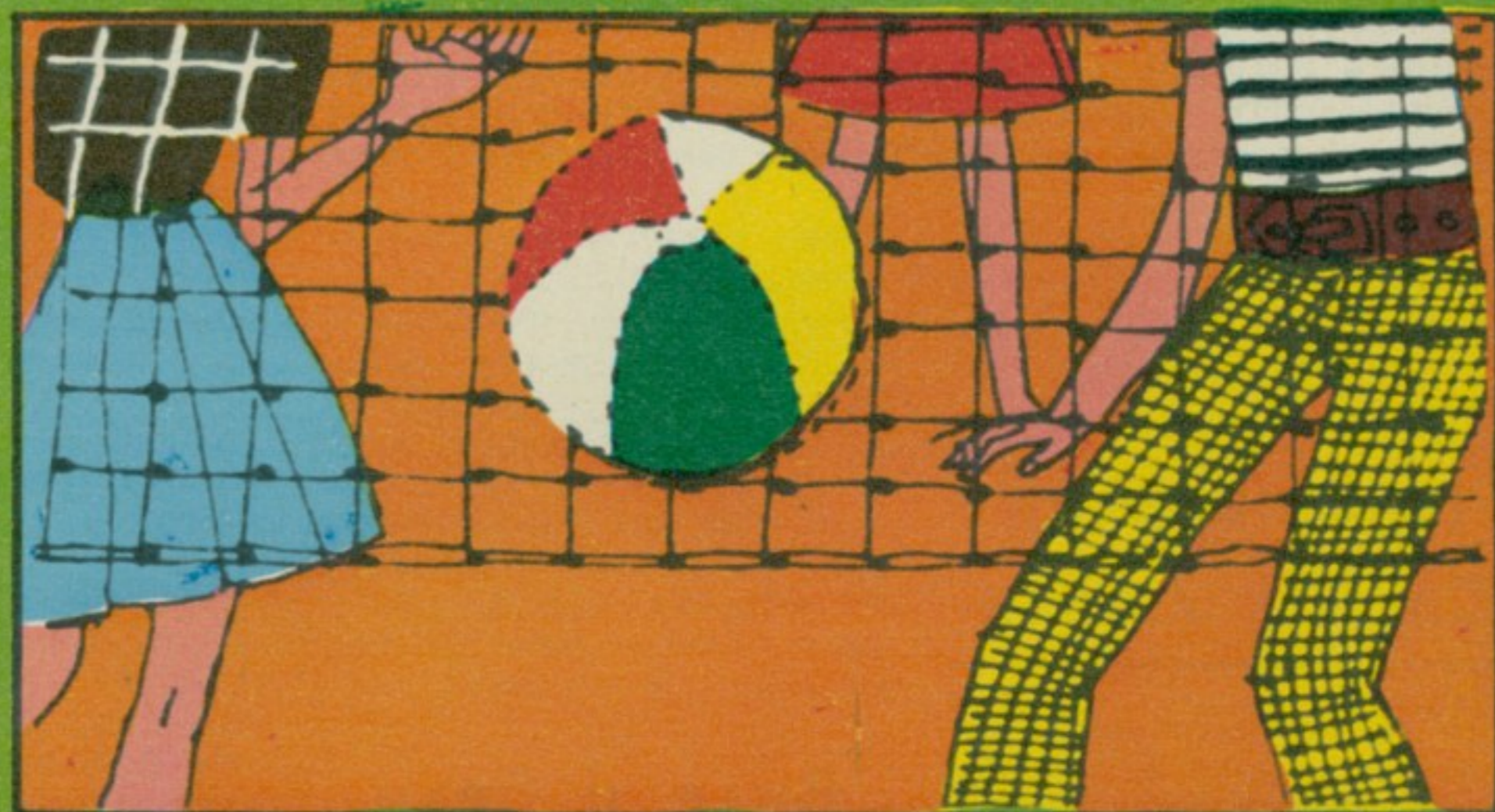
3 ЕКИПА. — Свака екипа има до 12 играча од којих су само 6 у игри. Остали се такмичари за време игре могу смењивати. Лопта мора увек да „лети“, то јест играчи се труде да не додирне земљу и да је не задрже у рукама. Лопта не сме више од три пута да иде од једног играча до другог. Лопта се одмах одбацује, не сме да „легне“ на руке. То се онда зове „ношена“ лопта.

4 ПОЧЕТАК ИГРЕ. — Играч једне екипе започиње игру на тај начин што стане изван задње линије с десне стране терена. Ту у једној руци држи лопту а другом је удара тако да прелети преко мреже у поље противника. То се зове сервирање. Постоје разни начини „сервирања“. У последње време сви настоје да сервирају слично као у тенису, једном руком избацују лопту а другом је снажно ударају.

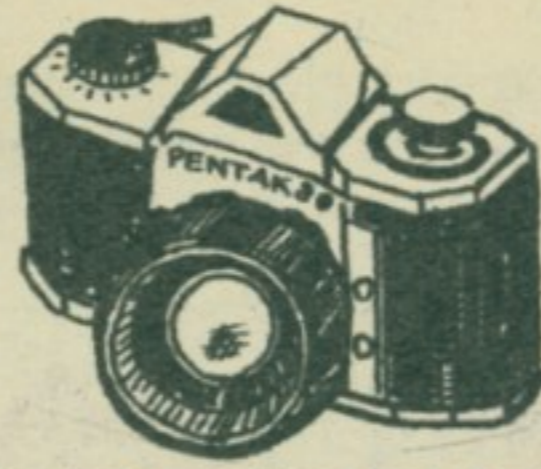

5 ГРЕШКЕ. — 1. Ако после сервиса лопта падне на поље противника, а нико је не одбаци; 2. ако играч покуша да лопту пребаци преко мреже а не успе; 3. ако играч додирне лопту два пута узастопце („дупла лопта“) или ако три играча исте екипе додирну лопту а не пребаци је противнику; 4. ако лопта падне на земљу; 5. ако лопта пређе аут-линију и 6. ако играч рукама или телом додирне мрежу.

6 КАКО СЕ ПОСТИЖУ ПОЕНИ. — Кад екипа која сервира лопту начини неку од грешака, сервира друга екипа (то се зове промена). Само екипа која је имала сервис у могућности је да добије поен. Победник у одбојци је тим који добије три или два сета. Сваки сет игра се до 15 поена. Уколико једна екипа оствари 15 а друга 14 поена игра се све дотле док један тим не обезбеди разлику од 2 поена.

Турска О ФОТО-РОМАНУ

РОЂЕН ЈЕ 1947. ГОДИНЕ И ДЕТИЊСТВО МУ НИЈЕ БИЛО ЛАКО. ДАНАС ДОСТИЖЕ ВРТОГЛАВЕ ТИРАЖЕ И ИМА СВОЈУ ВЕРНУ ПУБЛИКУ

Фото-роман има 17 милиона одушевљених читалаца у Италији, 18 милиона у Француској, много противника који га презиру и ... милионске зараде.

Фото-роман је напунио 22 године. Рођен је 1947. године у Италији и детињство му није било лако. У почетку је прављен на тај начин што су из неког филма бирале фотографије које најбоље приказују радњу и испод њих штампан текст. Нешто касније фотографије су, уместо текста који опи-

девојке међу којима се налазила и нека Софија Лазаро, то је право име било Софија Шиколоне и која је неколико година касније постала једна од првих дива светског филма под звучним именом Софија Лорен.

И поред мучних почетака фото-роман је око 1955. године већ стекао своју сталну публику: статистике кажу да су од тих верних читалаца 75% жене, затим да 40% читалаца чине раднице, 20% домаћице, 15% чиновници, 10% трговци и око 15% разна друга занимања. Мно-

дини богатијој него што је она у којој живи већина читалаца, у вилама, спортским аутомобилима и белим телефонима. То узбуђује читачеву машту и оставља места сновима.

Али, и историјске теме имају приличног успеха, нарочито чувени историјски романи као што су Игоови „Јадници“ или „Вереници“ Алесандра Манцонија и слични. Не треба заборавити, међутим, да је срећан завршетак једно од златних правила фото-романа!

Уобичајени фото-роман састоји се од 700 до 850 фотографија које се снимају око десетак дана а затим објављују у 25 до 30 наставака, или као једна свеска. Снимање и монтажа стају од 12 до 30 милиона лира у зависности од екипе. Неки познат глумца може да добије и до 4 милиона лира за улогу у фото-роману али то не значи да су за успех фото-романа пресудна славна глумачка имена. У вези с тим мишљења су веома различита и многи продуценти сматрају да се читалац лакше поистовећује с потпуно непознатим лицима него с ликовима које познаје с малог и великог екрана. Било како било, готово сви познати филмски и позоришни глумци огледају се и у фото-роману. Чувени италијански комичар Алберто Сорди један је од ретких који је одолео искушењу.

Авијатичар и плавуша

Продаја фото-романа у иностранству је такође веома значајна за тираж, па према томе и зараду. Пошто је фото-роман италијански изум, Италијани га праве највише за такозвано „латинско“ тржиште које углавном обухвата европске земље у којима се говори италијански, шпански и француски језик и земље Јужне Америке. Једини изузетак је Турска у којој италијански фото-романи имају доста читалаца.

Од 150 фото-романа који се годишње направе у Италији око две трећине продаје се и у иностранству. Од свих фото-романа који се продају у Француској, око 60% су италијански. Направ-

ВИ ФАНТАЗИРАТЕ... ВИ СТЕ ЛУДИ!

ВИ СЕ СУТРА НЕЋЕТЕ ОЖЕНИТИ ДИЛИЈОМ ГРАНДИ! МИ ЋЕМО ВАС СПРЕЧИТИ!

но, преведени. У Аргентини, на пример, тај проценат креће се и до 80%. Продуцент који финансира фото-роман мора да води рачуна о том разноликом тржишту и тако бира теме и сцене да буду блиске и италијанском и страном читаоцу, био он Чилеанац, Турчин или Француз.

Да бисмо се лично уверили како се снима фото-роман, пошли смо с екипом „Болеро филма“ и присуствовали снимању сцена „Ловаца на звезде“ и у екстеријеру и у студију. Режи-сер је Алдо Алди, ту су и лепа авијатичар тужног лица, дивна живахна плавуша, главна сцена с пуцњем, тркачка кола.

Лудачки темпо

Највише нас је изненадио ритам рада: без испробавања сцена, сувишних речи и бескрајних понављања. Све се своди само на неопходно и основно: секретарица чита опис сцене, фотограф контролише осветљење, режисер даје глумцима кратка упутства и снима само две фотографије за сваки кадар, а за то време сценограф већ припрема следећу сцену. Тако се сними око 70 кадрова дневно што је заиста огромно јер се екипа често премешта, час снима унутра час напољу, а све то треба припремити.

Људи из „Болеро филма“ више воле да снимају у студију него у екстеријеру и

дају предност флешу а не сијалицама да се, како они кажу, не би изгубила убедљивост покрета и акције, чак иако је то науштрб лепоте саме фотографије. Та убедљивост је неопходна јер глумци не говоре улоге: када би глумци за време снимања говорили, фотографија би регистровала све гримасе и то, наравно, не би увек изгледало нарочито лепо. Из истих разлога одбацују се и фотографије на којима глумци имају сувише оштар израз лица.

Роб публике

Интересовало нас је и како се фото-роман монтира, компонује и слаже у стране и архитект „Ловца на звезде“ одвео нас је у студија где се то ради. Тај посао је веома сложен и осетљив, нарочито с обзиром на веома разнолик и често мало логичан укус сталних читалаца фото-романа.

После овог кратког излета у свет фото-романа закључили смо да је, у ствари, фото-роман још роб своје публике која се за ове 22 године његовог постојања веома мало променила. Али то не значи да фото-роман не треба да очекује много светлију будућност; на крају крајева и филм је почео као лака забава за широке масе и постепено дошао до овога што је данас. Али, за то је потребно више времена и стрпљења.

ВЕЛИКИ ЧАС ЈЕ КУЦНУО... СВЕ САМ ОВО САМА ЖЕЛЕЛА... СВЕ... А САДА СЕ ПЛАШИМ... СТРАШНО ПЛАШИМ...

ЧУВЕНА ФИЛМСКА ГЛУМИЦА СОФИЈА ЛОРЕН ПОЧЕЛА ЈЕ СВОЈУ БЛИСТАВУ КАРИЈЕРУ КАО ЈУНАКИЊА ФОТО-РОМАНА.

сује радњу, оживљене балонима као у стрипу. То значи да је свака личност фото-романа сама „говорила“ свој текст.

Први кораци Софије Лорен

Затим су почела прва снимања фото-романа, наравно, уз велике штедње јер у првим послератним годинама није било довољно новца. Успех, међутим, није дошао брзо и чувени италијански карикатуристи исмевали су тадашње звезде фото-романа, непознате дупушкасте

гима од њих фото-роман је једина лектира.

Година 1958. представљала је за фото-роман прави бум. Листови који су их штампали достигали су вртоглаве тираже који су се кретали и до два и по милиона примерака. Ти огромни тиражи одржали су се до дан — данас, али, наравно, и конкуренција је порасла.

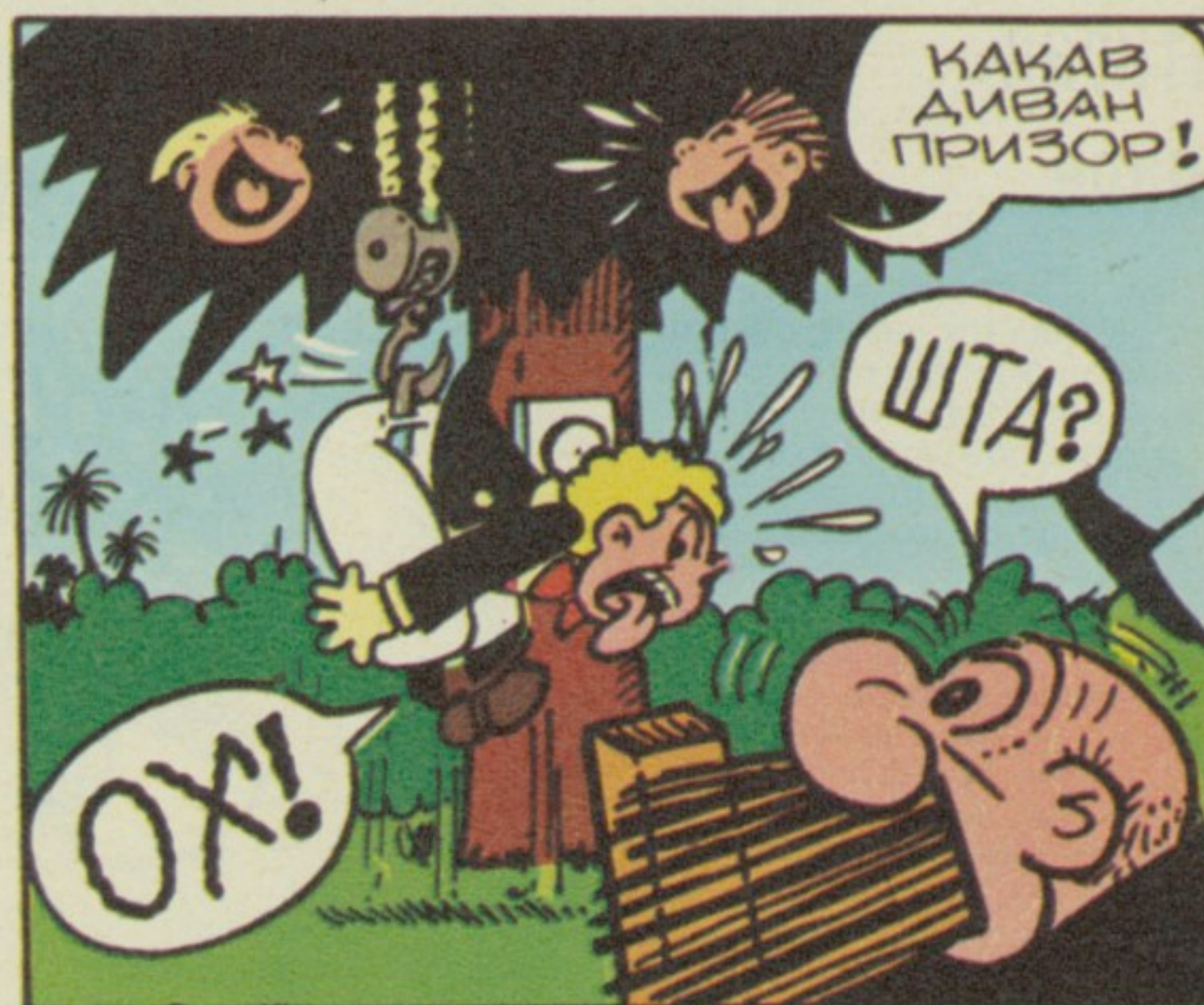
Виле и бели телефони

Јунаци фото-романа и даље су „она“, „он“ и „други“. Они живе и крећу се у сре-

Бум и Бум

JOE MUSIAL

MUSIAL

© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserved.

ност да је „Мачак“ ушао на врата.

Прерушени разбојник

Колет је закључио да „Мачак“ увек изнајмљује собу до себе своје жртве. Између суседних прозора размак обично није већи од 4 до 5 метара. Пре него што крене у крађу, „Мачак“ се веже конопцем закаченим за прозорски испуст, затим се спусти неколико метара низ фасаду, мало се одбаци, лебди у вадужу и једним скоком пење се на прозор суседне собе.

— Све је то лепо и криво — рекао је инспектор Рићо — али у соби до које је извршена провала станао је угледни швајцарски инжењер Карл Воит, шеде-сегодишњак позамашног трбуха. Нећеш ми рећи да је он „Мачак“?!

— Да ли си га видео својим очима? — упита Колет.

— Па... не. Отпутовао је доста рано и када је провала откривена већ је био у Швајцарској. Али, особље хотела верно га је описало и све изјаве се савршено по дударају.

— Хитно зови Женеви! — узвикну Колет. — Нека одмах пошаљу телефото инжењера Воита!

Неколико часова касније Колет је показао фотографи

„МАЧАК“

ПОЛИЦИЈА НЕКОЛИКО ЗЕМАЉА УЗАЛУД ЈЕ ТРАЖИЛА ТАЈАНСТВЕНОГ ПРОВАЛНИКА ДОК ЈЕ ОН УСПЕШНО ОПЕРИСАО У КОПЕНХАГЕНУ, ХАМБУРГУ, АМСТЕРДАМУ...

Инспектор Интерпола чувени Жан Колет звани Соко отвори телеграм који му је донео његов сарадник Пол Лавал и зајмили:

— „Мачак!“ — узвикну — Где?

— У Риму — уздахну Лавал. — Уобичајена техника: хотелска соба на шестом спрату, украден накит у вредности од 15.000 долара док је сопственик слатко спавао и стари „Мачков“ знак — отисак шапе на огледалу.

Последњих месеци полиција је неколико земаља тражиле су „Мачка“. Он је подједнако успешно оперисао у Копенхагену, Хамбургу, Амстердаму, Берну...

— Крећем одмах за Рим — изјави Колет. — Молим те хитно ми спреми све податке о „Мачковим“ провалама!

Отисак шапе

Три и по часа касније Колет је ушао у централу римске полиције где га је очекивао инспектор Рићо. После поздрава обојица се бацеше на посао.

— Изгледа да су код свих провала које је извршио наш „Мачак“ заједничке 3 ствари: отисак мачје шапе, чињеница да краде само накит и, најзад, да увек зна где треба да га тражи. То је просто невероватно!

Колет потврди главом:

— Отисак шапе оставља помоћу гуменог мастиљавог печата, тако је бар установила стокхолмска полиција. Тај детаљ показује да се ради о провалнику који жели на неки начин да се истакне, да остави свој „потпис“.

— Али, како увек зна где су најбогатије жртве? — упита Рићо.

— То је бар лако! Довољно је да редовно прати разне илустроване часописе који доносе вести о такозваном високом друштву.

— Било би добро да одемо до хотела где је провала извршена, можда ћемо на лицу места боље схватити лукавог противника.

Пола часа касније Колет је био у соби на шестом спрату и збуњено гледао кроз прозор. Тротоар се налазио 25 метара испод њега. Италијанска полиција извршила је темељну истрагу и искључила сваку могућ-

ју инжењера Воита особљу хотела.

— Личи — рекли су у глас — али... коса. На слици је ћелав а наш гост, мада је стално носио шешир, имао је косу. Осим тога, — додала је једна собарица — господић Воит је био сувише снажан за своје године: кофере је носио као од шале а портир који их је унео жалио се да су тешки као туч...

— Ето видиш, драги мој, — говорио је нешто касније Колет инспектору Рићо — до нечега смо ипак дошли! Готово је сигурно да

је наш „Мачак“ професионални акробата који уме већ ома вешто да се маскира! И ако се има на уму да је провале вршио у главним градовима 5 европских земаља, јасно произлази да је запослен у неком путујућем циркусу.

Шпанска грофица

Сутрадан Колет је на свом столу имао радио-извештаје

свих европских полиција о кретањима свих могућих циркуса и мрежа се стезала око „Интернационалног циркуса Клипер“ који је гостовао у свим градовима где су извршене провале и то баш у време када су се догодиле. Тренутно се налазио у Бриселу и Колет је баш ту очекивао следећу провалу. Првим авионом Колет је одлетео у Брисел и упутно се прело код Цорца Клипера, власника великог циркуса. Наравно, није рекао ко је. Једноставно је потражио посао и био одмах примљен захваљујући свом атлетском

телу и мишићима. То је био једини начин да „Мачку“ уђе у траг.

Инспектор Фламо из бриселске полиције обавестио је Колета о вероватним „Мачковим“ жртвама: то су биле једна италијанска филмска дива, власница чувене смарагдне огрлице непроцењиве вредности коју је увек носила собом убеђена да јој доноси срећу, стара шпанска грофица која није имала поверења у банчине трезоре и држала код себе накит у вредности од неколико десетина милиона и, најзад, супруга једног петро-

ИНСПЕКТОР КОЛЕТ УПУТИО СЕ ПРАВО КОД ЦОРЦА КЛИПЕРА, ВЛАСНИКА ВЕЛИКОГ ЦИРКУСА. НАРАВНО, НИЈЕ РЕКАО КО ЈЕ.

МАЧАК

ЗАЈЕДНО С АКРОБАТИМА И ИНСПЕКТОР ЈЕ ЗАБАВЉАО ПУБЛИКУ ВРАТОЛОМИЈАМА НА РАЗАПЕТОМ ЕЛАСТИЧНОМ ПЛАТНУ.

лејског магната из Тексаса која је имала обичај да накит чува у ручној торбици. О свему томе писале су новине нашироко и надугачко и „Мачак“ је без по муке знао где треба да оперише.

— Вероватно ће, бар тако је било увек до сада, наш акробата изабрати ону жртву до чије се собе најтеже долази! А то је шпанска грофица. Њен прозор је на 30 метара од тротоара, фасада је сасвим глатка а горњи спратови у мраку! За „Мачак“ прави изазов коме неће одолети! Апартаменти поред грофициног још нису заузети и бар једном ћемо успети да га предухитримо.

Док су Колет и Фламо излазили из хотела, нису ни приметили поглед пун мржње који им је упутно човек лица загњуреног у новине који је седео у хотелском холу.

Покушај убиства

Колет је у својој богатој полицијској каријери доживео много штошта, али у циркусу никада није радио. Сада је посматрао вештине клоуна Нема и акробата Ци

ма Квајла, Цона Петерса и Кима Лестера који су изводили чувену тачку „Сребрне стреле“. И сам Колет забављао је публику разним вратоломијама на еластичном платну. Био је то човек који је знао све! У једном тренутку Немо и Квајл ухватише га за руке и ноге и завитлаше високо у ваздух. Док је падао, клоун Немо је незгодно подметнуо ногу и Колет умало није сломио врат. Публици је застао дах...

Док је журно корачао према неосветљеним циркуским колима, Колет се питао да ли се незгода десила случајно или је неко желео његову смрт. Сва кола била су празна и Колет их је прегледао редом, једна по једна. Нигде није пронашао ништа што би полицији указало на било какав траг све док се није попео у кола акробате Квајла. Ту је, у једној фиоци, угледао печат с мачијом шапом!

Кад је излазио из кола две руке, снажне као клешта, обавише му се око чланака на ногама и повукоше га на земљу. Пре него што је успео да види лице нападача, снажан ударац у потиљак послао га је у царство снова.

Када се освестио, видео је да лежи испод циркуских кола увезан конопцима. Тешком муком успео да је ослободи руку и испали из пиштоља хитац, знак за полицијска кола која су патроли-

рала у близини да се налази у опасности.

„Мачак“ је долијао!

Чланови тачке „Сребрне стреле“ приведени су на са-

слушање, а с њима и директор циркуса Клипер. Недостајала је само трећа „стрела“ — Цим Квајл!

— Изгледа да је јасно ко је „Мачак“ — рече Фламо — Квајл је нестало а нестало је и накит италијанске глумице.

— Немогуће! Па глумичи

на соба је на првом спрату! — згрануто ће Колет.

— Твоја теорија није била сасвим тачна. Осим тога добили смо податке да „Мачак“ никада није покушао да препрода ни један једини комад украденог накита.

У том тренутку појави се Цим Квајл с алибијем јаким као кућа: он је цело вече после своје тачке провео у једном ресторану и сваки келнер је то могао да потврди.

— Знам ко је „Мачак“ — узвикну одједном Колет и потрча према циркуским колима, а сви остали за њим.

— Ко је? — зачу се глас из кола пред којима се Колет зауставио.

— Полиција! — Дошли смо да ухапсимо клоуна Нема!

И тако је „Мачак“ долијао!

— Крао је да би показао да још вреди, да би стекао самопоуздање — причао је касније Колет. — Некада је био чувени акробата али је несрећно пао и више се није вратио трапезу и циркуским висинама. Био је и одличан клоун, али га то није задовољавало. Због тога је вршио провале достојне дивљења, бар што се тиче вештине и опасности. Прво сам помислио да је „Мачак“ његов колега Квајл али сам убрзо открио један детаљ који ми је помогао и открио лопова: док ме је гурао под циркуска кола Немо ми је мало испрљао одело воском којим клоунови мажу лице. Он то, наравно, није ни приметио а и мени је пало у очи у последњем часу. Смешно, зар не?

Б. Д. 13

ДОК ЈЕ ИЗЛАЗИО ИЗ КОЛА ДВЕ РУКЕ, СНАЖНЕ КАО КЛЕШТА, ОБАВИШЕ МУ СЕ ОКО ЧЛАНАКА НА НОГАМА.

КОЊ У СВОМ ФЛАНЕЛСКОМ ОДЕЛУ

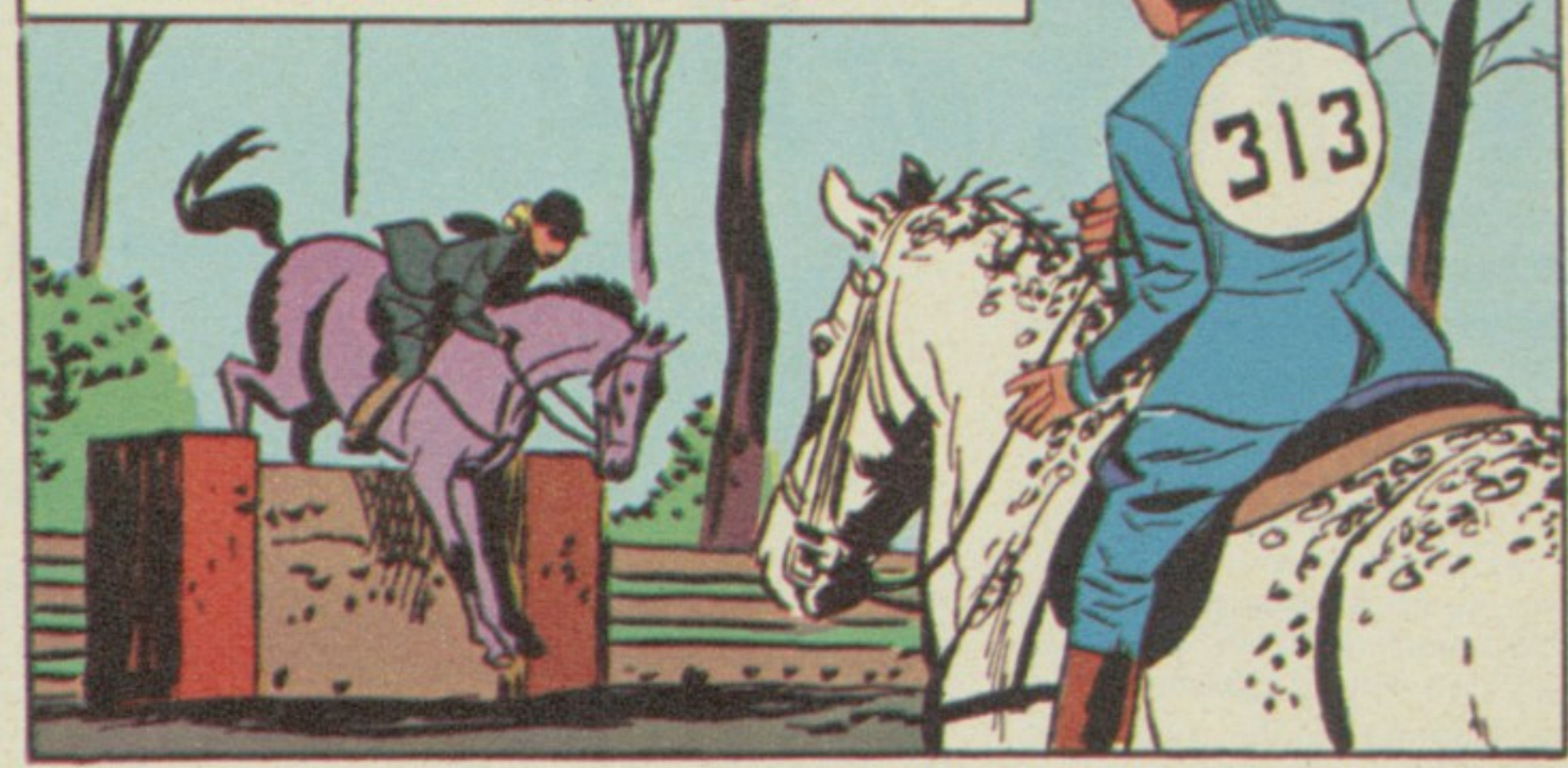
ДОК ЈОЈ ЈЕ СРЦЕ ТУКЛО КАО ПОМАХНИТАЛО, ХЕЛЕН СЕ ПРИДРУЖИЛА ОСТАЛИМ УЧЕСНИЦИМА У СВОЈОЈ ТРЦИ...

МАЛО САМ ЗАКАСНИЛА...

СМИРИ СЕ! ИОНАКО СИ ПОСЛЕДЊА ПО РЕДУ!

ПАЖЉИВО ЈЕ ПОСМАТРАЛА ДОК СУ ОСТАЛЕ УЧЕСНИЦЕ ПРЕСКАКАЛЕ ПРЕПОНЕ...

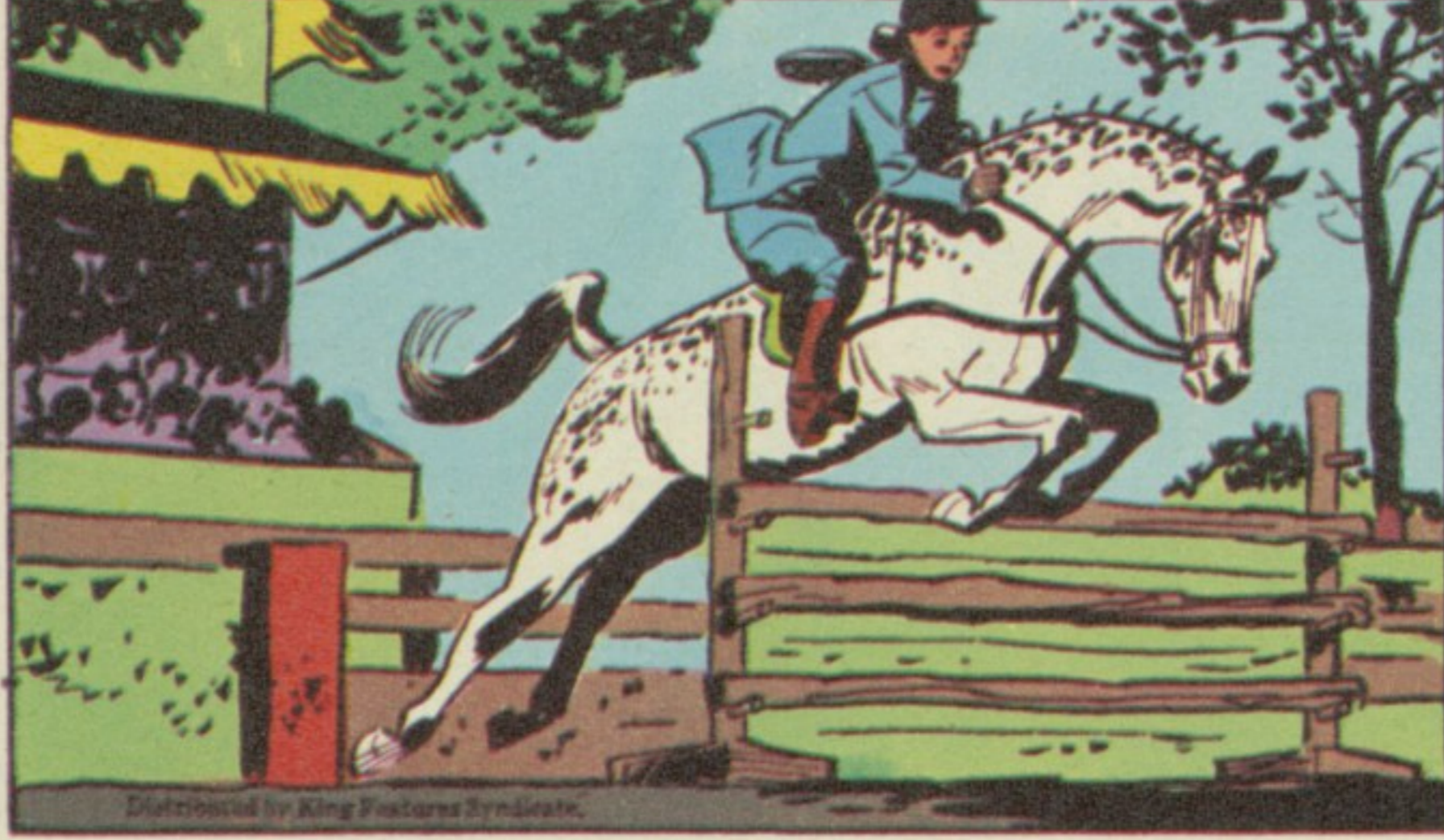

ПОСЛЕДЊИ УЧЕСНИК У ТРЦИ 34... БРОЈ 313...

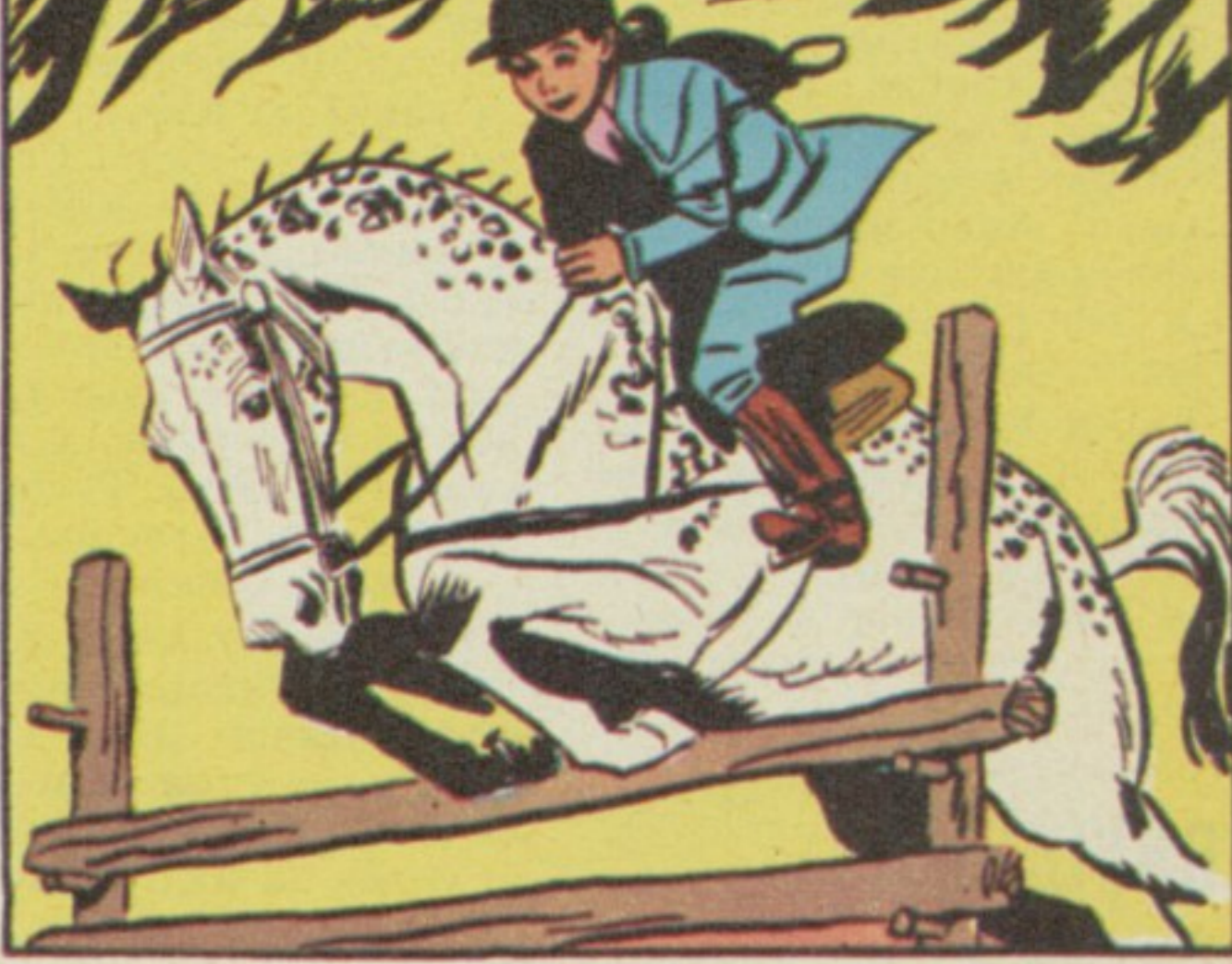

ТО САМ ЈА!

ХЕЛЕН ЈЕ ПРЕСКОЧИЛА ПРВУ И ДРУГУ ПРЕПОНУ...

ЗАТИМ ТРЕЋУ...И ЧЕТВРТУ...

ПРЕД БОЛТОН ЈЕ СКОЧИО КАД ЈЕ ЊЕГОВА КЊЕРКА САВЛАДАЛА И ПОСЛЕДЊУ...

УСПЕЛА ЈЕ! ДИВНО!

ТРКА 34 ЈЕ ЗАВРШЕНА! БРОЈЕВИ 128 И 313 ПОШТЕБУДУ СЕ ДАЉЕГ УЧЕШЊА...

© 1968 Walt Disney Productions World Rights Reserved

СУЗИ, ШТА ТО ЗНАСИ? ЕЛИМИНИСАНИ СУ!

АЛИ... ПРЕСКОЧИЛА ЈЕ СВЕ ПРЕПОНЕ АЛИ НЕ НА ПРОПИСАНИ НАЧИН!

ХЕЛЕН НИЈЕ БИЛА МНОГО РАЗОЧАРАНА...

ЗАР НИЈЕ БИЛО УЗБУДЉИВО, ТАТА? ПОКАЗАЋЕМО ИМ СЛЕДЕЋЕГ ПУТА!

СВАКАКО, ЗЛАТО!

ПРЕД ЈЕ СА ЗЕБЊОМ ГЛЕДАО КАКО ЛУКСУЗНИ АУТОМОБИЛ И ПОСМАТРАЧ У ЊЕМУ ОДЛАЗЕ...

АКО ДОЂЕ ДО "СЛЕДЕЋЕГ ПУТА"...

НАСТАВИКЕ СЕ

РЕФОРМЕ ГОСПОДЕ ЂАКА

1885.

ПРЕЛИСТАВАЈУЋИ ЈЕДНУ СТАРУ КЊИГУ ШТАМПАЊУ У ПАРИЗУ 1885. ГОДИНЕ НАШЛИ СМО ОВЕ ЦРТЕЖЕ КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ПОД НАСЛОВОМ »РЕФОРМЕ ГОСПОДЕ ЂАКА«. ИЛУСТРАТОР ЈЕ НАПРАВИО НЕКОЛИКО ШАЛА НА РАЧУН ЂАЧКИХ ЖЕЉА ДА СЕ (ВЕЋ У ОНО ВРЕМЕ) ШКОЛА РЕФОРМИШЕ.

1 Ђаци би ишли у школу само кад им се прохте.

2 Ђак не би устајао пре десет часова.

3 Професор који би ученику дао слабу оцену или га казнио, морао би да му се извини.

4 Ученици би имали право да носе бркове.

5 Ђаци би смели да пуше и у школи и на улици.

6 Ђаци би могли да исмејавају наставнике а да за то не буду кажњени.

7 Ученици би имали право да се у школи облаче по својој жељи.

8 Мрачна собица за кажњавање ученика не би више постојала.

9 За време часова ђацима би се служила лимунада и сладолед.

10 Професор би морао да се с ђацима игра »слепог миша«.

11 На крају године сви би добили награде.

КОПРИВАР

МАЛИ ЛЕПТИР

ЗЛАТНИ ЛЕПТИР

АПОЛО

ШУМСКИ ВРАТАР

КРАЉЕВ ПЛАШТ

ЗОРИЦА

КУПУСАР

ПЛАВАЦ

ЈЕДРИЛИЧАР

ДНЕВНИ ЛЕПТИРИ

ЛАСТИН РЕПАК

ЛИМУНОВАЦ

ПЛАВАЦ

POLYXENA

ГЛОГОВАЦ

СЕДЕФОВАЦ

СЕДЕФОВАЦ

ДУКАТ

ПЛАВАЦ

АДМИРАЛ

ЗЛАТНИ ЛЕПТИР

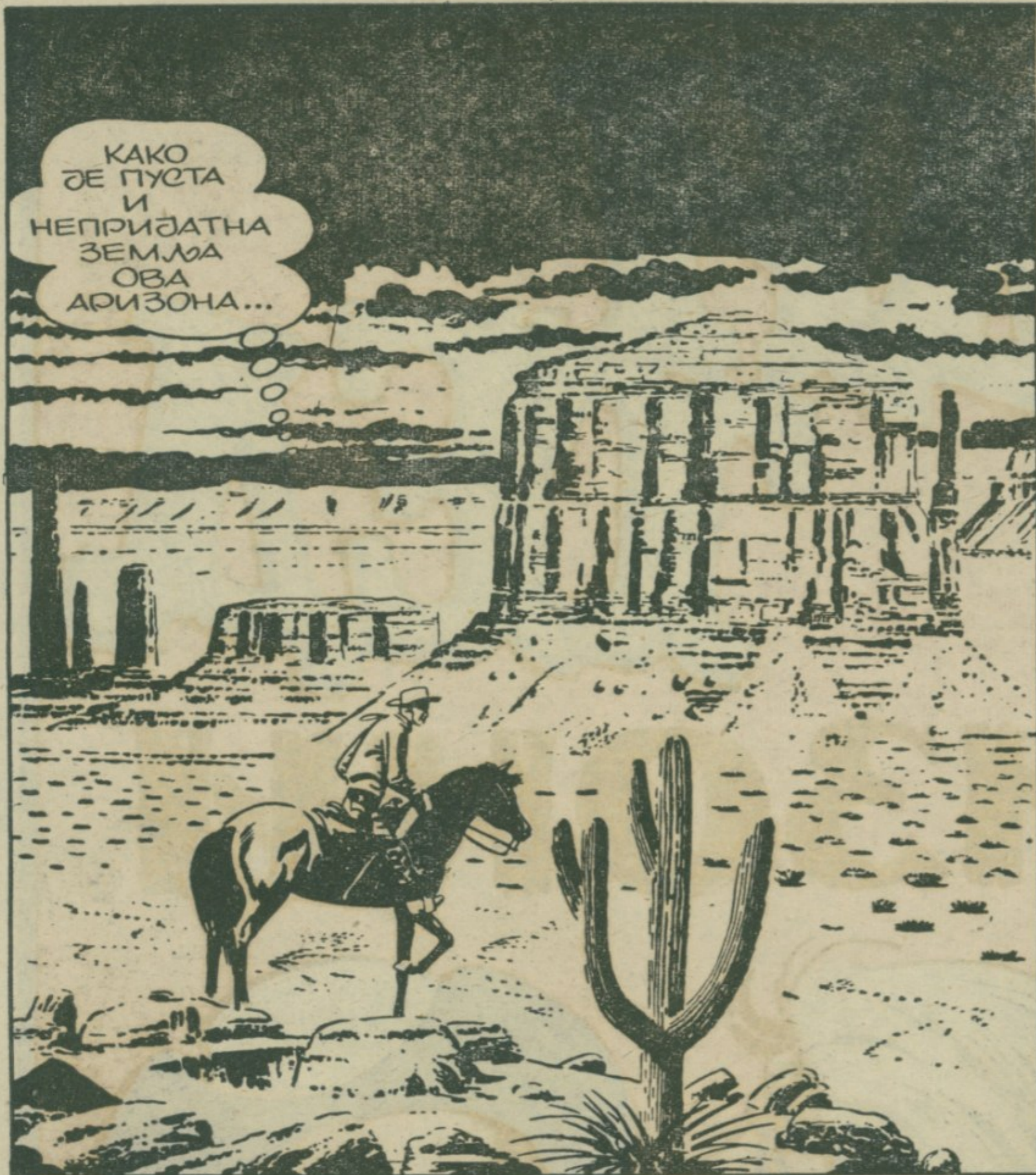

ДНЕВНИ
ПАУНОВАЦ

НАШЕГ ПОДНЕБЉА

ТЕННИ ТОБД У АРИЗОННИ

ВАШЕ СВЕДОЧЕЊЕ БИМЕ ОД ОГРОМНЕ ВАЖНОСТИ И ПОСЛУЖИМЕ МИ ПРЕД ВЛАДОМ ПРОТИВ ТИХ ПРОКЛЕТИХ ИНДИЈАНАЦА...

ЖАЛИМ, КАПЕТАНЕ, АЛИ ЈА НЕ ЗНАМ КО ЈЕ УБИО ТОГ ЧОВЕКА!

ЈА ЗНАМ ДА СУ ТО ОНИ! УБИЈЕН ЈЕ ЊИХОВОМ СТРЕЛОМ! АКО ИХ НЕ СПРЕЦИМО... ПОБИЈЕ СВЕ БЕЛЦЕ!

ЈА САМ МИСЛИО ДА ЈЕ СА АПАЧИМА СКЛОПЉЕН МИР! УСТАЛОМ, ЈА САМ ПРОПУТОВАО ЦЕЛУ АРИЗОНУ И НИКО МЕ НИЈЕ НАПАО!

ЧУЈ, МЛАДИКУ! ЈА ПОЗНАЈЕМ ИНДИЈАНЦЕ БОЛЕ ОД ВАС! И ВИ МЕ НЕЋЕТЕ УЧИТИ!

ПОТПИШИТЕ ОВУ ИЗЈАВУ!

НЕ, КАПЕТАНЕ! ОБИЈАМ ДА ЈЕ ПОТПИШЕМ! ЈА НЕ ЗНАМ КО ЈЕ УБИО ТОГ ЧОВЕКА!

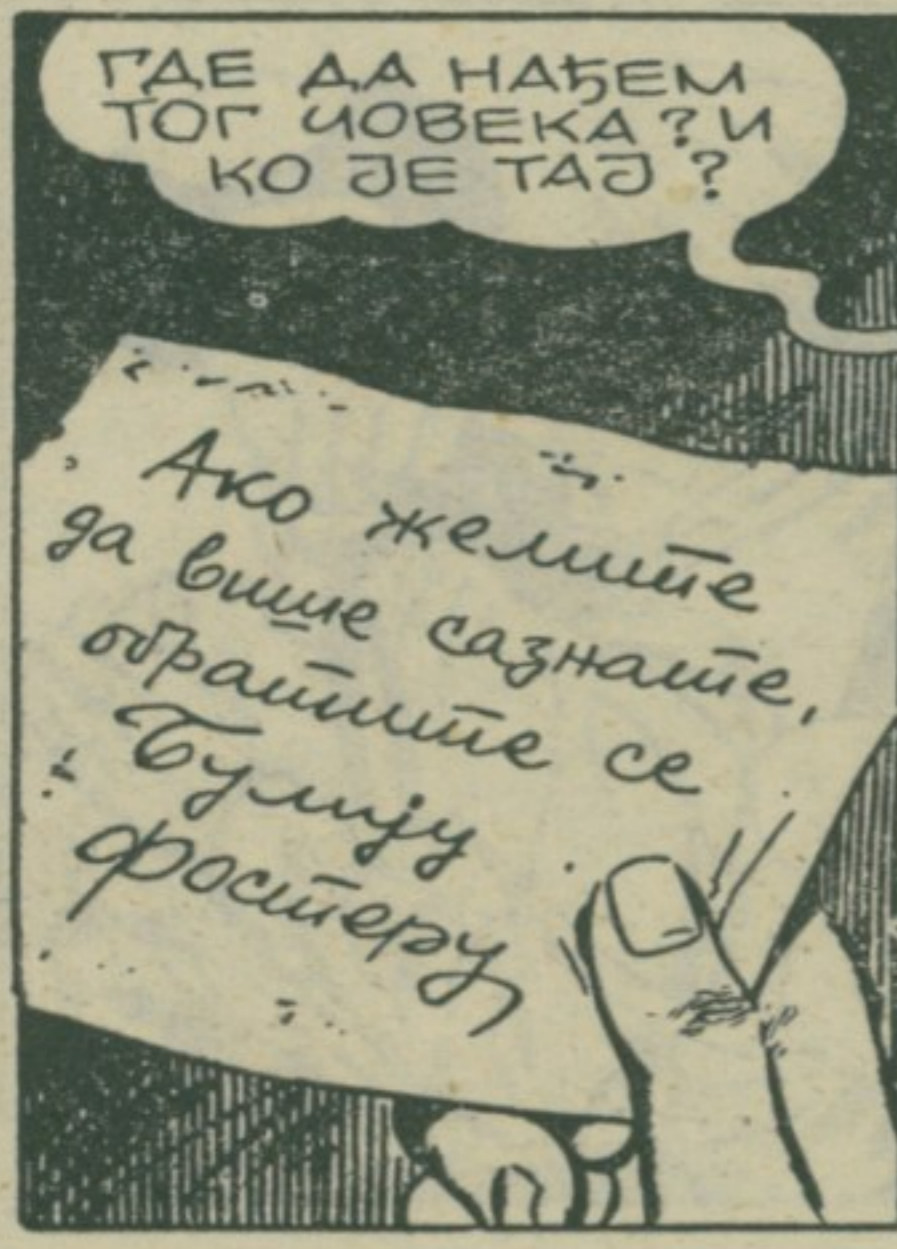
ДОБРО! МОЖЕТЕ ИКИ И ГЛЕДАТЕ ДА СЕ ШТО ПРЕ ИЗГУБИТЕ ИЗ ОВОГ КРАЈА! МИ ОВДЕ НЕ ВОЛИМО ПРИДАТЕМЕ ИНДИЈАНАЦА!

ДОБРИ МОЈ БЛЕКИ, ОВДЕ НАС БАШ НЕ ВОЛЕ МНОГО!

ДРЖИТЕ... БРЗО... ДА МЕ НЕ ВИДЕ!

ГДЕ ДА НАЂЕМ ТОГ ЧОВЕКА? И КО ЈЕ ТАЈ?

Ако желите да више сазнајте, обрађијте се Булију Фостеру

ГДЕ БИХ МОГАО ДА НАЂЕМ БУЛИЈА ФОСТЕРА?

ЗНАМ ДА У ШУМИ ИМА ЈЕДНА БРВНАРА... АЛ' НЕ БИХ МОГАО ДА КАЖЕМ ТАЧНО ГДЕ...

НАЈИ БУ ГА МАКАР МОРАО ДА ЗАВИРИМ У СВАКИ ГРМ!

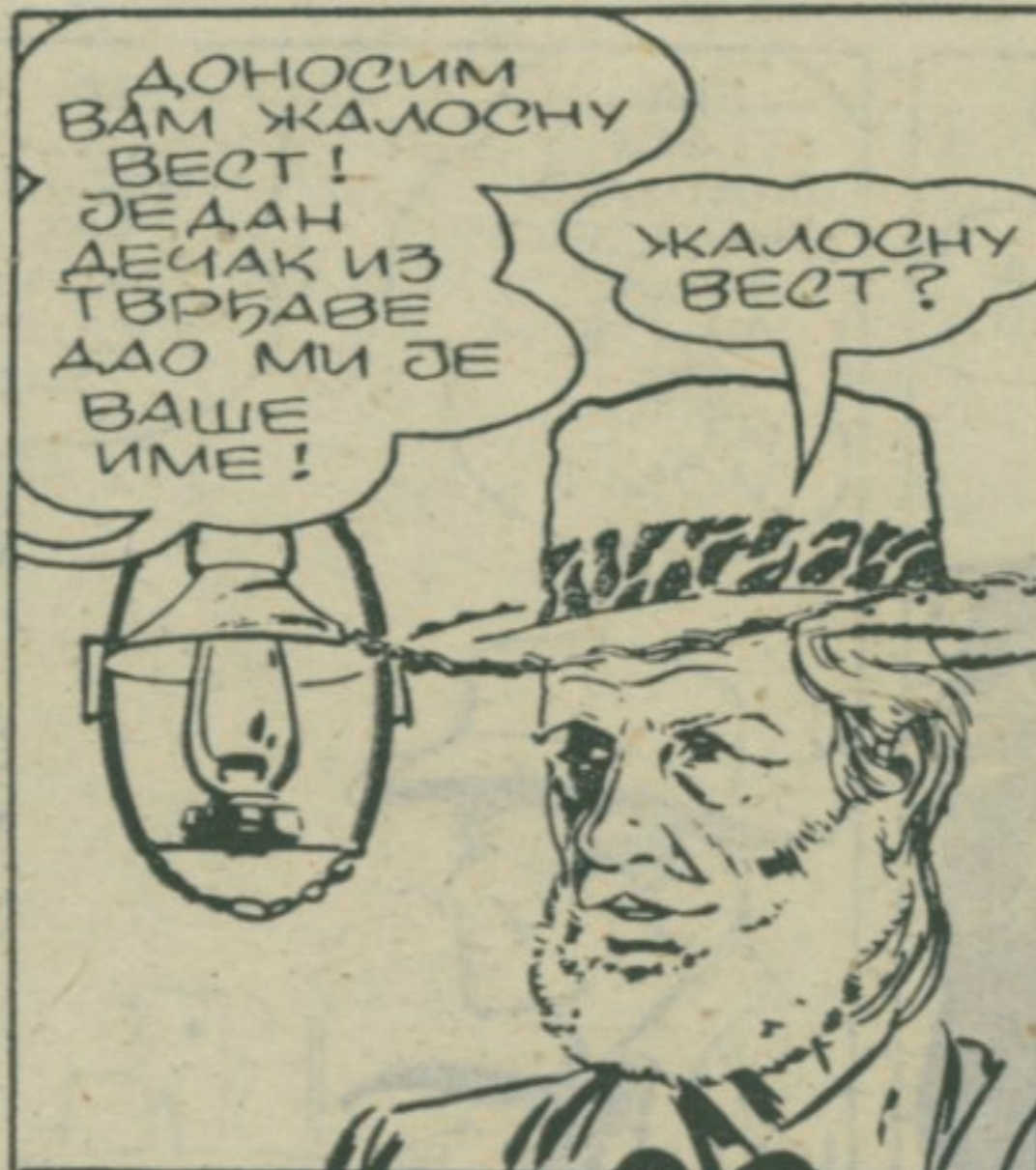

КАО ДА ЧУЈЕМ УДАРЦЕ СЕКИРЕ! ДА ПОГЛЕДАМ...

ТРАЖИМ ЛОВЦА БУЛИЈА ФОСТЕРА!

ЈА САМ БУЛИ!

МИР И ПРИЈАТЕЉСТВО,
ГАЦАРО! ДОВОДИ
МЕ ОЗБИЈНА
СТВАР!
УБИЈЕН
ЈЕ НАШ
ПРИЈАТЕЉ
ПАТ!

ШТА
КАЖЕШ?

ЈА
САМ
НАШАО
ЊЕГОВО
ТЕЛО!
УБИЈЕН
ЈЕ
СТРЕ-
ЛОМ!

ЈА ЗНАМ
ДА НЕКИ
БЕЛИ ЛУДИ
НЕ ВОЛЕ
ШТО МИ
ПОШТУЈЕМО
МИР...

ЧУЈ, ГАЦАРО!
МИ СМО КАО
БРАГА!
ЖЕЛИМ
ДА ЗНАМ
КО ЈЕ
УБИО
МОГ
ПРИЈА-
ТЕЉА!

НИ-
ЈЕДАН
ЧЕСТИ-
ТИ
РАТНИК
ИЗ МОГ
ПЛЕМЕНА
НЕ БИ
ОКРЕНУО
СВОЈЕ
ОРУЖЈЕ
НА ПА-
ТА!

ИЗНЕНАДА...

ВЕЛИКИ
ПОГЛАВИЦО,
ДОШЛИ СУ
ВОЈНИЦИ...
С НЕКИМ
ПИСМОМ!

ПРЕ-
СТИГЛИ
СМО ИХ!
БАР ЗНАШ
О ЧЕМУ
СЕ РАДИ!

НЕКА
ДОБУ!

ТРЕБА ДА ВАМ ПРОЧИТАМ
ПОРУКУ КАПЕТАНА ОЛСОНА!
ЈЕ ДАН БЕЛИ ЛОВАЦ
НАБЕН ЈЕ МРТАВ...
УБИЈЕН СТРЕЛОМ
АПАЧА! КАПЕТАН ЈЕ
ОДРЕДИО
КАЗНУ!

РЕЦИ СВОМ
КАПЕТАНУ
ДА НИСМО
КРИВИ ЗА
СМРТ
БЕЛОГ
ЛОВАЦА!
ИПАК,
ДАЊЕМО
КОЊЕ И
ВИШЕ
НЕЋЕМО
ЛОВИТИ
ИЗВАН
ДОЛИНЕ!

ОД ДАНАС, ИНДИЈАН-
ЦИМА ЈЕ ЗАБРАЊЕН
ЛОВ НА ТЕРЕНУ
КОЈИ СЕ ПРОСТИРЕ
ИЗА ДОЛИНЕ ГРАБИ-
ВИЦА! ПОРЕД ТОГА,
КАО ОДШТЕТУ,
ТРЕБА ДА ДАТЕ
20 КОЊА...

АЛИ, ЊЕГОВИ
УСЛОВИ
СУ
ГРАМНИ!

ЗНАМ...
АЛИ
МОЈ
НАРОД
ЈЕ ВЕК ИЗГУБИО
МНОГО ХРАБРИХ
СИНОВА...

ОДЛАЗИМО,
ГАЦАРО!
АЛИ, УНИШТЕМО
СВЕ ДА
ОТКРИЈЕМО
УБИЦУ!
КУНЕМО
ТИ СЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ, У ТВРЂАВИ
КЕЛСТОН...

ГАЦАРО НЕКЕ
ПРИХВАТИТИ НАШЕ
УСЛОВЕ И ИСКОПАТИ
РАТНУ СЕКИРУ...
ВИДЕТЕ, ДРАГИ
МОЈ ЧЕФЕР-
СОНЕ!

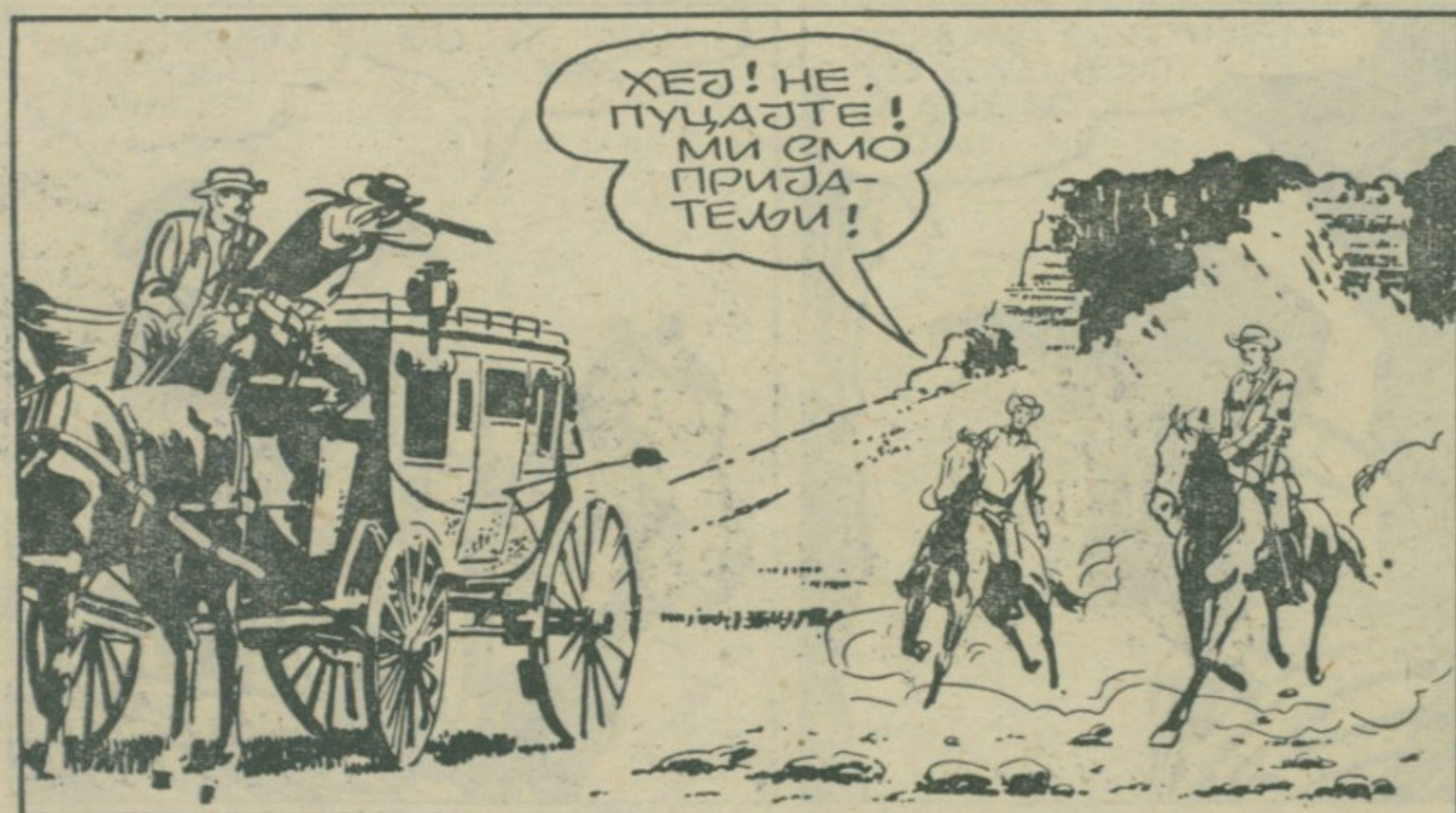
МОЖДА СТЕ У
ПРАВУ!
ОТКАКО ЈЕ ТАЈ
ПРОКЛЕТИ МИР
ЗАКЉУЧЕН, МОЈИ ПО-
СЛОВИ СУ СТАЛИ!
ЗНАТЕ ЛИ КОЛИКО
ИМАМ НЕПРОДАТОГ
ОРУЖЈА?

TEXAS

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ТРЕНУТАКА...

КАПЕТАНЕ,
АПАЧИ СУ
ПРИХВАТИЛИ
НАШЕ
УСЛОВЕ!

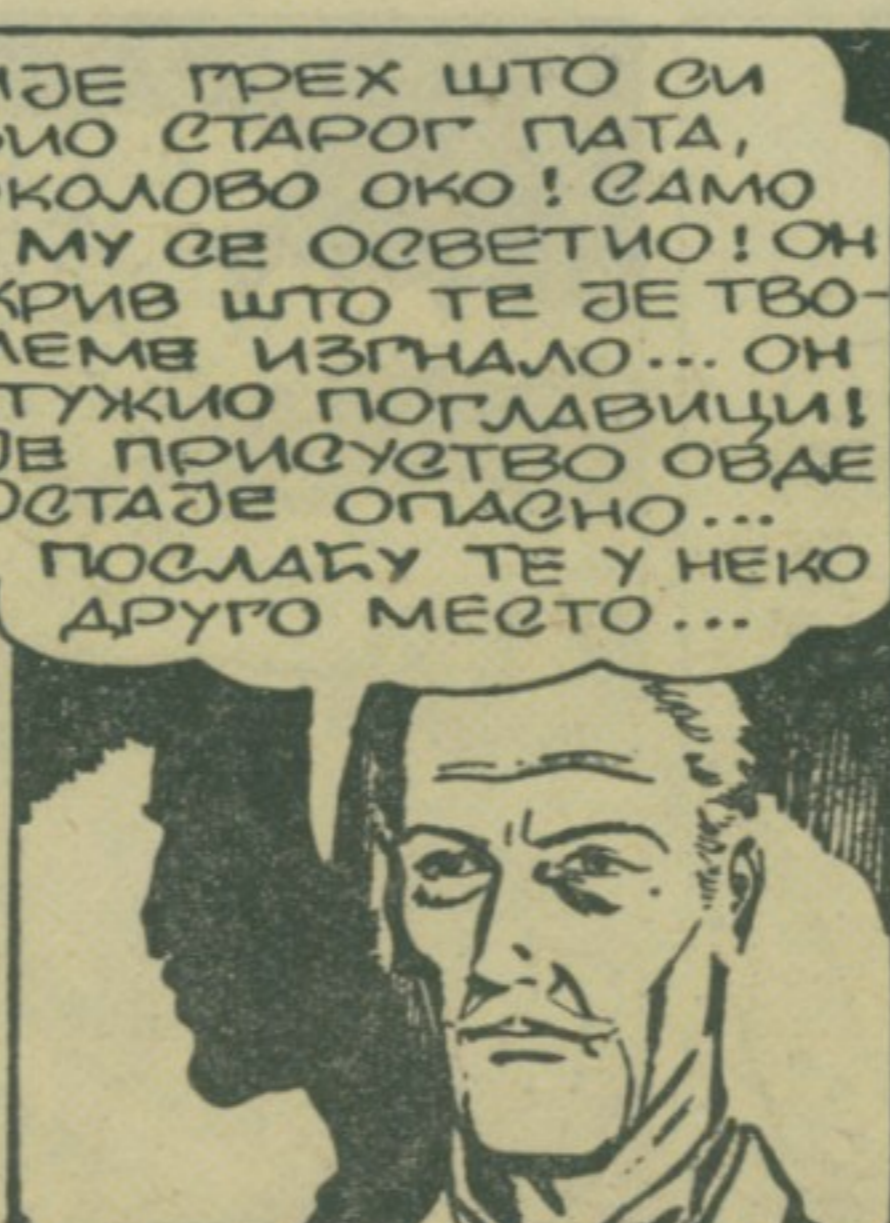
МАЛО КАСНИЈЕ, У ТВРЂАВИ КЕЛСТОН...

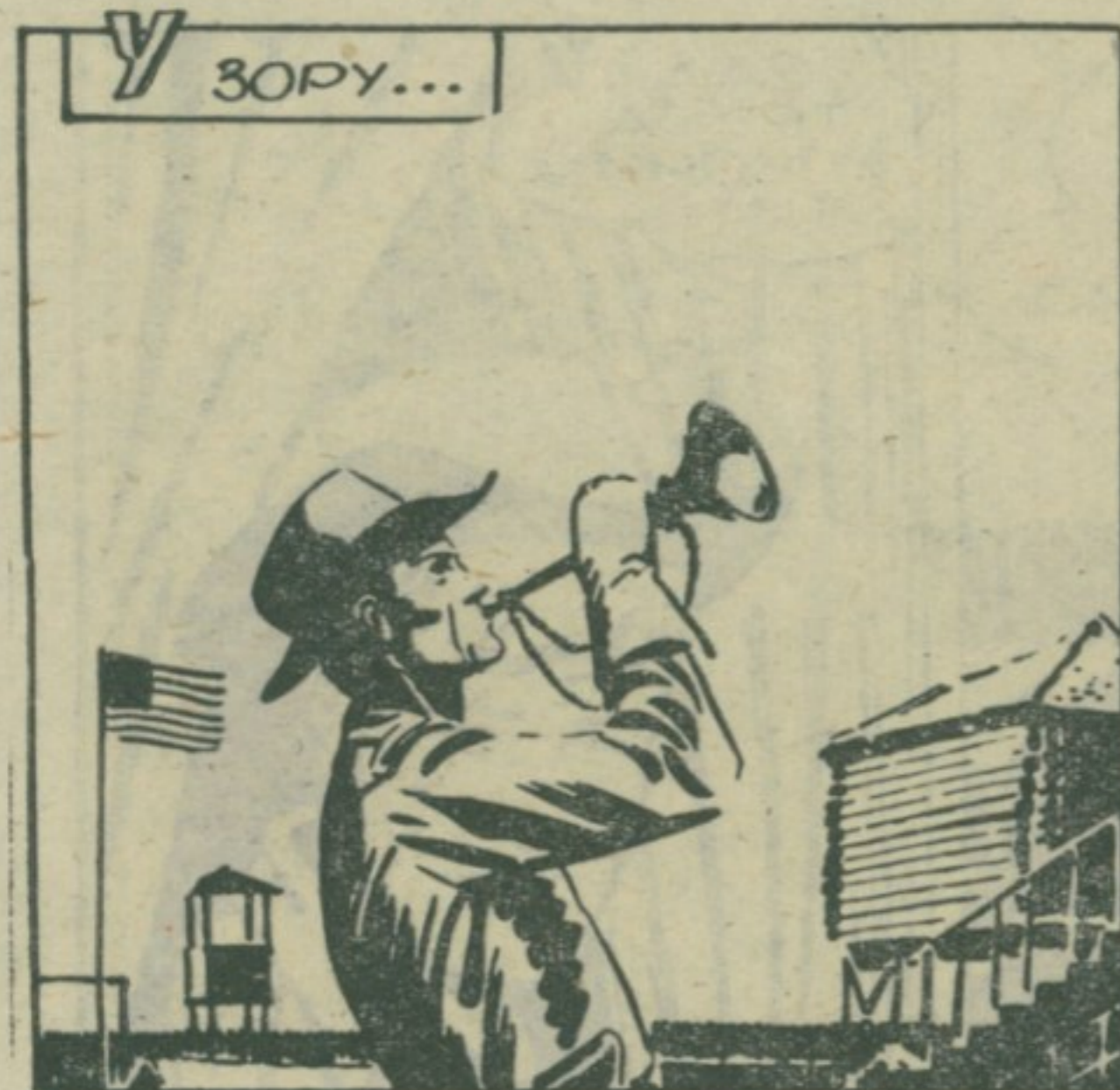

ВАШ МЛАДИ ПРИДАТЕЉ ЈЕ ПОБЕГАО! АЛИ ИМАМО ВАС КАО СВЕДОКА! БУДИТЕ РАЗУМНИ И ИЗЈАВИТЕ ДА СТЕ ВИДЕЛИ КАКО СУ ИНДИЈАНЦИ НАПАЛИ КОЛА...

НЕ ЗНАМ КО ЈЕ НАПАО КОЛА! АЛИ, ТО НИЈЕ ГАЦАРО! ЗНАМ ДА ОН ЖЕЛИ МИР...

РИО ГРАНДЕ!
АКО ДО ЊЕ
СТИГНЕМ...
СПАСЕН
САМ!

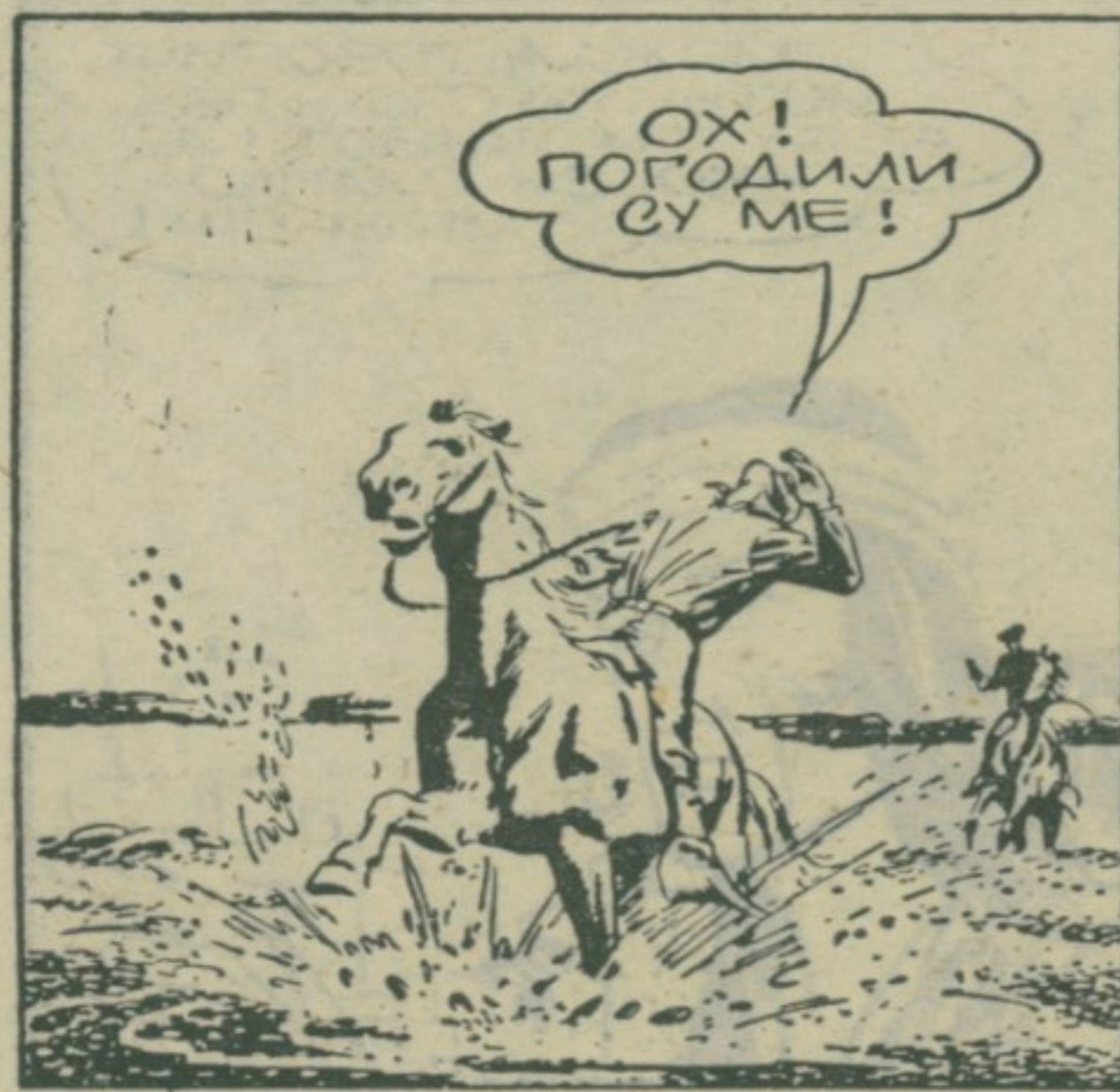
УСПЕО
СИ ДА
ИЗВУЧЕШ
ГЛАВУ... АЛИ
СУВИШЕ ЗНАШ
О МЕНИ ДА
БИХ ТЕ
ПУСТИО!

ДА
ИМАМ
СВОЈ КОЛТ...
ПОКАЗАО
БИХ
МУ!

НА ДРУГОЈ
СТРАНИ РЕКЕ ЈЕ
МЕКСИКО... НЕЋЕ
СМЕТИ ДА МЕ
ГОНЕ!

ОХ!
ПОГОДИЛИ
СУ МЕ!

НАПРЕД!
НАЂИМО
ГА!

Али, ИЗНЕНАДА...

СТАНИТЕ,
СЕЊОР
КАПЕТАНЕ!
НЕМАТЕ ПРАВО
ДА ПРЕЂЕТЕ
РЕКУ!

ПРОКЛЕТСТВО!
ВРАТИМО СЕ,
МОМЦИ!

СЕЊОР
КАПЕТАНЕ...

УСРЕД
РЕКЕ
ЛЕЖИ
РАЂЕН
ЧО-
ВЕК!

ПА ШТА? ПРОКЛЕТИ
ГРИНГО! ЗА ЊЕГА ЋЕ СЕ
ВЕЋ ПОБОРИТИ ЛЕШИ-
НА-
РИ!

НЕКА СЕ
ДВОЈИЦА
ПРИВУКУ
ВРАТИМА
БРВНАРЕ!

ИЗЛАЗИ, ТИ
ПРАВИ
ПРИЈАТЕЉУ
ИНДИЈАНАЦА!
НЕМА ТИ
СПАСА!

АААХ!

ХЕЈ!
ПУЦАЈУ
НА НАС!
СКЛАЊАЈТЕ
СЕ!

СТИГАО
САМ
У
ПРАВИ
ЧАС!

НА КОЊЕ!
АКО
СУ ТО
ИНДИЈАНЦИ,
С НАМА ЈЕ
СВРШЕНО!

САМО ДА НЕ
УЛЕТИМО
У ЗАСЕДУ ПРЕ
НО ШТО
СТИГНЕМО
ДО ТВРЂА-
ВЕ!

ХА! КУКАВИЦЕ!
УПЛАШИЛИ
СЕ
ЈЕДНОГ
СТАРЦА!

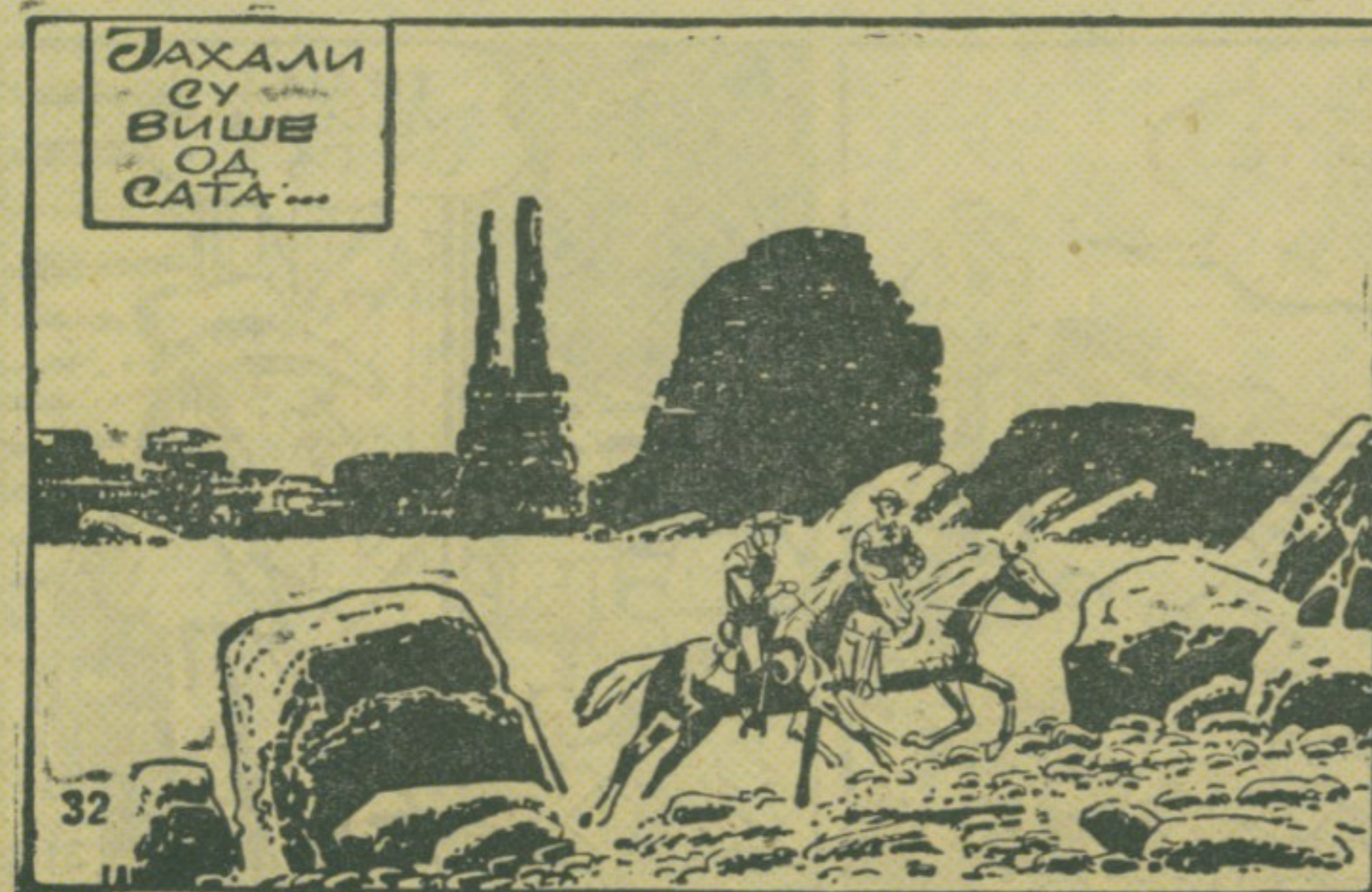
ТЕДИ ЋЕ
СЕ
ОБРАДОВАТИ
КАД ТЕ ВИДИ!
СРЕЋА ШТО
ВОЈНИЦИ
НИСУ
НАТРАПАЛИ
НА ТЕБЕ!

ЈАДНИ
ВОЈНИЦЕ...
АЛИ, ЈА ТЕ
НИСАМ
ЗВАО
ОВАМО!

ТЕДИ!
УБИЛИ
СУ ГА...

НИСАМ ВЕРОВАО ДА БУ ВАС ЗАТЕБИ ЖИВОГ!

ОСТАЛА СУ МИ ДВА МЕТКА... ЈЕДАН ЗА ЊИХ, ДРУГИ ЗА МЕНЕ!

ХРАБРО СТЕ СЕ БРАНИЛИ И МЕНИ ЈЕ ЖАО ШТО МОРАМ ДА ВАС УХАПСИМ... АЛИ ТО ЈЕ КАПЕТАНОВО НАРЕЂЕЊЕ!

НАС ДВОЈИЦА СМО ИЗМЕЂУ ДВЕ ВАТРЕ!

САМО ХРАБРО! ТРЕБА ДА ПРЕЦИСТИМО РАЧУНЕ С ТИМ ОЛСОНОМ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

НАЈЗАД СТЕ ИХ УХВАТИЛИ!

ГЛЕДАЈ СВОЈА ПОСЛА, СПЕНСЕ-РЕ!

ПА, ЈУНАЦИ? ЧУО САМ ДА ЈОШ ПРОЛИВАТЕ СУЗЕ ЗБОГ ИНДИЈАНАЦА!

ЛЕПО СТЕ ОВО ЗАКУВАЛИ, КАПЕТАНЕ!

ОД ПРВОГ ТРЕНУТКА ИМАМ ЖЕЉУ ДА ТЕ ИЗУДАРАМ!

ПА... ПРОБАЈТЕ!

НОКАУТИРАО САМ ЈА И ЈАМЕ ОД ТЕБЕ...

МОЖДА! АЛ' ТО ТРЕБА И ДА ДОКАЖЕТЕ!

АХ... ХРАБРИ СТЕ... КАД ВАС ЈЕ МНОГО!

ОБЕСИГУ... ОБОДИЦУ!

ВИДЕЋЕМО КО ЋЕ ПРВИ БИТИ ОБЕШЕН!

УЗБУНА! НАДИРУ ИНДИЈАНЦИ! НАПАШЋЕ ТВРЂАВУ КЕЛСТОН!

ИЗДАЈА!

ОВАЕ ЈЕ БИО ЈЕДАН БЛЕДОЛИКИ! УКРАО НАМ ЈЕ КОЊА!

ЗА ЊИМ!

ЗБУНИО САМ ИХ... И МАЛО ДОБИО У ВРЕМЕНУ!

ТРЕБА ДА УНИШТИМ СВОЈ ТРАГ!

АКО ЕЛИМ ДА СТИГНЕМ У ТУСКОН... НЕ СМЕМ ДА ОКЛЕВАМ!

ЧУДНО! ЧИНИ МИ СЕ ДА ЧУДЕМ ГАЛОП КОЊА!

УСАМЉЕНИ ЈАХАЧ... КО ЛИ БИ ТО МОГАО ДА БУДЕ?

ТО ЈЕ ОНАЈ ПРОКЛЕТНИК ВОКОЛОВО ОКО! ОТКУДА СЕ ТАЈ СТВОРИО?

СТОЈ! КУДА ЋЕШ? ЈЕ Л' ТЕ ОМСОН ПОСЛАО ДА МЕ ПРАТИШ?

СТРЕЛОМ НАЗБОДЕ РУКУДЕШ, ИЗДАЈИЦО...

УМРЕЋЕШ И СУНЦЕ ЋЕ ТИ ИЗБЕЛИТИ КОСТИ!

БЕДНИЧЕ!

ЗАКЛЕО САМ СЕ
ДА БЕШ НЕСТАТИ
ПРЕ НО ШТО
ПРОГОВО-
РИШ!

ЗАЖАЛИКЕТЕ
ЗБОГ ОВОГА,
КАПЕТА-
НЕ!

ТЕДИ! КАКВА РАДОСТ!

БУЛИ...
ЖИВ!

ГАДЕ ЈЕ
КАПЕТАН
ОЛСОН?

РАЂЕН ЈЕ...
АЛИ НЕ
ТЕШКО!
И УМАЛО МЕ
МАЛОЧАС
НИЈЕ
УБИО!

КОМАНДАНТЕ! ИНДИЈАНЦИ
СУ ПОБЕГЛИ ПРЕМА
РЕЦИ НА МЕКСИЧКОЈ
ГРАНИЦИ!
ШТА ДА
РАДИ-
МО?

ИНДИЈАНЦИ СУ
БИЛИ ПРИМОРАНИ ДА
РАТУЈУ! КАПЕТАН ИХ
ЈЕ БЕЗРАЗЛОЖНО НА-
ПАО! АКО ПО-
КУШАТЕ ДА
ИМ СЕ ОС-
ВЕТИТЕ, ОА
МИРА НЕКЕ
БИТИ
НИШТА!

У ПРАВУ СТЕ!
АКО УСПЕТЕ ДА
ИХ НАГОВОРИТЕ
ДА ПРЕКИНУ
НЕПРИЈАТЕЛСТВА,
МИ БЕМО СЕ
ВРАТИТИ У
ТУСКОН!

СИГУРАН
САМ ДА
БЕ ГА-
ЦАРО
ПРИ-
СТА-
ТИ!

СУТРАДАН...

ДОШЛИ СМО ДА
РАЗГОВАРАМО
О МИРУ,

ГАЦАРО! КОМАНДАНТ
ИЗ ТУСКОНА САД ЗНА ДА
ЈЕ КАПЕТАН ОЛСОН
НЕПРИЈАТЕЉ
МИРА!

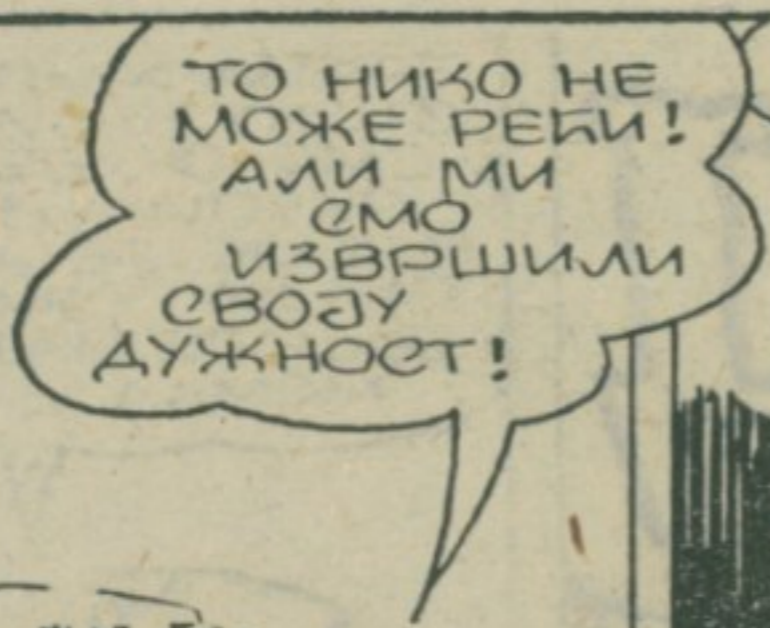

ЗНАМ ДА ИЗ
ТВОЈИХ УСТА
ИЗЛАЗИ
САМО
ИСТИНА!
АЛИ, КО МИ
ГАРАНТУЈЕ
ДА И ДРУГИ
БЛЕДОЛИКИ
ГОВОРЕ КАО
И ТИ?

УСПЕЛИ
СМО ДА
ОТКРИЈЕ-
МО ПРАВУ
ИСТИНУ!

ДОБРО!
ПРИСТАЈЕМ
ДА СЕ
САСТАНЕМ
С КОМАНДАН-
ТОМ И ДА С
ЊИМ ПОПУШИМ
ЛУЛУ МИРА!

СТРАНАЦ НА РАНЧУ

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ВЕСТ ЈЕ ИЗАЗВАЛА ЗАПРЕПАШЕЊЕ И ЖАЛОСТ! ЊИХОВ ДРУГ... МРТАВ!

ИМАО ЈЕ ЈУЧЕ СЛОБОДАН ДАН!

НЕКО БРЖИ ОД ВИЛИЈАМ-СА?!

НЕ РАЗУМЕМ... ВИЛИЈАМ ЈЕ БИО НАЈБРЖИ МОМАК КОГА САМ ПОЗНАВАО!

МОМЦИ СУ КРИШОМ ПОСМАТРАЛИ "НОВАЈЛИЈУ"... У ЊИХОВИМ ГЛАВАМА РАБАЛИ СЕ МИСЛО: "ШТА ЛИ ЈЕ ОВАЈ РАДИО ЈУЧЕ?" АЛИ СЕ НИКО НИЈЕ УСУДИО ДА ГА ПИТА...

ЏИГОСАЊЕ СТОКЕ ЈЕ НАСТАВЉЕНО. "НОВАЈЛИЈА" ЈЕ СВОЈСКИ ПРИОНОУ НА ПОСАО...

ВЕСТ О ВИЛИЈАМОВОЈ СМРТИ ПРИТИСКИВАЛА ИМ ЈЕ ДУШЕ ЦЕО РАНИ КАО ДА ЈЕ УТОНУО У ТУГУ...

НАЈЗАД СЕ ЗАЧУО ПОЗИВ ЗА РУЧАК...

КЛИНГ!
КЛИНГ!

ТОПЉЕНИ ЧВАРЦИ ПРЕЛИВЕНИ ПРЕКО КРОМПИРА ШИРИЛИ СУ ПРИМАМЉИВ МИРИС... АЛИ НИКОМЕ СЕ НИЈЕ ДЕЛО. РЕЧИ СУ ПОСТАЛЕ СУВИШНЕ, А СМЕХ КОЈИ ЈЕ ОБИЧНО ПРАТИО ПОДНЕВНИ ОДМОР, БИО ЈЕ ДАЛЕКО ОД ЊИХ...

БОБ, ИСПРУЖЕН НА ЗЕМЉИ, ЗУРИО ЈЕ У ПРАЗНО...

ИЗНЕНАДА...

ОХ! БОБЕ! НЕ МИШИ СЕ... ЗМИЈА! ЗВЕЧАРКА!

ПРЕ НО ШТО ЈЕ ИКО УСПЕО ДА СЕ ПОМЕРИ, НОВАЈЛИЈА ЈЕ ПОТЕГАО СВОЈ КОЛТ И...

УФ! ПРЕСЕЧЕНА НАПОЛА... ОД ПРВОГ МЕТКА! ХВАЛА, СТАРИ!

ДОБРО СИ ПРОШАО, БОБЕ!

ОДЛИЧНО
БАРАТАШ
ПУЦАЉОМ,
СТРАНИЦЕ!

Момци су се следили на
новазлинину брзину. поми-
слили су на вилијама...

БРЕД ЈЕ САМО ПОЈАЧАЛА
ЊИХОВУ СУМЊУ. НАЈЗАД,
БРЕД НИЈЕ ИЗАРЖАО...

ЧУЈ, МОМЦИ! ОТКАД САМ
ВИДЕО КАКО БРЗО ПОТЕ-
ЖЕШ КОЛТ, СТАЛНО МИ-
СЛИМ О НАШЕМ ДРУГАРУ
ВИЛИЈАМУ... ДА НИСИ У
ТО УМЕШАН,
А?

ВЕОМА
ОДРЕБЕНО
ПИТАЊЕ...
ИСК И
СУВИШЕ
ОДРЕБЕ-
НО!

АМ' МИ
ИПАК
НИСИ
ОДГОВОРНО!
И ТО МИ СЕ
НЕ СВИЂА!

БРЕД ЈЕ БИО УПОРАН И ...

ТАКО!
ПЛАТИЋЕШ
МИ ЗА ОВО...
ТИ...

СТРАШНО
УАЛАРА
ОВАЈ
НОВАЗЛИ-
ЈА!

НАДАМ СЕ ДА СИ
СХВАТИО ДА ЖЕЛИМ
ДА МЕ ОСТАВИШ
НА МИРУ!

Момци су се повукли...

ЧУЈ,
СТАРИ!
НИСАМ НА
БРЕДОВОЈ
СТРАНИ, АМ'
БИТЕ ТЕШКО
ДА ОСТАНЕШ
МЕЂУ ЊИМА!

У РЕДУ!
УСТАЛОМ,
ОНО ШТО
ТРАЖИМ НЕ
НАЛАЗИ СЕ
НА ОВОМ
РАЊКУ!
ЗАРАВО!

ОНО ШТО ТРАЖИ?
ШТА ЈЕ ТИМЕ
ХТЕО ДА КАЖЕ?
ЧУДНО!

ТРЕ ВЕЧЕРИ, КАД СУ ПОСЛЕ
РАДА ОТИШЛИ У САЛУН,
МОМЦИ СА РАЊКА СУ
ВИДЕЛИ ДА СТРАНАЦ НИЈЕ
НАПУСТИО ГРАД... ЗИД НЕПРИ-
ЈАТЕЉСТВА ИСПРЕЧИО
СЕ МЕЂУ ЊИХ...

СТРАНАЦ
ЈЕ
СТАЈАО
НАСЛОЊЕН
НА БАР
КАО ДА
НЕШТО
ОЧЕКУЈЕ.
ИЗНЕНАДА,
ВРАТА
СУ
ПРОПУСТИЛА
ЈЕДНОГ
ЧОВЕКА!
НОВАЗЛИДА
СЕ
ПРЕНУО...

ЧОВЕК СЕ ЗАУСТАВИО НА ПРАГУ САЛУНА ОСЕКАЈУКИ ДА СУ СВЕ ОЧИ УПЕРЕНЕ У ЊЕГА...

ЗНАО САМ ДА КУ ТЕ НАКИ, СЛИМЕ... ЗЛОЧИНАЦ, КАО ШТО СИ ТИ УВЕК ОСТАВЉА ТРАГОВЕ...

СРЕКОМ, ВИЛИЈАМ МЕ ЈЕ УПОЗОРИО... ОНО ШТО ЈЕ ЗНАО ТЕБИ УЧИНИЛО ТЕ ЈЕ НЕРВОЗНИМ, А?

И ТИ СИ ПОЖУРИО ДА УКУТКАШ ТОГ НЕПРИЈАТНОГ СВЕДОКА... АЛИ, МОЈ БРАТ МЕ ЈЕ ПОЗВАО ПРЕ СМРТИ И... ЕВО МЕ!

БРАТ? ВИЛИЈАМОВ БРАТ!?!

А ОНАЈ ТИП ШТО ЈЕ УШАО УБИО ЈЕ ВИЛИЈАМА!

А МИ СМО НА ЊЕГА СУМЊАЛИ!

БЕЖИМО ОДАВАЕ, МОМЦИ! ОВАЕ ЈЕ ДА РАДЕ РЕВОЛВЕРИ!

У РЕДУ, ФОРТИШЕ! НАШАО СИ МЕ... АЛ' ЈОШ НИСМО ГОТОВИ!

ПРЕБРЗ ЈЕ ЗА МЕНЕ ТАЈ МОМАК...

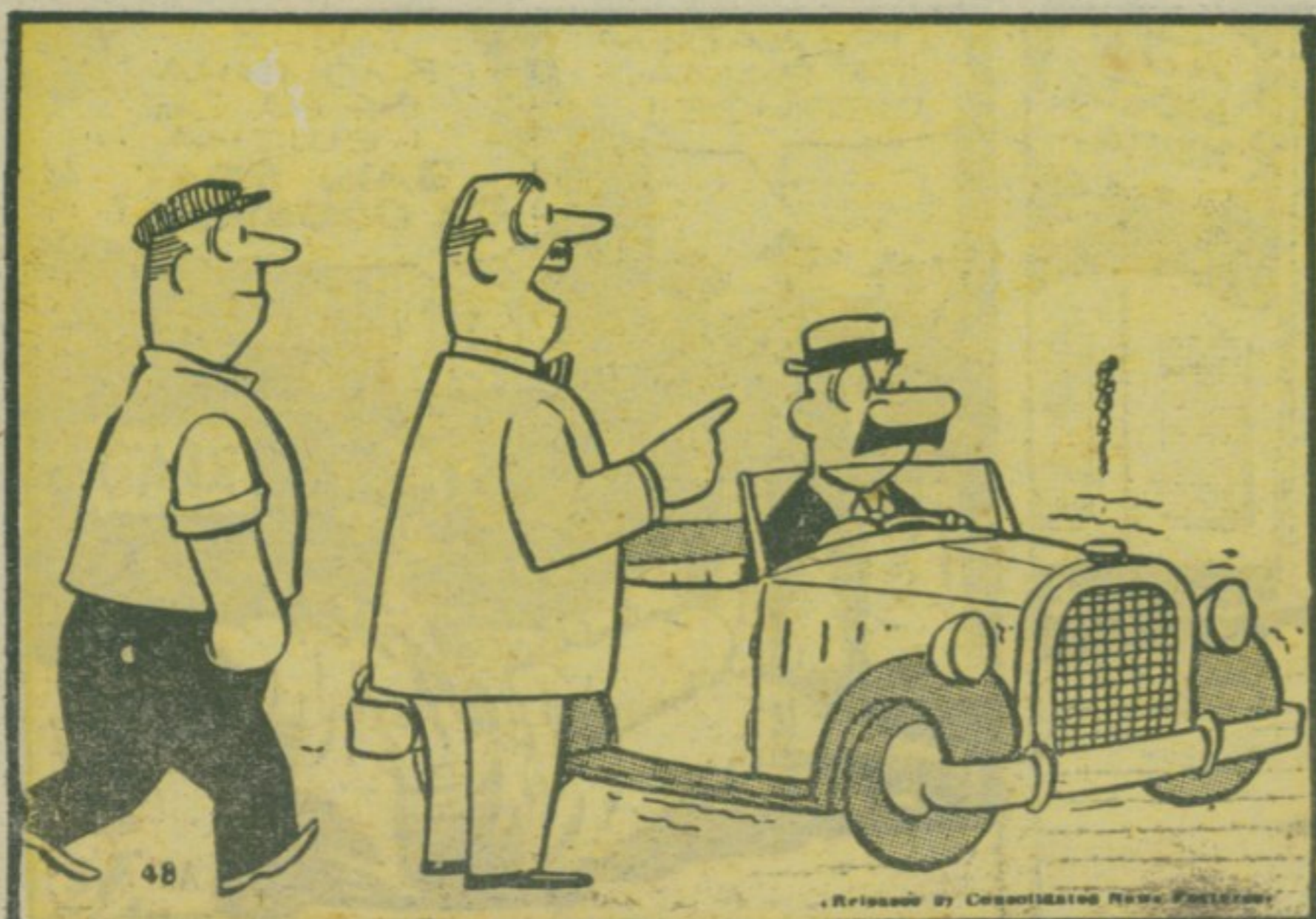
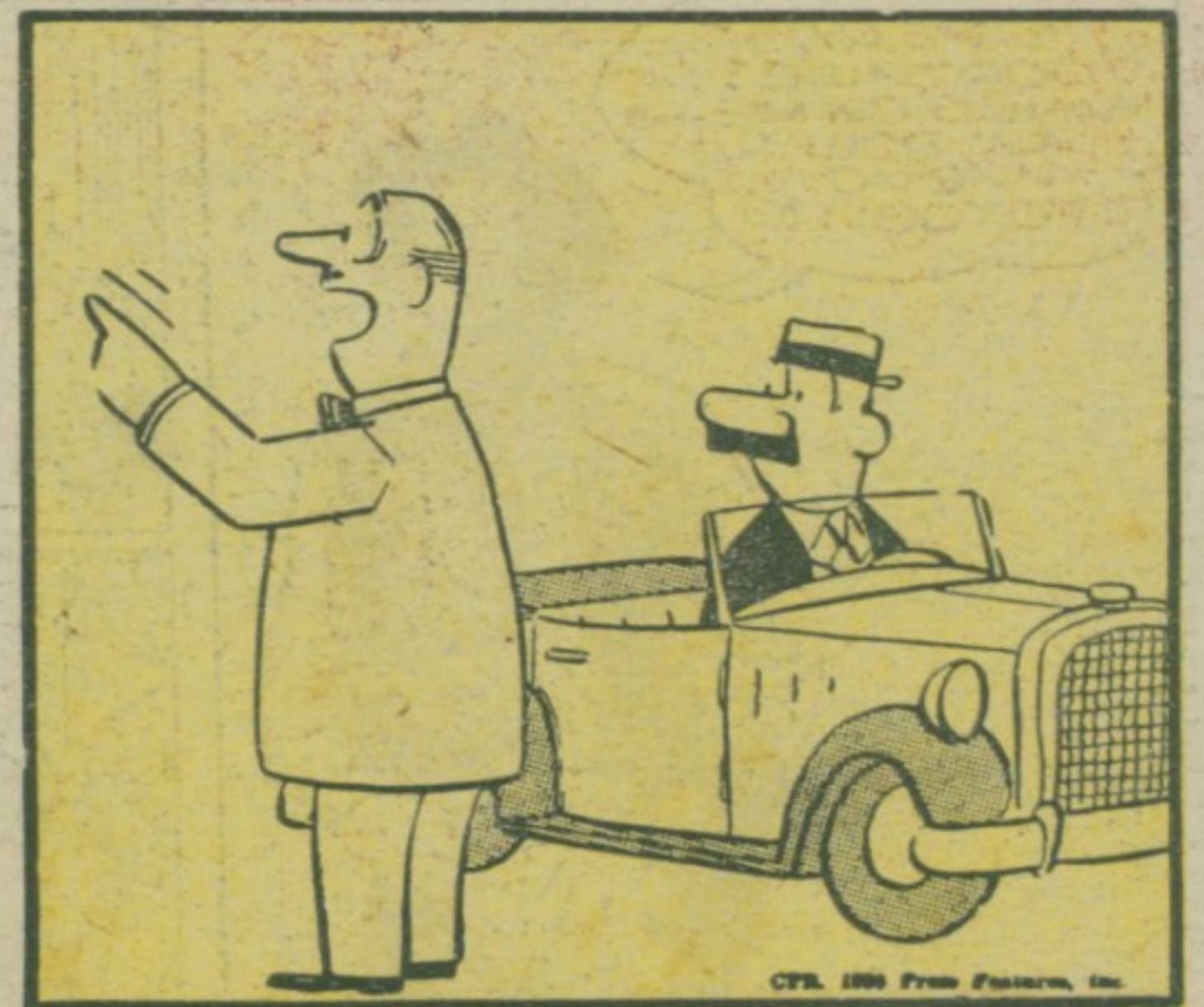
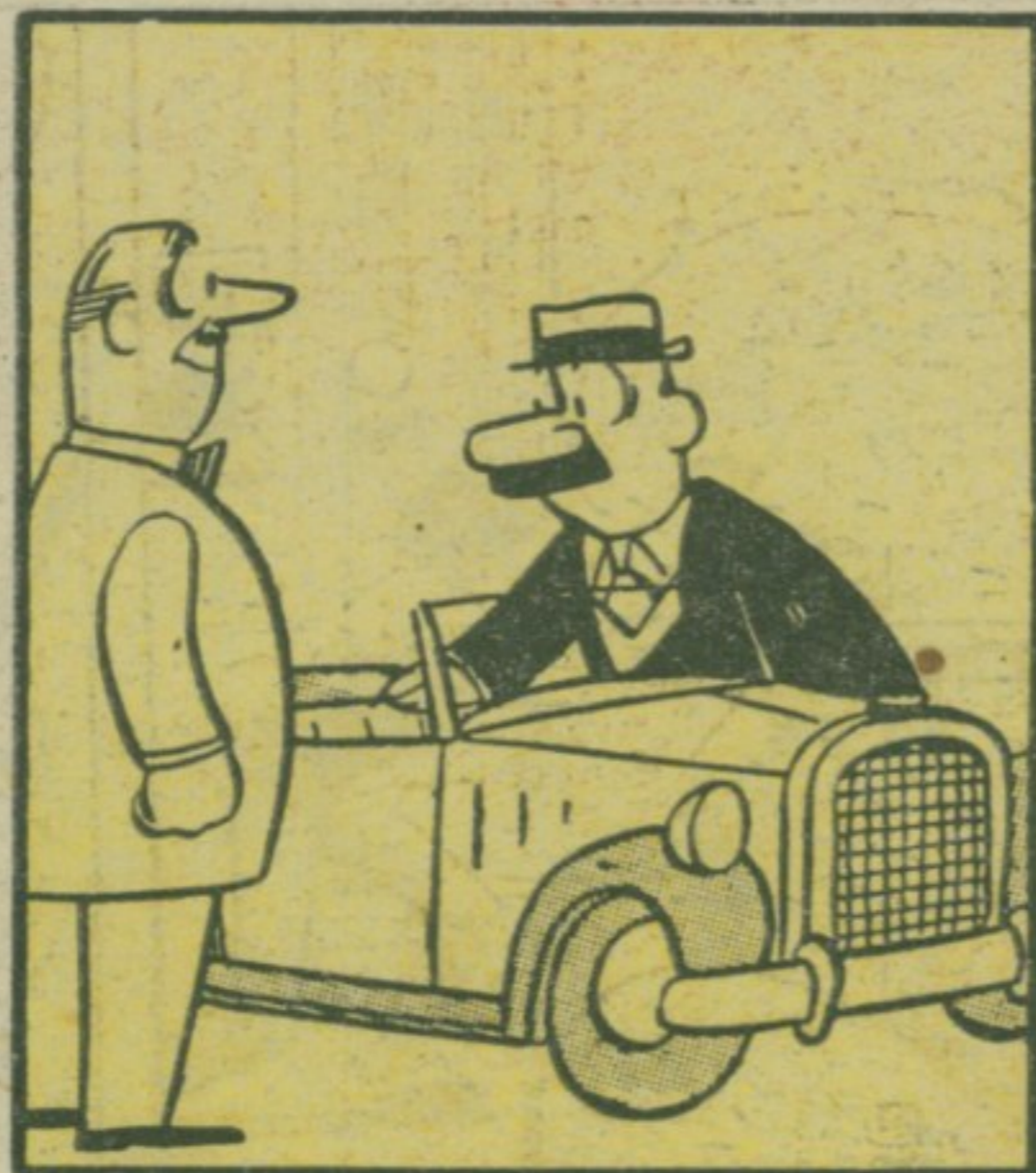
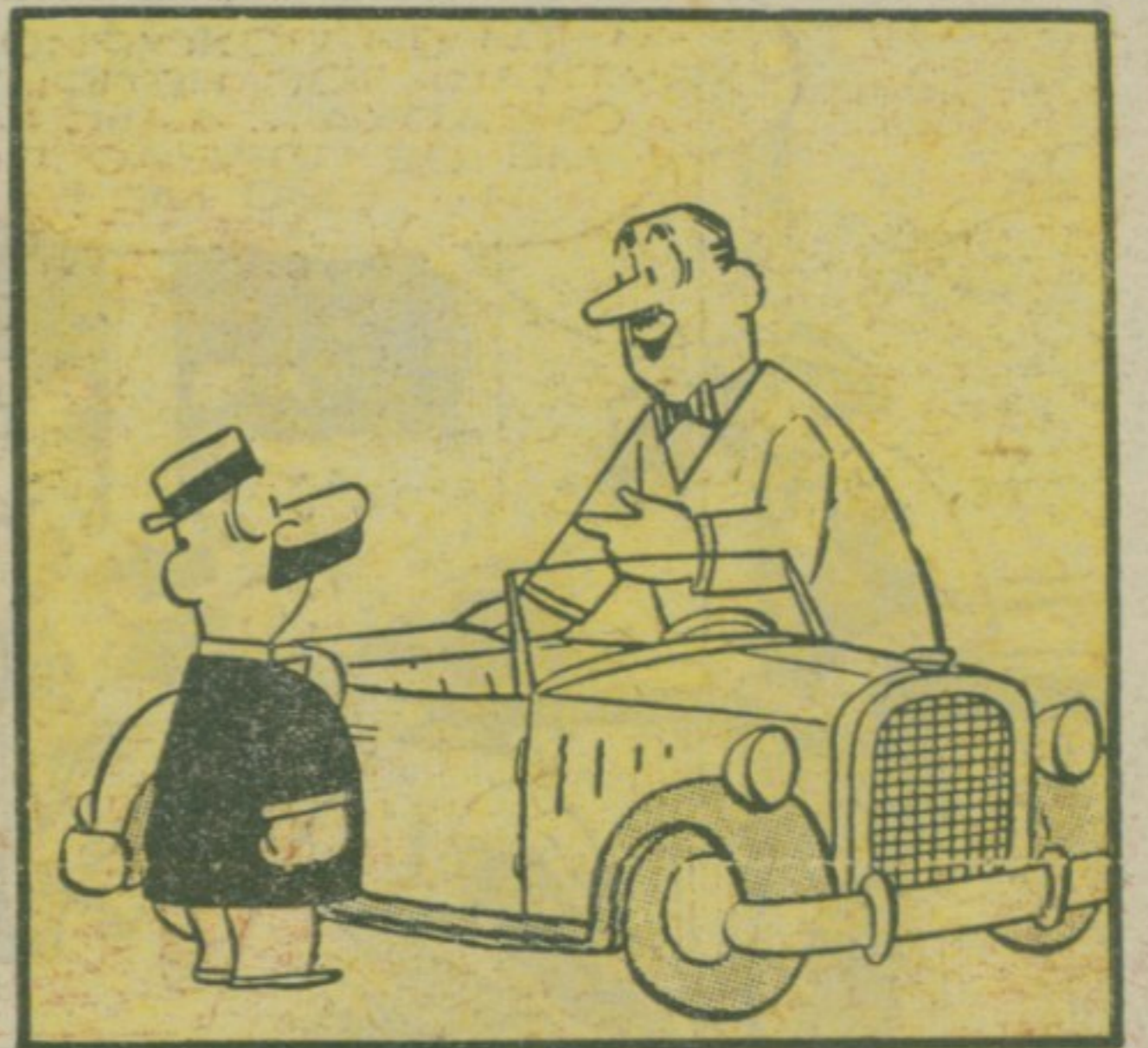
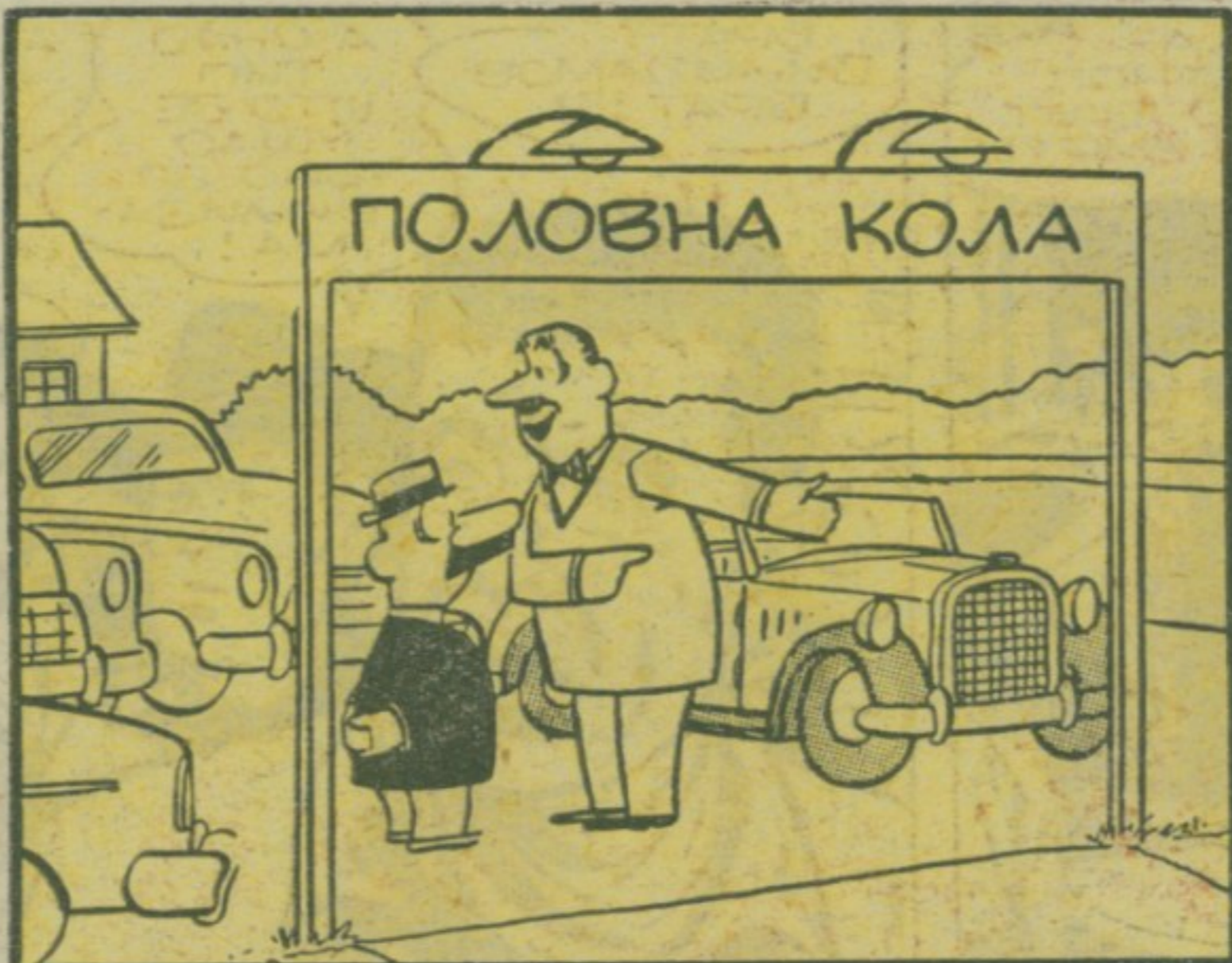
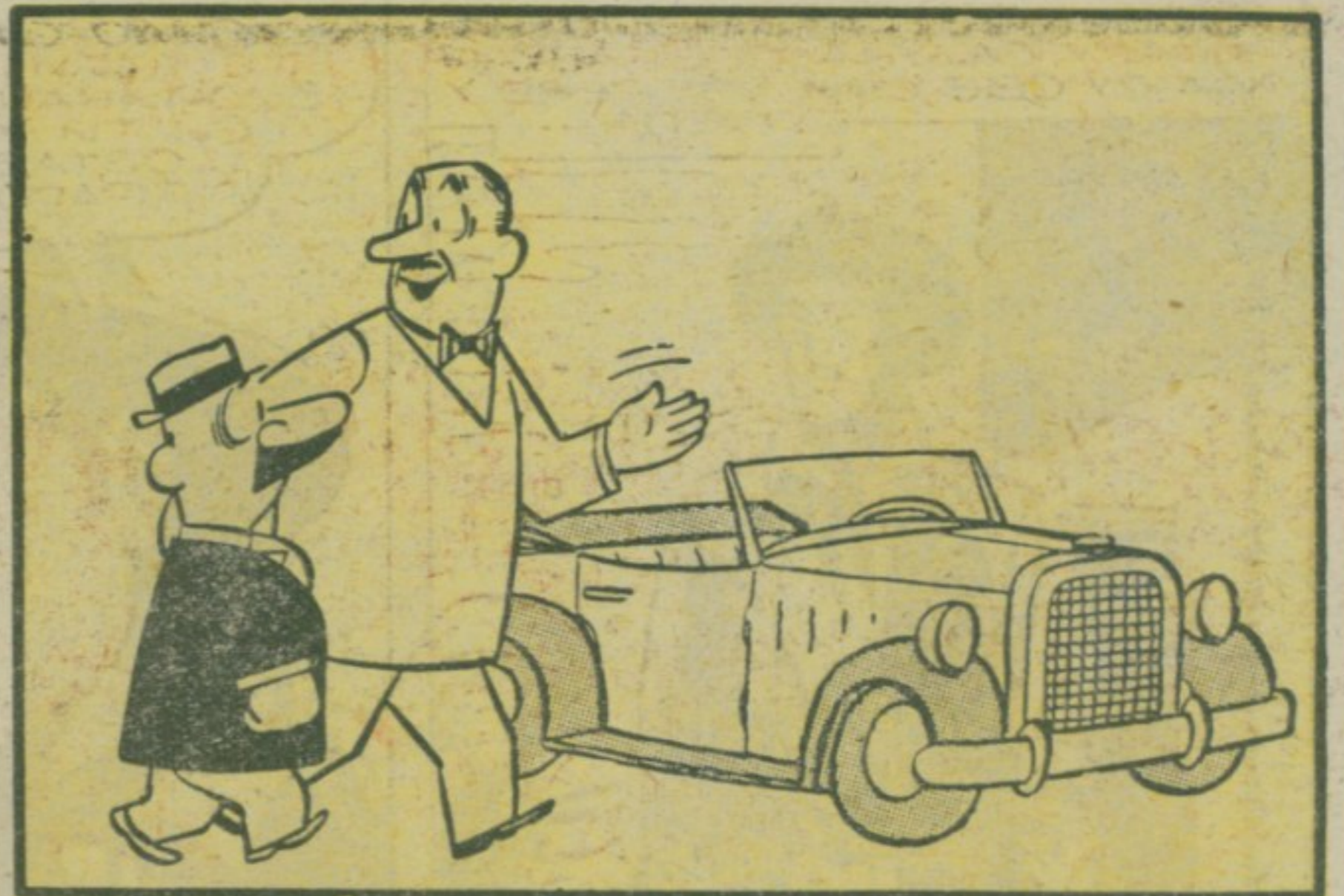
АЈ! МОЈА НОГА...

ПРЕДАЈЕМ ГА ВАМА, ШЕРИФЕ!

ТАЈНА ЗЛОЧИНА БРЗО ЈЕ РЕШЕНА... ВАШ БРАТ ЈЕ ОСВЕЊЕН!

КРАЈ

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

1. КО ЈЕ ЛАГАО?

ТО ВАМ ЈЕ НЕКИ ЧУДАН СТАРАЦ, ШЕФЕ! СУСЕДИ, КОЈИ ГА ЗОВУ ЧИЧА ПРЕ, ПРОНАШЛИ СУ ГА ТОГ ПОПОДНЕВА ОНЕСВЕШЋЕНОГ У КАНЦЕЛАРИЈИ. УОСТАЛОМ, БОЉЕ ДА ВАМ ОН ТО САМ ИСПРИЧА!

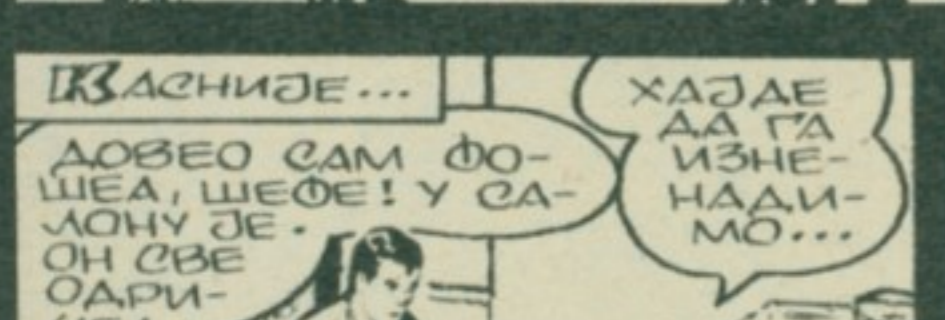
ЈА ДРЖИМ АНТИКВАРНИЦУ! ТОГ ПОПОДНЕВА ПОСЕТИО МЕ ЈЕ МОЈ СЛУЖБЕНИК КОГА САМ ОТПУСТИО ИЗ ИЗВЕСНИХ РАЗЛОГА... ПРЕТИО МИ ДЕ И РЕКАО ДА ЈЕ МИ СЕ ОСВЕТИТИ АКО МУ НЕ ДАМ ШЕСТ МЕСЕЦИ ОТПРЕМНИНЕ...

ФОШЕ! ЛИК ФОШЕ... НИСАМ СЕ УТИМЛАСИО И ОТЕРАО САМ ГА! ДЕСЕТ МИНУТА КАСНИЈЕ НЕКО МЕ ЈЕ НАПАО С ЛЕЂА... СУСЕДИ СУ МЕ ПОВРАТИЛИ И ПРЕНЕЛИ НА ДИВАН У САЛОНУ. ТО ЈЕ СВЕ, ИНСПЕКТОРЕ...

ДА, И ТО ВЕОМА СКУПОЦЕНА! ОСИГУРАО САМ ДЕ НА 20.000 ФРАНКА! ДУГО ЈЕ КАРА ВЕРНЕ... КАО ШТО ВИДИТЕ, ОСТАО ЈЕ САМО ЕКСЕР!

ДА ЛИ ЈЕ ОНА СЛИКА ДУГО ВИДИЛА ОВАК, ГОСПОДИНЕ ПРЕ?

ПОБИМО У ВАШУ КАНЦЕЛАРИЈУ. МОЖДА ЋЕМО НАћи НЕКИ ТРАГ...

ВРАТНИТЕ... ДОВЕО САМ ФОШЕА, ШЕФЕ! У САЛОНУ ЈЕ ОН СВЕ ОАРИЧЕ!

МАРИН ЈЕ НАГЛО ОТВОРИО ВРАТА ОД САЛОНА И...

Е, БАШ СТЕ ПРЕТЕРАЛИ, ФОШЕ! ЗАР ВАМ НИЈЕ ДОВОЉНО ШТО СТЕ МИ УКРАЛИ ВЕРНЕА?

ЛАЖЛИВЦИЕ! САМИ СТЕ ЛОПОВ! ЗАКИНУЛИ СТЕ МИ ПЛАТУ ЗА ТРИ МЕСЕЦА! И ДОШ МЕНЕ ОПТУЖУЈТЕ!

МОЖДА СТЕ ПРОДАЛИ ВЕРНЕА ДОШ ОДАВНО, А КРАДУ СТЕ ИЗМИСЛИЛИ ДА ПОДИГНЕТЕ ОСИГУРАЊЕ!

ХМ! КО ЛАЖЕ? А КО ОД ЊИХ ДВОЈИЦЕ ГОВОРИ ИСТИНУ?

ДРАГИ ЧИТАОЦИ, КО ОД ЊИХ ДВОЈИЦЕ ЛАЖЕ И ЗБОГ ЦЕГА?

● место Конуа у Турској однедавно је постало веома посећено. Разлог је мачак по имену Пала који уме на гурском да каже: тата, мама, сестра и име своје господара.

рице. Многобројни туристи из свих крајева Турске непрекидно долазе да га виде и чују, а понеки и сниме његов „говор“ на магнетофонску траку.

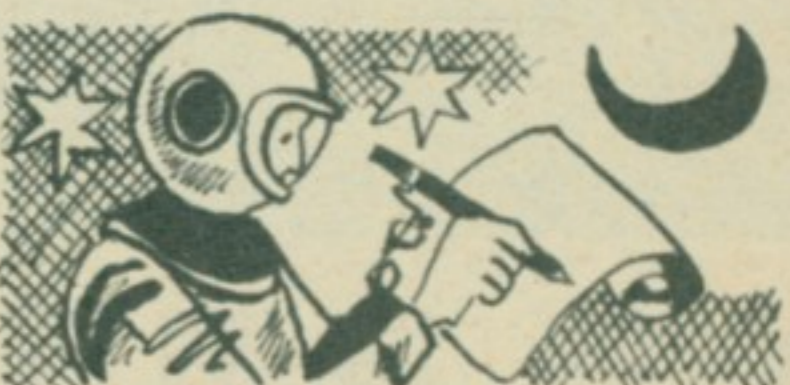
■ крајем јануара ове године у Данкерку је поринут у море реморкер дугачак свега 1,40 метра а тежак 25 килограма. Конструисали су га

петнаестогодишњи дечаки и девојчице, чланови групе „Млади и наука“. Реморкером управља минијатурни електронски мозак.

■ гумене палице које употребљавају полицајци у Западној Немачкој биће ускоро замењене шупљим пластичним у којима ће бити смештене две батерије и мали трансформатор. Тешке свега 450 грама ове палице ће емитувати електричну струју јачине 12 волти и моћи ће да онеспособе за тренутак нападача али не и да му јаче нашкоде.

■ једна индустријска фирма недавно је пустила у продају налив-перо намењено а-

стронаутима док се буду налазили у космосу. Стручњаци су перо напунили специјалним мастилом које може да се употреби на температури од минус 50 до плус 100 степени.

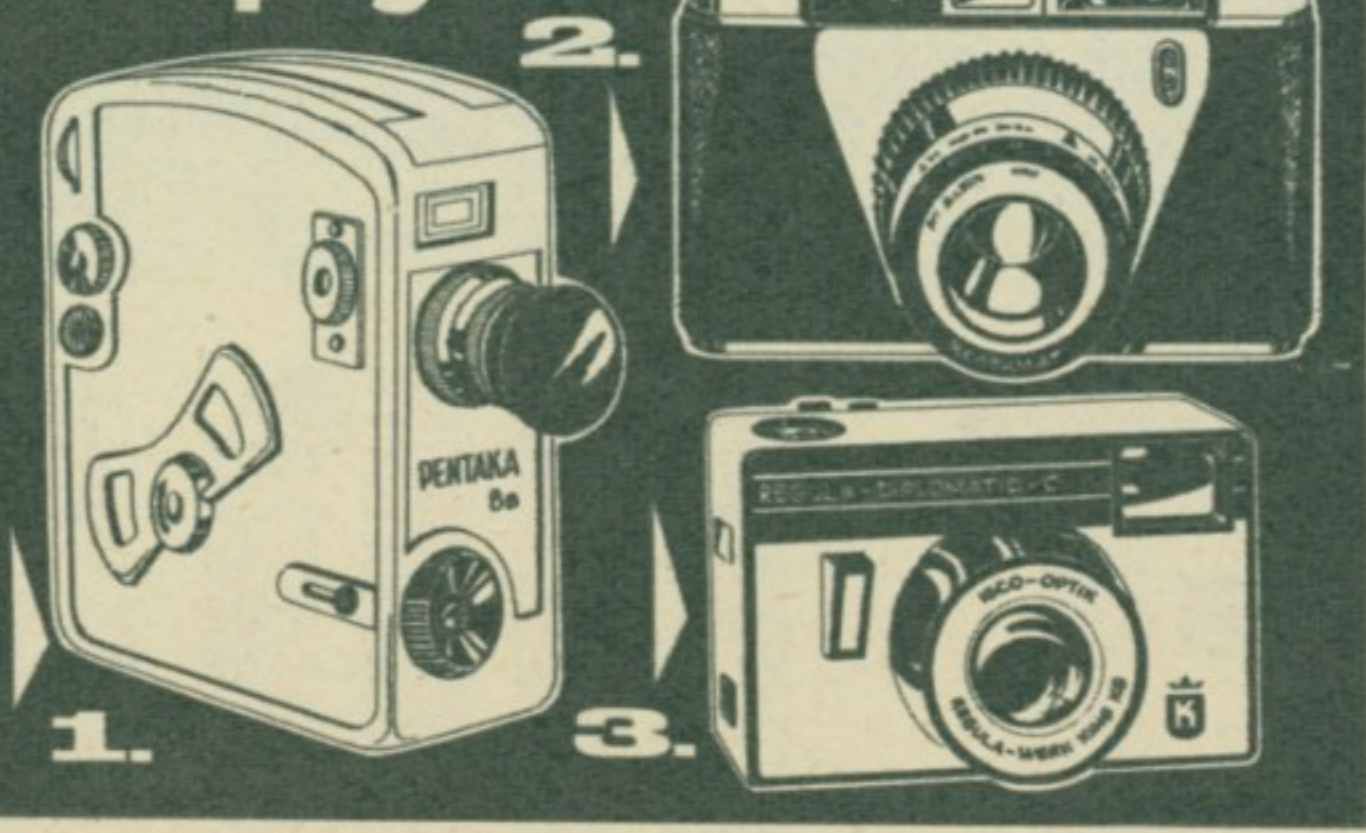
НАГРАДНИ КОНКУРС:

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ!

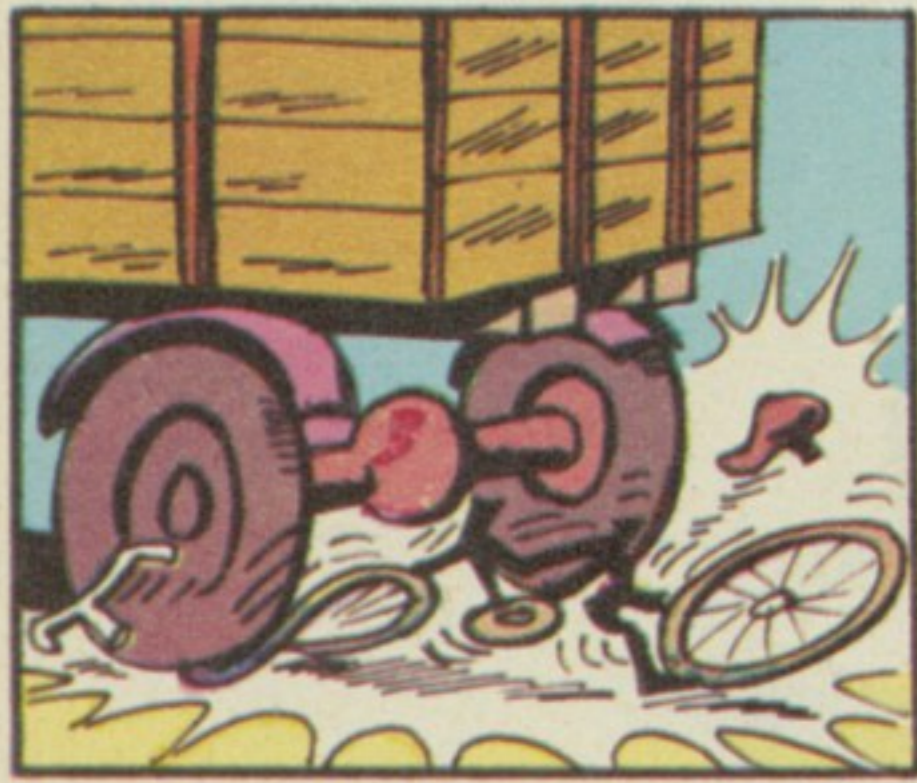
КО ЈЕ ЛАГАО?

Сачувајте купон „Детектив 1“ и још три купона која ће изићи у следећа три броја. Залепите на крају конкурса сва четири купона на једну дописницу. Поред сваког купона напишите име кривца кога је инспектор Марин ухапсио у детективском задатку на који се купон односи. Дописницу са четири купона пошаљите „Политикином забавнику“, Македонска 29, Београд. Међу онима који пошаљу на крају овог конкурса тачне одговоре, извући ће се на срећу награде.

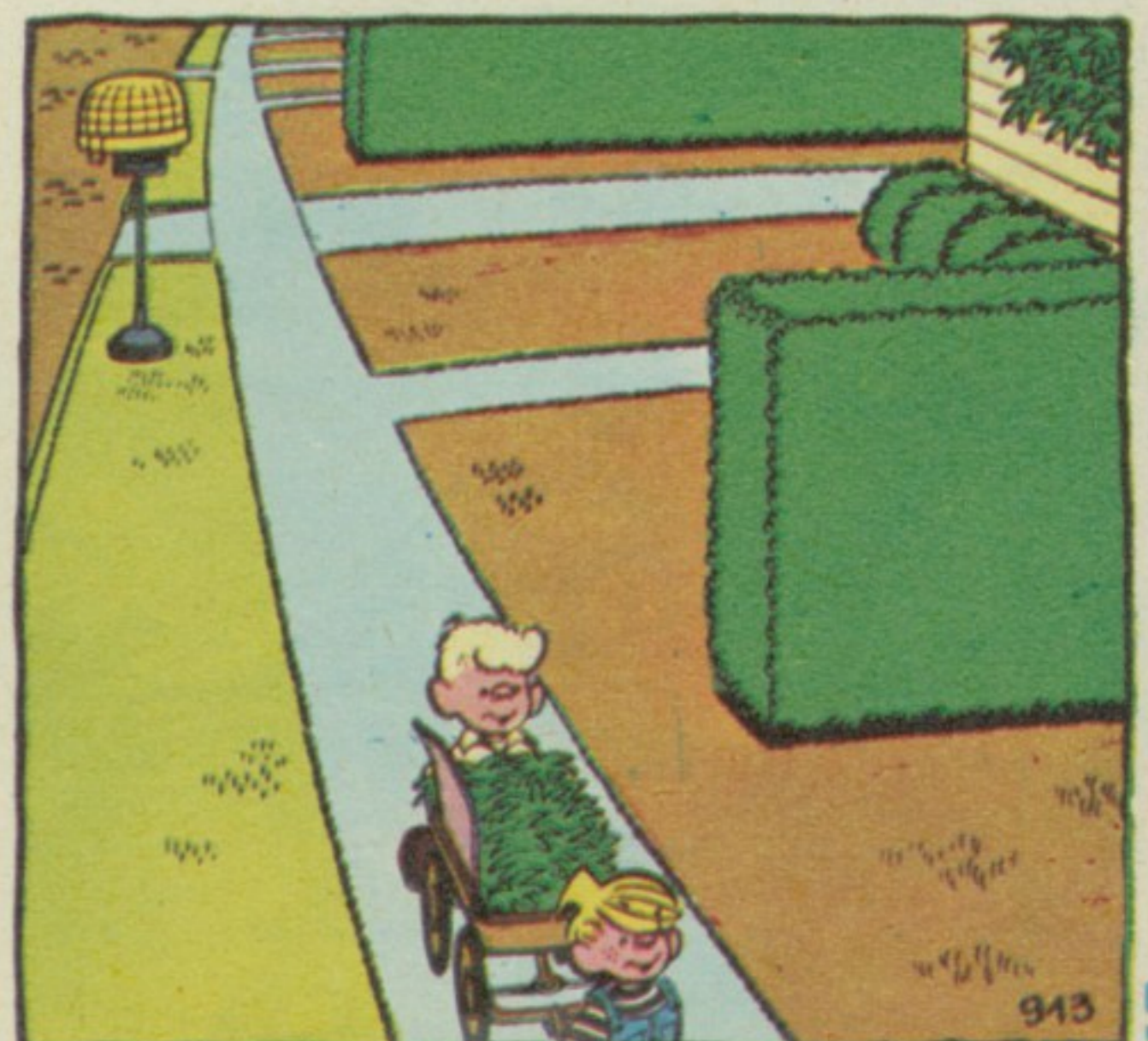
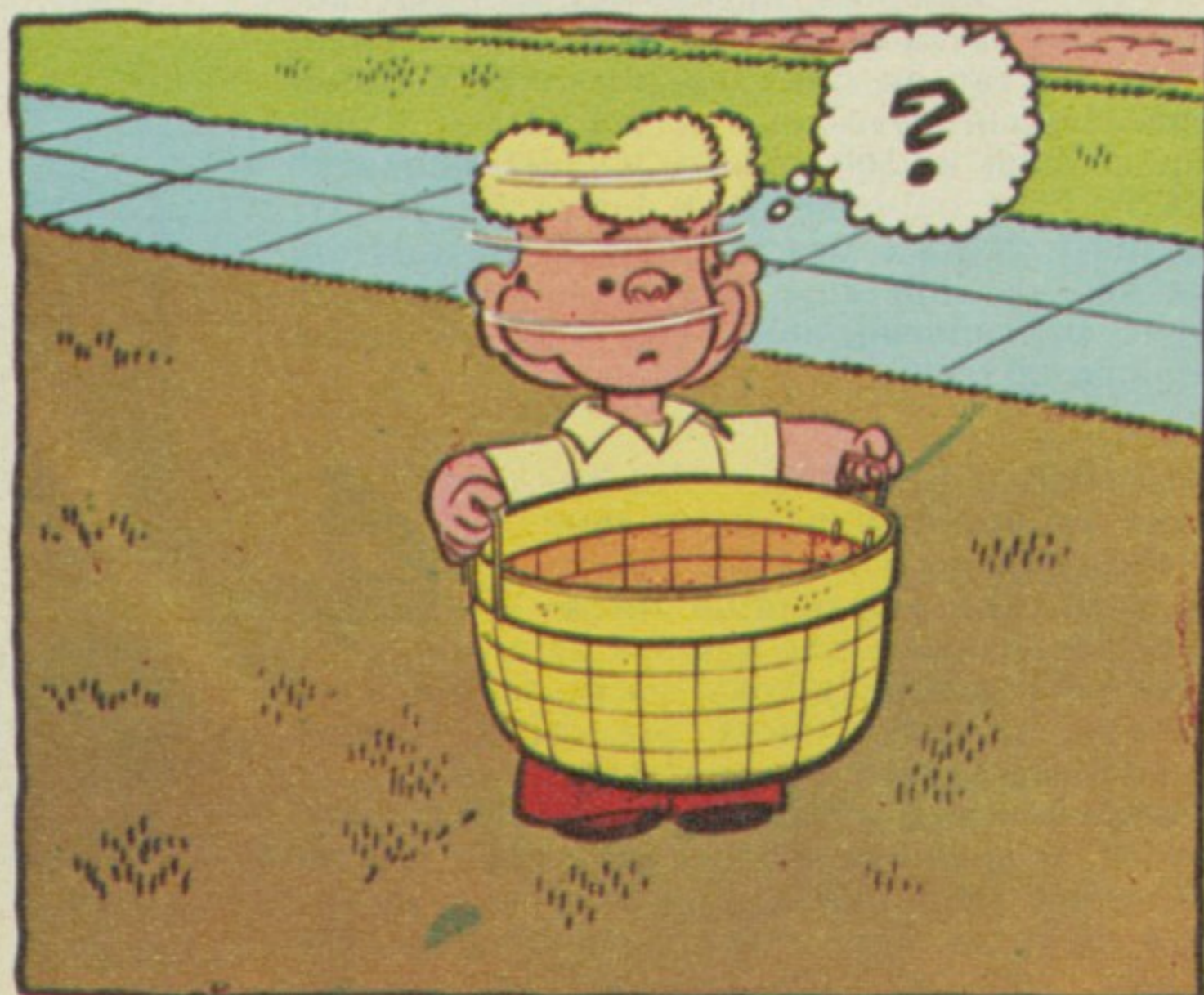
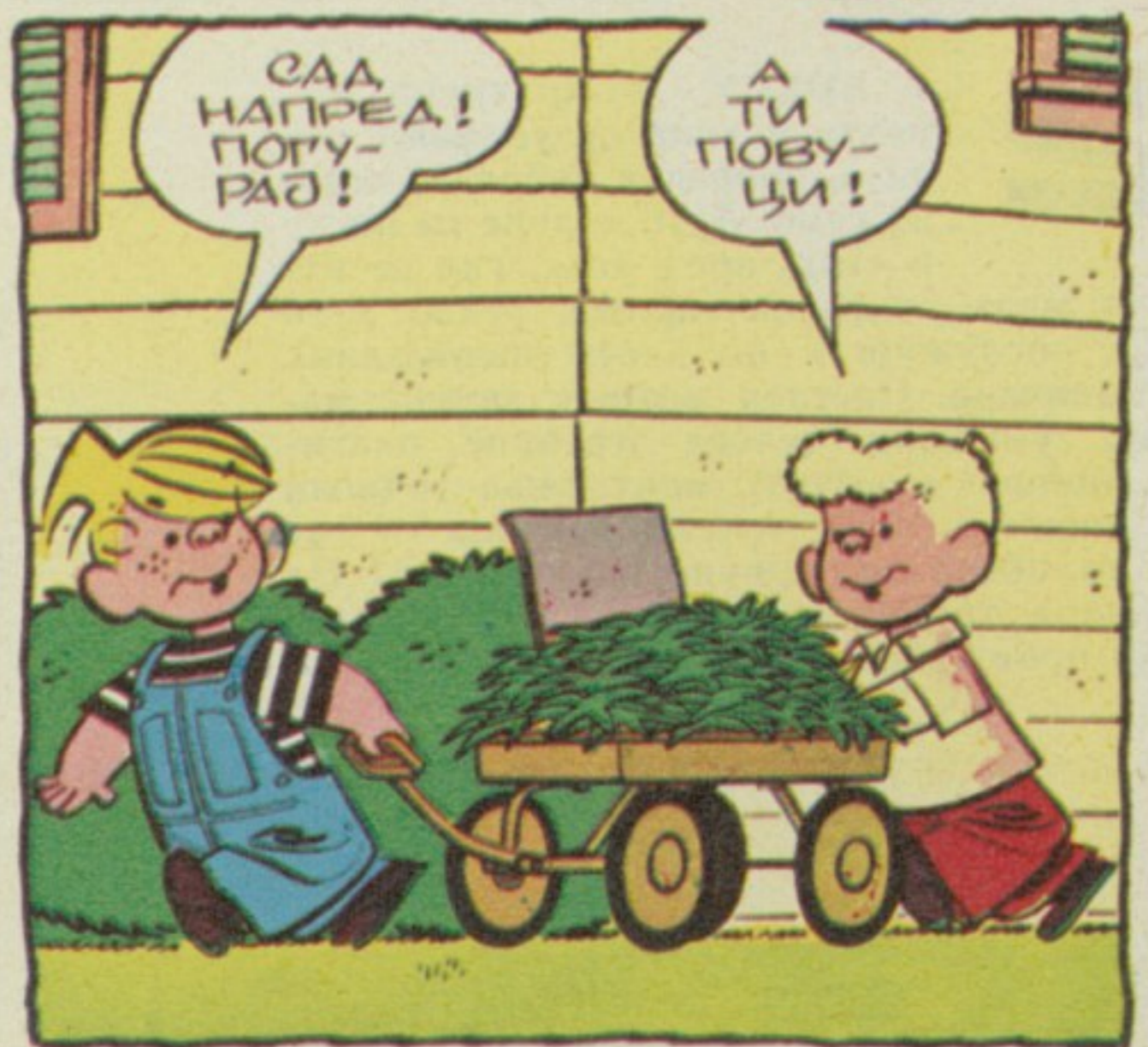
награде:

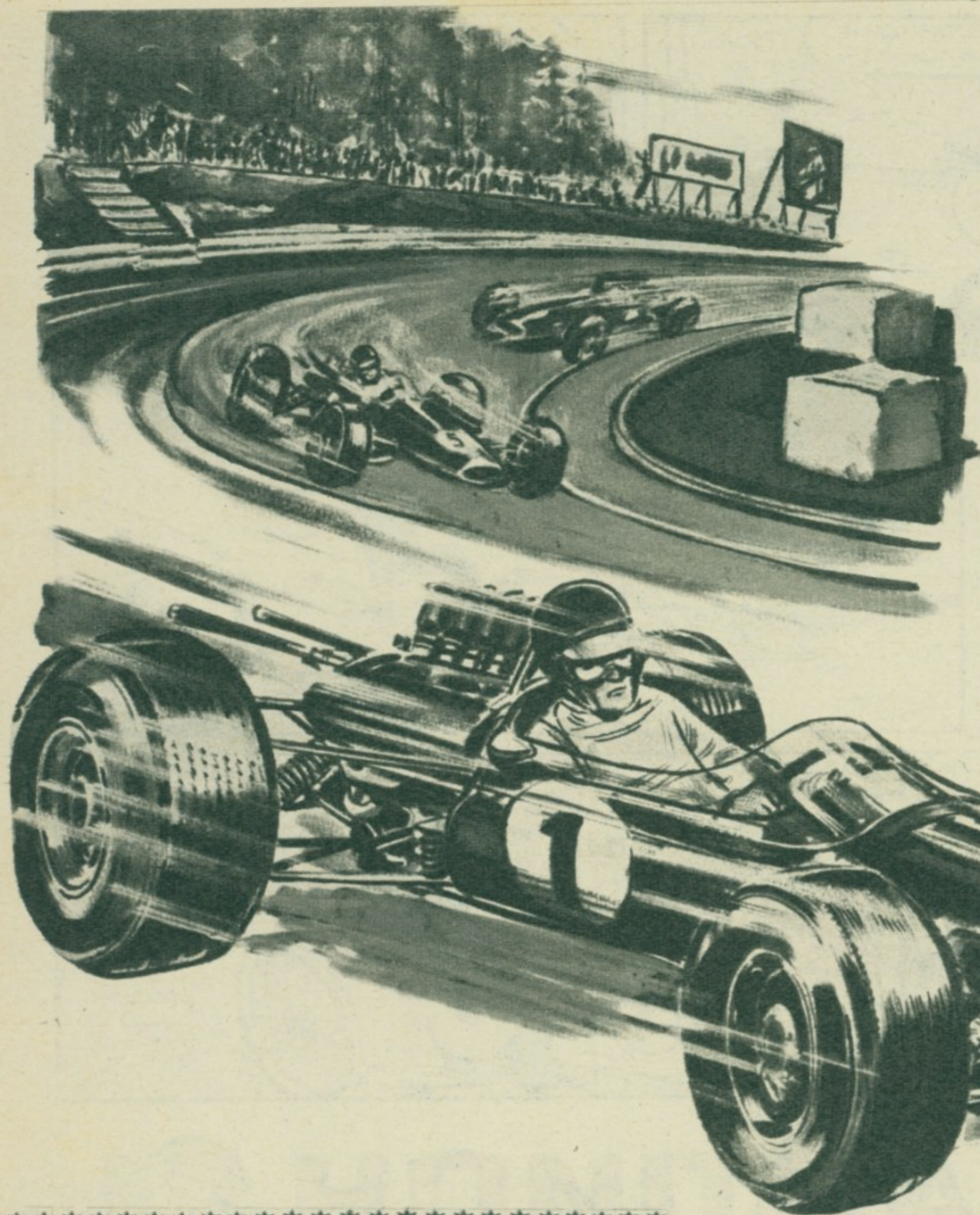
ДЕТЕКТИВ 1

ДЕНИС ШАМПИОН

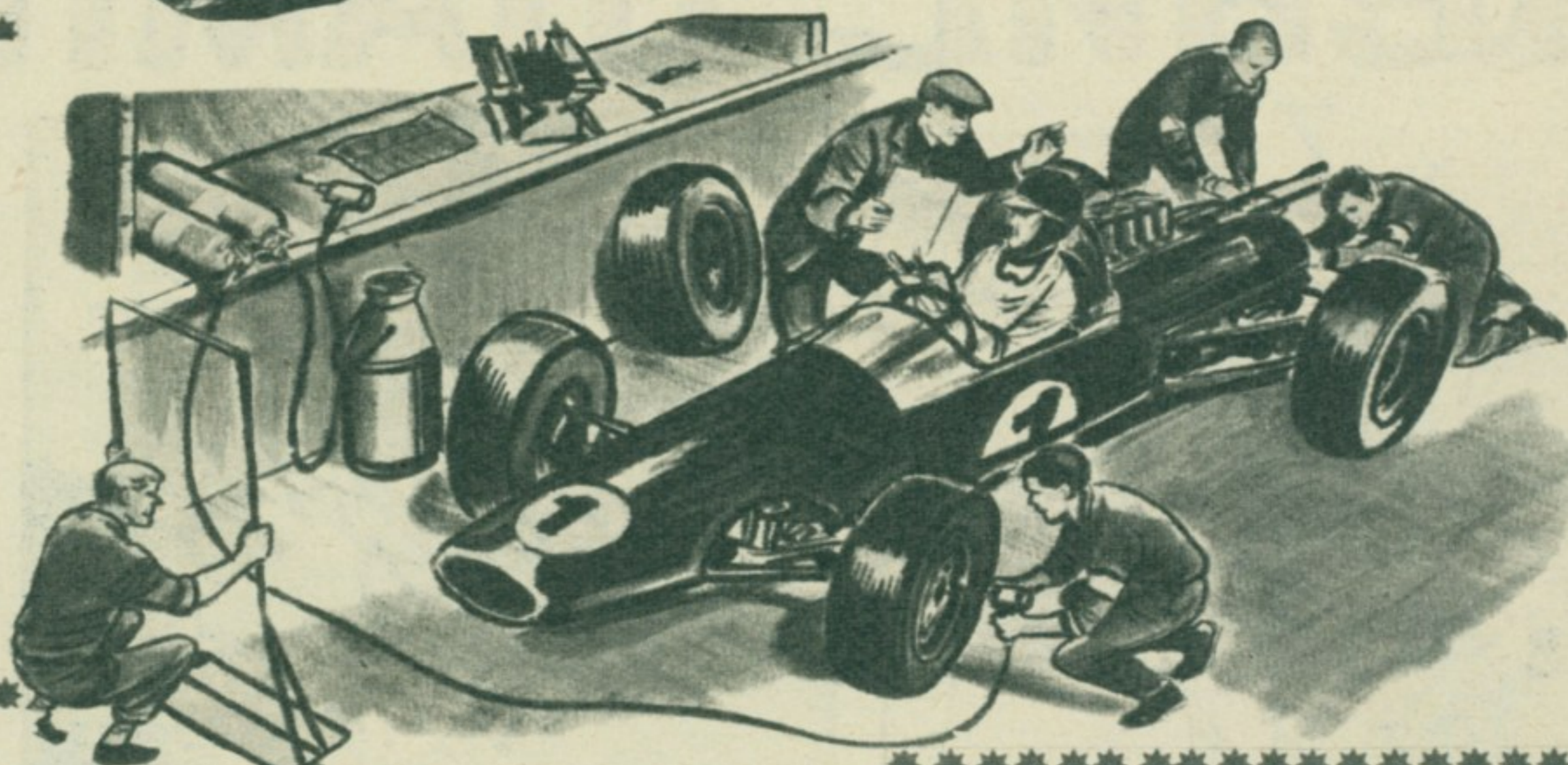

ТРКЕ НА ПИСТИ

1 **НОВИТЕТИ И РЕКЛАМА.** — Главни циљ ауто-трка на писти јесте испробавање техничких новитета и издржљивости возила. Јер, на тркама је ауто највише оптерећен а налази се у рукама најбољих возача. Трке све више губе спортски карактер и постају рекламне представе великих фирми, арена у којој се возачи гладијаторски боре за огромне награде. Последњих година воде борбу „Порше“, „БМВ“, „Форд“, „Рено“, „Хонда“, „Ферари“, „Алфа ромео“, највеће фирме које производе брза спортска возила. Али због трка су основане и многобројне мање радионице у којима се од делова разних фирми састављају тркачки аутомобили: „Брабам“, „Макларен“, „Лотус“, „Купер“, „Матра“ и многе друге.

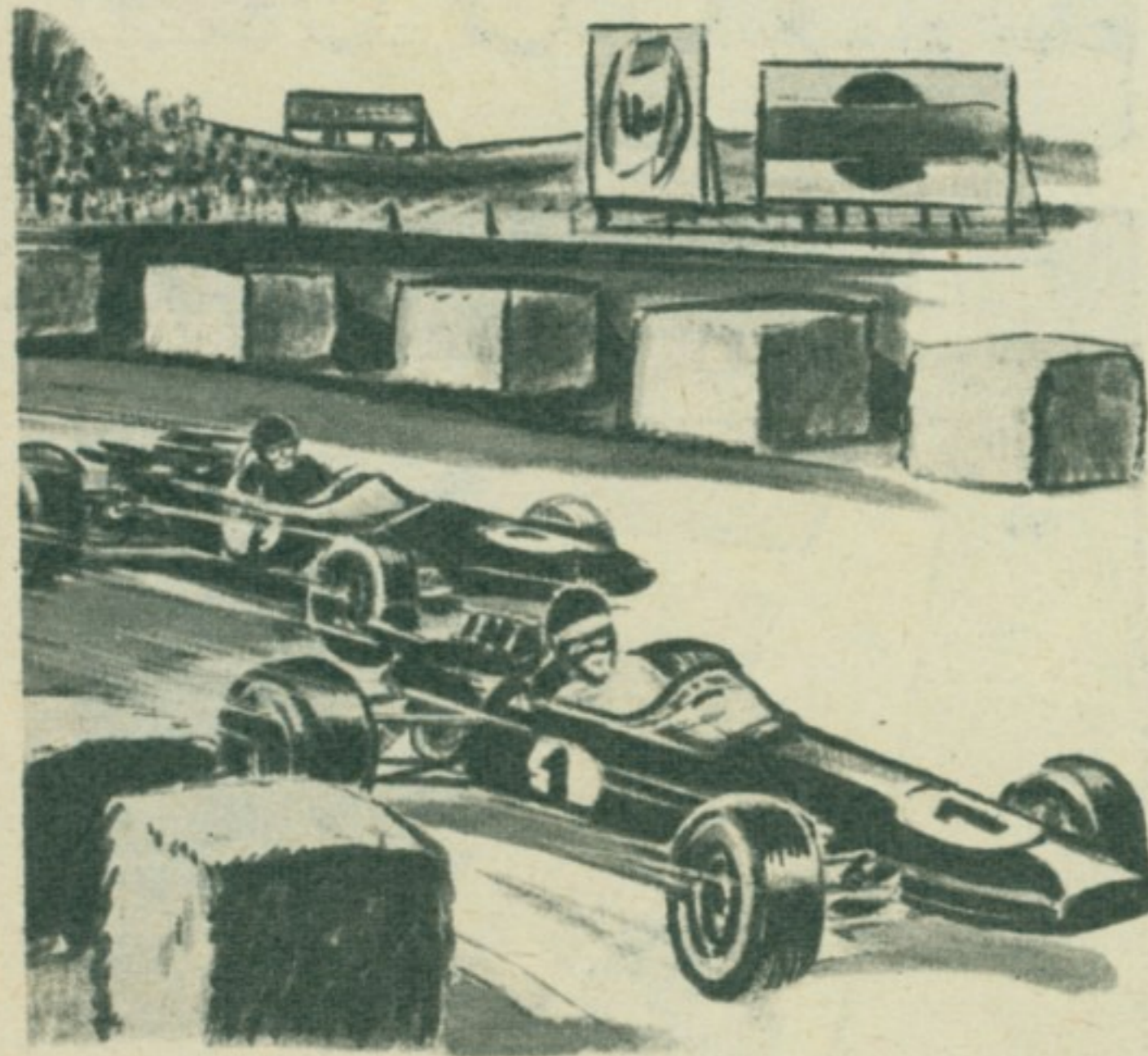
2 **У БОКСУ.** — Критични моменти у трци су узимање горива, поправка кварова, замена гума. Ауто скреће са писте и стаје пред бокс, где се налази мала покретна гаража. Један ауто тада опслужује и по десет специјалних механичара. Преглед мотора, замена мањих, сумњивих делова (свећице, платине, бобина и друго), монтирање точкова са новим гумама, точење бензина — све се то обави за највише 30 секунди! На великим тркама овај сервис често одлучује победника.

3 **ДВЕ НАЈВЕЋЕ.** — Трке се данас одржавају по читавом свету, а највише у САД. Писте су различите по дужини, броју и тежини кривина, правилима за старт возача. Има писта са кругом мањим од 4 километра, па све до оних од преко 20 километара. Највеће ауто-трке су „24 часа у Ману“ (Француска) и „500 миља у Индијанополису“ (САД). Трке најмање трају један час. Најдуже трају 24 часа без прекида (тада постоје два возача који возе наизменично). Кад је време ограничено, побеђује онај ко пређе највише кругова.

КРИВИНЕ И БРЗИНЕ. — На пистама се постижу веома велике брзине, али не и светски рекорди. Максимална брзина на пистама израчунава се као просек за један круг или целу трку, па се тако и воде рекорди, за сваку писту две врсте. Брзина на пистама зависи од броја кривина у кругу и временских услова, наравно поред снаге мотора, и креће се од 160 км/час па све до 245 км/час (Индијанополис) просечно за трку, а за један круг може бити и преко 270 км/час.

4

Ја сам десно плућно крило поштованог Јована Петровића. Јован Петровић има 47 година. Ожењен је и добро зарађује.

Пошто сам веће од свог ортака, левог плућног крила, мени је припало задовољство да испричам наш живот. Ја, осим тога имам 3 режња, док их мој леви сусед има само 2. Јован Петровић би се страшно зачудио кад би могао да ме види! Он ме свакако замишља као неки надувен празан црвени балон у свом грудном кошу. А то је далеко од истине: пре свега, нисам празно и када бисте ме пресекали, видели бисте да личим на сунђер од гуме. Осим тога, нисам више црвено као некад док је Јован био дете. Он је у међувремену око пола милијарде пута удахнуо загађен градски ваздух и попушио скоро четврт милиона цигарета тако да сам ја добило гадну сиву боју прошарану црним флекама.

Плава и црвена крв

У грудном кошу Јована Петровића постоје 3 шупљине: једна за мене и мојих пола килограма, једна за лево плућно крило и једна за срце.

Моја улога у дисању је пасивна јер ја нисам мишићаво ткиво. Захваљујући делимично празном простору у мојој шупљини, ја се лако ширим и скупљам. Када Јован издише ваздух, ја се аутоматски скупљам и смањујем.

Јованов душник је дугачак 10 сантиметара и на доњем крају се рачва у 2 цеваста огранка која се зову бронхије: једна за мене, једна за лево плућно крило. Као дрво окренуто крошњом на доле бронхије се гранају у лобарне бронхије и ситне бронхиоле. То су обични дисајни каналићи. Мој прави рад одиграва се у такозваном алвеолама, мајушним кесикама гроздастог облика. Ја имам око 250 милиона алвеола и развијена површина њихових зидова износи скоро 130 квадратних метара или, отприлике, пола тениског игралишта.

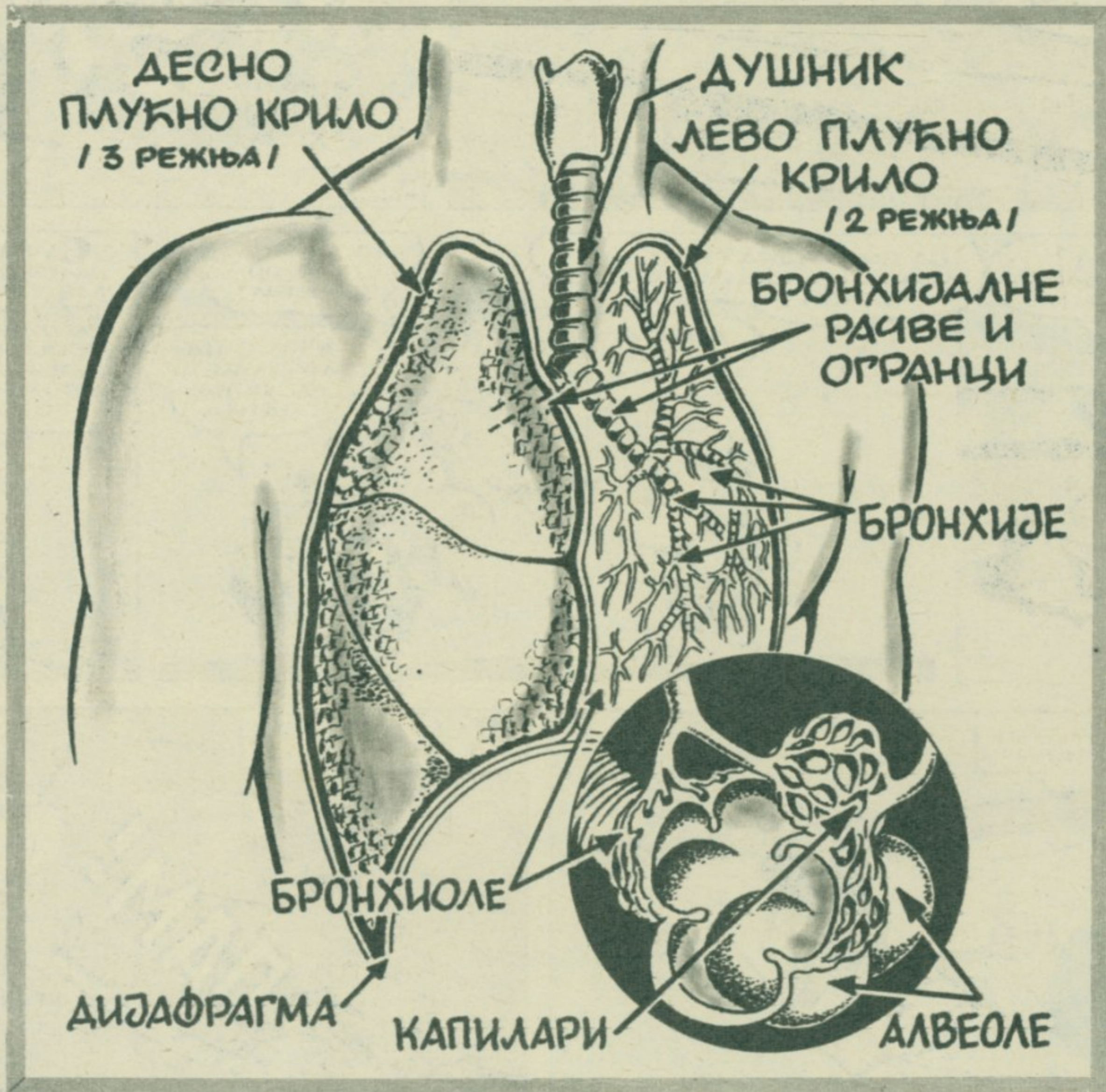
Свака алвеола обложена је мрежицом капилара. Кад крв из срца дође у те сићушне fine крвне судове, црвена крвна зрнца морају да прођу брзо, једно за другим. За време њиховог проласка који траје само једну секунду догађа се нешто чудно: црвена крвна зрнца ослобађају се угљен-диоксида пропуштајући га у моје алвеоле кроз осетљиве опне капилара. Истовремено, она упијају кисеоник који долази из супротног смера. Алвеола је у ствари као неки магацин у коме се врши размена гасова: плава крв улази у капиларе на једном њиховом крају а излази на другом, снажна и црвена.

Нейоптребно узбуђење

Најважнији органи у Јовановом телу — срце пре свега — раде аутоматски. И

ГОВОРИ ВАМ

ПЛУЋНО КРИЛО

Једно од златних правила медицине гласи: »Ако почнеш да осећаш неки свој орган, што значи да је он већ оболео!«

ја функционишем аутоматски мада се ширим и скупљам и по Јовановој вољи. Када је Јован био мали, често се љутио на своју маму и тада је, да би је уплашио, задржавао дах све док не би сасвим поплавио. Мајка се непотребно узбуђивала: дисање је аутоматска радња и Јован би, хтео он то или не, почео да дише пре но што ствари крену нагоре.

Јовану је потребно 16 литара ваздуха у минуту када седи, 24 литра када хода а 50 литра у минуту када трчи. Међутим, када Јован лежи није му потребно више од 8 литара ваздуха у минуту. Због тога он удахне око 16 пута у минуту, сваки пут по пола литра ваздуха. Ипак ова количина ваздуха није довољна да ме напуни, јер у мене може да стане осам пута више.

Мени нарочито прија топао влажан ваздух сличан ваздуху тропских предела. Али, Јован Петровић не живи у тропима и ваздух који он удише нимало ми не одговара. Због тога ме вребају многе опасности као што су микроби и разни вируси из загађеног ваздуха. Нарочити ензим, који се зове лисозим и налази се у носу и грлу Јована Петровића, уништава добар део ових микроба. С оним који остају и увуку се у моје каналиће ја обично сам излазим на крај: моје нарочите ћелије, такозвани фагоцити, које ту да будно патролирају хватају их и прождиру.

Сисоносни кашаљ

Загађен ваздух је, очигледно, мој најопаснији непри-

јатељ. Остали Јованови органи су много боље заштићени од мене. Ја сам, на жалост, увек на удару као да се налазим напољу. Због тога сам веома рањив. Ипак, и ја имам извесну заштиту. То су, пре свега, ситне длачице у носу које задржавају најкрупније честице прашине. Затим слузокожа носа, ждрела, бронхија и бронхијалних огранка која улија ситне честице као нека врста лепљиве хартије. Главни посао пречишћавања ваздуха који Јован удахне пада на леђа ситних, микроскопски малих длачица којима су обложени унутрашњи зидови мојих дисајних каналића. Ове длачице, а њих имам на десетине милиона, непрекидно се таласају, као жито на ветру, и на тај начин скупљају

прљавштину која с ваздухом улази у моје канале.

Када би Јован могао под микроскопом да посматра ове сићушне длачице, видео би како оне реагују на дим од цигарете и на осталу нечистоћу: њихово таласасто гibaње се успорава а понекад за тренутак и прекида. Ако се такви надражаји понове много пута, длачице слабе и најзад умиру а уместо њих не расту нове.

Пошто је Јован пушач већ више од 30 год, већина ових длачица које ме штите је уништена а дебљина зидова дисајних канала повећала се три пута, захваљујући таложеној слузи и прљавштини. Јован о томе и не сања, а још мање да због тога може лако да се угуши. Било би довољно да се моје алвеоле напуне слузи која се нагомилала у дисајним каналима па да Јован не може више да дише као да је у алвеоле ушла вода. Срећом, то се не догађа тако често јер људе спасава јак кашаљ. Јован би морао да зна да је тај досадни кашаљ окорелог пушача једини начин да се плућа спасу од дима и честица које он и нечистоћа из ваздуха таложу.

Дисање из стомака

Једно од златних правила медицине гласи: »Ако почнеш да осећаш неки свој орган, то значи да је он већ оболео!« Не би било згорег да се Јован понекад сети овог правила и забрине када се, на пример, задува пењући се уза степенице. То је знак који му ја дајем.

Мени највише одговара када Јован дише дубоко: на тај начин удише више ваздуха правилним лаганим ритмом. То се најлакше постиже спортом, на чистом ваздуху, и Јован то може себи да допусти бар једанпут недељно. То, наравно, није довољно али постоји један други начин: дисање из стомака, као што то чине оперски певачи и бебе, а оно се састоји у томе да се при дисању грудни кош не шири делимично, већ да се спушта дијафрагма. У почетку то иде мало теже, али Јован би морао да буде упоран све док не увежа ба ово за мене благотворно дисање. На тај начин све моје алвеоле, па чак и оне најдубље, добијају довољну количину ваздуха.

У сваком случају, Јован би морао да на мене обрати већу пажњу него досада.

СПАС НА СТАРОМ ХРАСТУ

ДЕЦА СУ БИЛА САМА У КУЋИ КАД ЈЕ РЕКА МИСУРИ ПРЕКО НОЋИ НАДОШЛА И ПОПЛАВИЛА СВЕ ШТО ЈОЈ СЕ НАШЛО НА ПУТУ.

Од свог рођења троје Вилсонове деце, Хенри, Иза и Џени, живели су у дрвеној сељачкој кући, која је припадала њиховим родитељима. Кућа се налазила у Небраски, на обали реке Мисури — коју су овде називали и „великом, мутном реком“.

Време је било лепо и топло тог пролећа. Па су Вилсонови одлучили да обаве дуго планирани пословни пут до Омахе, града који је био удаљен четрдесетак километара. Петнаестогодишњи Хенри ће се старати о имању и деца су се радовала што ће неколико дана бити сама.

Једног сунчаног јутра родитељи су рано пошли од куће, а Хенри им је обећао да ће се старати о десетогодишњој Изи и шестогодишњој Џени. Дали су му једну стару ловачку пушку да му се нађе уколико се појаве неки напасници или залутала стока, коју ће моћи да отера пучњевима. Рудолф, Вилсонов помоћник, долазиће сваког дана да му помаже у раду на пољу.

Оикољени водом

Када су Вилсонови отишли, Рудолф и Хенри су читавог дана вредно радили у пољу. Када је пало вече, обојица су били веома уморни. Рудолф, који је живео неколико миља даље крај реке, опростио се с децом и пошао кући.

Када је сунце зашло, троје деце је седело у кухињи, нагађали су какве ће им поклоне родитељи донети, и унапред се радовали. Легли су око девет часова. Хенри је сачекао десет минута док су његове сестре заспале, а онда је и он заспао. Нису се будили све до зоре, када је Хенрија збунио чудан, заглашујући звук од кога се није чуо ни сопствени глас. У првом тренутку је помислио да нешто није у реду у његовој глави. Онда је потрчао ка прозору, отворио га и угледао призор од кога му је застао дах.

Свуд околу простирала се вода. Бујица је носила

собом плотове и ограде, свом снагом ударала о околно дрвеће. Понегде се видела глава неког живог говечета, а вода је носила собом и удављене животиње. Стари пањевни, гране и даске играли су по води, пролазећи крај куће. Управо је бујица понела испод прозора на коме је Хенри био, огромне грудве снега са планина и разваљени кров неке куће.

Нагнувши се кроз прозор Хенри је успео да види под ноже куће. Степенице су већ биле у води и док је он посматрао кроз прозор, вода је просто прождирала све око себе.

Пробудио је сестре и рекао им да се брзо обуку, а сам је стрчао у кухињу.

Схватио је да не сме ни тренутак да изгуби, пожурio поново на спрат и нашао своје сестре како га уплашене чекају.

Очајнички је размишљао неколико минута како да се спасу а онда се сетно јединог решења. Иза куће је стајао велики стари храст. Његове дебеле гране достиале су високо изнад крова и деца су се често, до сада само у игри, пела на њих.

Не чекајући ни часа, Хенри је поново сишао у кухињу. Вода му је већ достизала изнад чланака. Пришао је једном орману, који је служио као остава. Из њега је узео једну стару, гомилу дасака, уже за сушење рубља и једно клауче конопца. Све је то однео на спрат, а онда поново сишао по сушеном шунку, сувом месо и хлеб.

Тежак задатак

Затим је у ходнику, испред прозора са кога су гране храста биле најближе, донео неколико топлих ћебади из спаваће собе, а онда је помогао својим сестрама да кроз прозор изиђу на раван кров изнад кухиње. Пружио им је кроз прозор сву опрему, а онда им се придружио на крову. Показао им је неколико грана које су личиле на горњи део виљушке и рекао им да ће се попети до њих и покушати да направи

платформу на којој ће бити сигурни од поплаве.

Један крај ужета за сушење рубља везао је себи око паса и почео да се пење уз дрво. Када је стигао до високих грана, бацио други крај ужета сестрама и рекао им да њиме вежу врата. Полако, напрежући све своје снаге, успео је да подигне врата до грана. Затим је подизао једну по једну даску и с њим учвршћивао платформу, а онда је дошао ред на храну и ћебад.

Тридесет шест часова на грбећу

Његов следећи задатак је био тежи. Морао је да по-

САД ЈЕ ДОШАО РЕД НА ИЗУ. ОНА ЈЕ БИЛА ТЕЖА ОД ЏЕНИ И ХЕНРИ СЕ ПЛАШИО ДА СЕ УЖЕ НЕ ПРЕКИНЕ И ДА МУ СЕСТРА НЕ ПАДНЕ У ВОДУ.

☆☆☆☆☆☆☆☆

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

дигне своје сестре и, извуче их до платформе. Спустио је уже Изи која је дохватила и везала Џени око струка. Пажљиво је Хенри вукао своју сестру.

А онда је дошао ред на Изу. Она је била тежа и Хенри се плашио да се уже не прекине и да Иза не падне у воду. Ипак, срећно је стигла на платформу. Троје деце сместило се у својој „кућици на дрвету“. Преостало им је само једно: да чекају.

Остали су на дрвету следећих тридесет и шест часова. Вода је полако надо-

лазила и, најзад, потпуно прекрила кућу њихових родитеља. Да би разонодио девојчице, Хенри им је причао бајке и приче.

А онда, следећег поподнева, стигла је помоћ, Мали чамац са Рудолфом и још четири човека стигао је до платформе. Промрзле, али живе и здраве „избеглице“ одвели су у једну кућу, њихов дом је још био под водом али што је било много важније деца су била жива. Хенри је одржао реч: чувао је Изу и Џени као прави старији брат.

А. Х.

ЦОНИ ХАЗАРД ФРЕНК РОБИН

С МАСКОМ КОЈА ЈЕ БИЛА ВЕРНА КОПИЈА ЦОНИЈЕВОГЛИЦА, СИНГАПУРЦЕВ ЧОВЕК УВУКАО СЕ НА ЛИЛИН БРОД...

ЖАО МИ ЈЕ ШТО МОРАМ ДА БУДЕМ ГРУБ... АЛИ ПОСАО ЈЕ ПОСАО! А ЗА ХАЗАРДА СЕ НЕ БРИНИТЕ... ОН ЈЕ ЖИВ И ЗДРАВ!

... И НЕ МОЖЕ ДА МИ ПОКВАРИ ПОСАО!

У ПОДРУМУ СИНГАПУРЦЕВЕ КУЋЕ... НАЈЗАД! АКО БУДЕМ ДОВОЉНО БРЗ... МОЖДА ЋУ УСПЕТИ ДА СПАСЕМ ЛИЛ!

ХАЗАРД ЗОВЕ БРОД... ЈАВИТЕ СЕ! БРОД У ОПАСНОСТИ! ОБАВЕСТИТЕ СВЕ...

ХАЗАРД? ОДАКЛЕ СЕ ЈАВЉАТЕ, ЧОВЕЧЕ?

ИЗ СИНГАПУРЦЕВЕ ЈАЗБИНЕ! БИО САМ ЗАТВОРЕН! А САД...

РАДИШ МЕ? ХАЗАРД ЈЕ НА БРОДУ ВЕЋ ЧИТАВ ЧАС! ПРЕКИДАМ БЕЗУ!

НЕ ВЕРУЈЕ МИ! МОРАМ НЕКАКО ДА СТИГНЕМ ДО БРОДА ПРЕ...

ЦАМАЦ БАШ НИЈЕ НАЈБРЖИ... АЛИ ЈЕ ЈЕДИНИ ДО КОЈЕГ САМ МОГАО ДА ДОЂЕМ! А САД... БРЗО!

ЗНАТНО КАСНИЈЕ, НА ЛИЛИНОМ БРОДУ... ВРЕМЕ ЈЕ ДА ЗАТВОРИТЕ КОЦКАРНИЦУ! НЕ ЖЕЛИМ ДА ОДЛЕТЕ У ВАЗДУХ И НАШЕ БУДУЋЕ МУШТЕРИЈЕ!

БОМБА ЋЕ ЕКСПЛОДИРАТИ КРОЗ ПОЛА ЧАСА... ТАМАН ДА СА ГОСТИМА УМАКНЕМ ХЕЛИКОПТЕРОМ! СРЕЋАН ПУТ, ЦУРО...

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

ХЕЈ, ХАЗАРДЕ! КУДА?

ЛИЛИ ЈЕ НАРЕДИЛА ДА ГОСТЕ ВРАТИМ РАНИЈЕ!

НУЛА Х

ОПАСНОСТ НА САТУРНИ

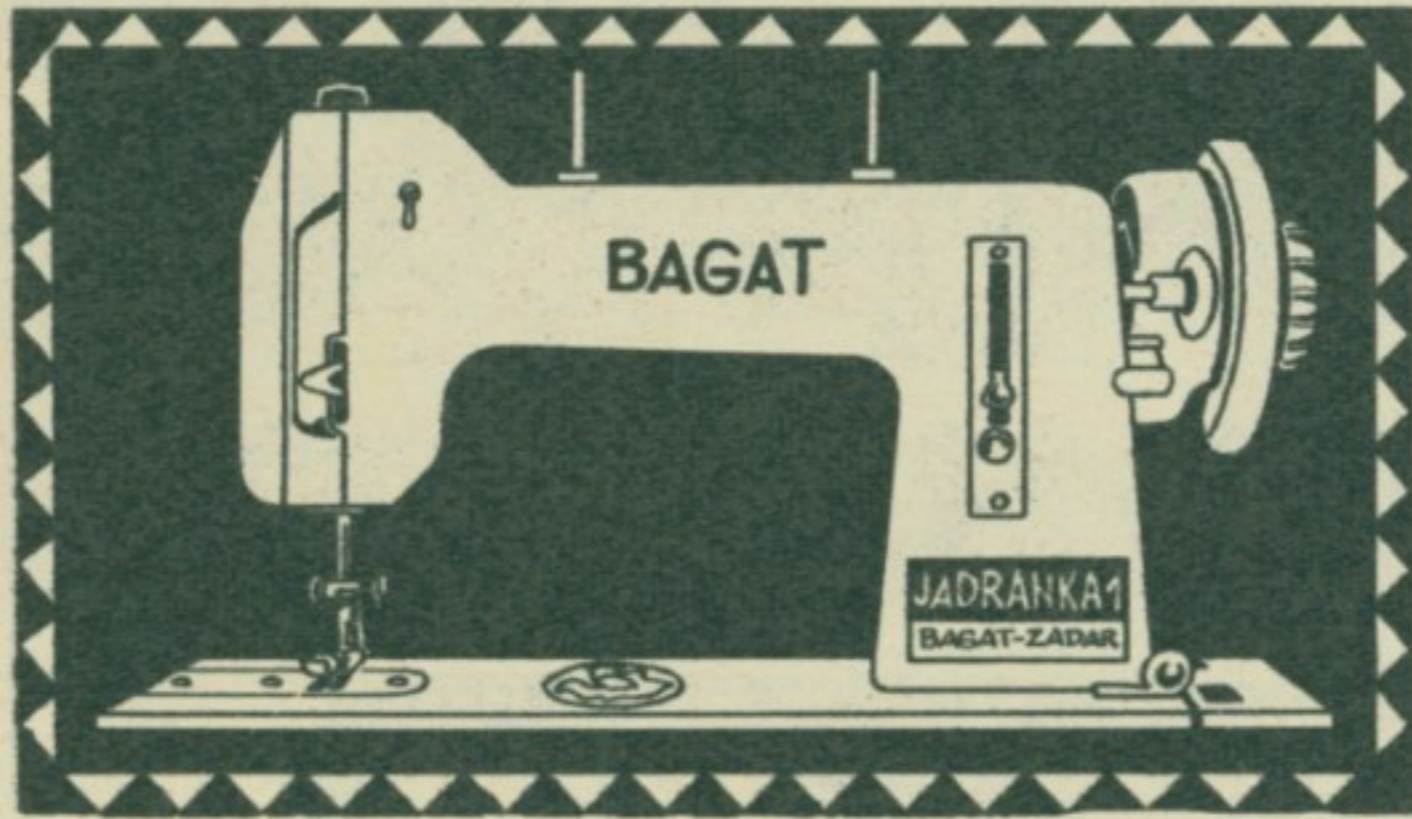

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: РОБОТ ЗА КОМАНДАМА!

ЉИЉАНА ВУЛОВИЋ ИЗ БИТОЉА

ДОБИЛА ШИВАЋУ МАШИНУ »БАГАТ«

На наш конкурс за »БАГАТ« машину, објављен у броју 910 од 6. јуна ове године на 30. страни, приспело је 6417 купона. Специјалан жири »Политикиног забавника« извукао је на срећу дописницу с купоном ЉИЉАНЕ ВУЛОВИЋ, ул. 4 новембра бe-бe 1/7 — БИТОЉ која је добила шиваћу машину »ЈАДРАНКА 1« поклон творнице шиваћих машина »БАГАТ« — ЗАДАР.

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА ЗАСТАВЕ (3)

НАСТАВАК ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

20 књига БИБЛИОТЕКЕ

»СВЕТ НАУКЕ И ТЕХНИКЕ«:

»РАДИО-АСТРОНОМИЈА«

од Смита Грахама добили су:

1. Драган Станић, Витковића 11, Ваљево;
2. Сандра Јовановић, Стражиловска 1, Ср. Карловци;
3. Душко Илић, Вукина бр. 3, Вуковар;
4. Света Татић, Невесињска 15, Београд;
5. Милан Хргић, Косовска 3, Нови Козарци код Книгинде;
6. Татјана Драгић, Вјелаве 115/III, Сарајево;
7. Милош Благојевић, Девет Југовића 7, Чачак;
8. Драган Велиновски, Први булевар бр. 6/40, Нови Београд;
9. Благоја Андонов, улица 709 бр. 6, Скопје;
10. Бранко Божић, Ленинова 10/IV, Ада — Бачка;
11. Ненад Спасић, Фрушкогорска А5 ул. II, Нови Сад;
12. Елзана Смајевић, 29. новембра 10-а, Плевља;
13. Љиљана Давидовић,

Рељковићева 60, Нови Сад — Петроварадин;

14. Горан Тодоров, Цара Душана 23, Бела Црква — Банат;
15. Лада Стипић, М. Орешковића 8, Задар;
16. Драган Кратовац, Основна школа Трешњевица пошта Дивљака;
17. Бранко Иванковић, Нушићева 1, Шабац;
18. Драган Стојковић, Небојшина 31, Београд;
19. Драган Качар, Пионирска 28, Земун и
20. Драган Станић, Маршала Тита 184/48, Косовска Митровица.

20 књига БИБЛИОТЕКЕ

»СВЕТ НАУКЕ И ТЕХНИКЕ«

Виљама Кроуза: »СВЕТ БУДУЋНОСТИ«

добили су:

1. Јосип Нађ, Раде Кончара 5, Ријека;
2. Јулија Јанко, 7. јули бр. 20, Книгинда;
3. Нада Мијатовић, Велика колонија 12/IV, Чачак;
4. Антал Параска,

Маршала Тита 3, Ковачица;

5. Живојин Јанковић, Старине Новака 16, Крагујевац;
6. Мирољуб Ђорђевић, Цара Лазара 20, Прокупље;
7. Оливера Стојановић, Његошева 156, Ниш;
8. Олгица Паунокоска, ул. 7. новембар 61, Охрид;
9. Даница Грујић, Маршала Тита бр. 64, Титово Ужице;
10. Благоје Гајић, Чегарска 6, Свилајнац;
11. Јожеф Детки, Ж. Зрењанина 17, Српска Црња — Банат;
12. Горан Перић, ул. Народне револуције 119, Куманово;
13. Милица Мартиновић, Патриса Лумумбе бр. 39, Београд;
14. Славољуб Живковић, Вука Караџића 31, Власотинце;
15. Милош Мијаиловић, Маршала Тита 1, Шабац;
16. Милан Николић, Мир. булевар 10/13, Београд;
17. Велимир Јањовић, ул. Даринке Радовић 9, Топола — Оплењац;
18. Мирољуб Мијалковић, ул. Јеронимова 11, Ниш;
19. Зоран Србић, Зетска 4/II, Београд и
20. Дубравка Марвулић, Буре Салаја 1а, Титовград.

20 књига БИБЛИОТЕКЕ

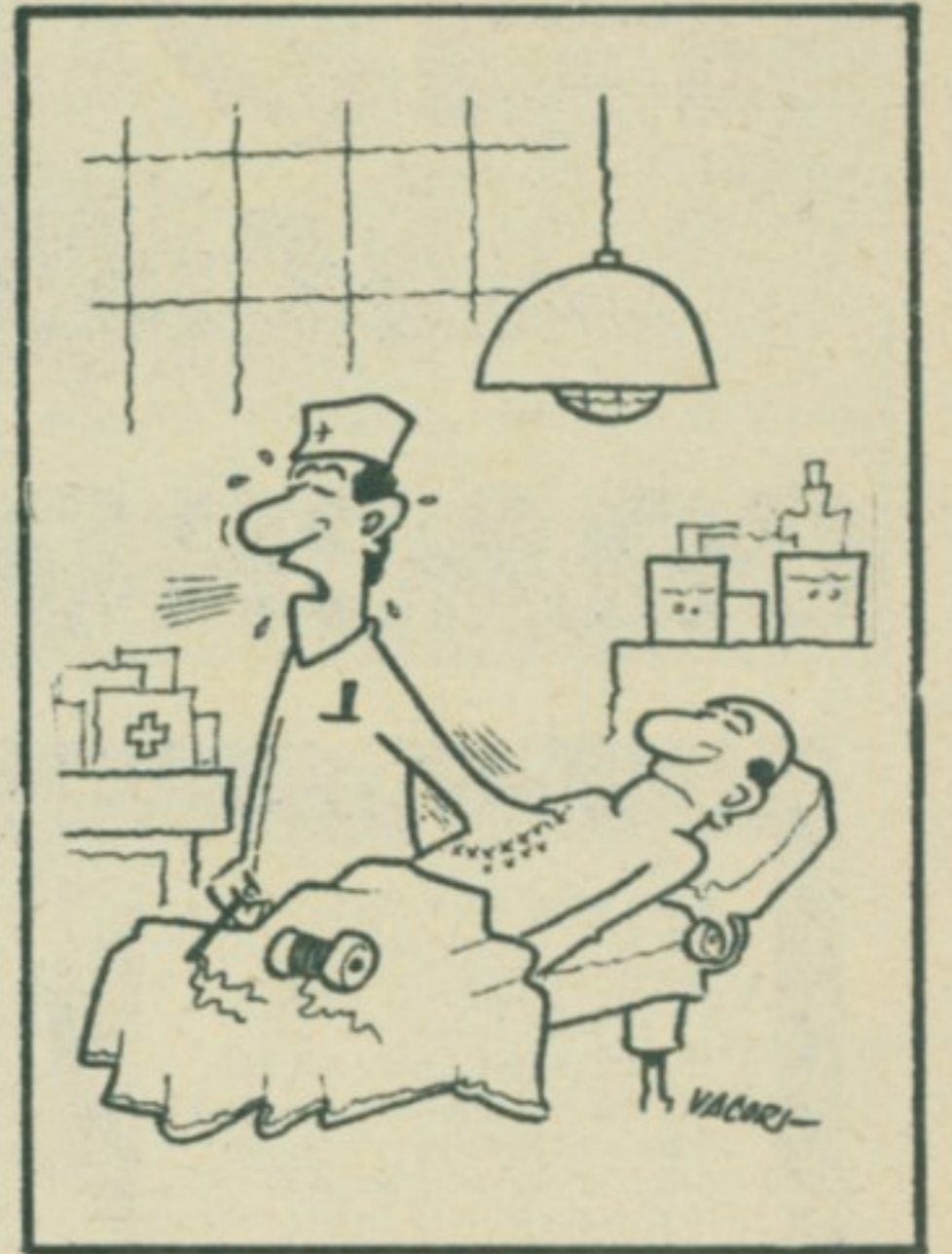
»СВЕТ НАУКЕ И ТЕХНИКЕ« Бориса

Кудрјавцева: »СВЕТ У ЗРНУ ПЕСКА«

добили су:

1. Јулија Тодорова, ул. Иво Лола Рибар бр. 70, Куманово;
2. Буза Шукри, ул. Фахри Рамадани 29, Баковица;
3. Јасмин Авдић, Буре Ђаковића 16, Кисељак код Сарајева;
4. Зорица Бејатовић, Трг 14. октобра 2/III, Ниш;
5. Горан Пантелић, Француска 32а, Београд;
6. Златко Офечка, Моше Пијаде 8/1, Крагујевац;
7. Радован Бонашевић, Градске кеј бр. 5/III, Параћин;
8. Миломир Вољановић, 7. јули 3/II, Ваљево;
9. Филип Мешков, Огњена Прице 9, Скопје;
10. Братислав Игњатовић, Тутуновића Подрум 19а, Ниш;
11. Љиљана Барберић, Каражњик 3. з. п. Врапче, Загреб;
12. Весна Тепавчевић, Цона Кенедија 65/1, Нови Београд;
13. Радомир Лукић, Триглавска 44, Сарајево;
14. Радојица Тадић, Влада Ветковића 10/9, Косовска Митровица;
15. Мирјана Миљанић, Шантићева 15, Београд;
16. Фредерик Станковић, Мише Димитријевића 60, Нови Сад;
17. Јован Богдановић, Први булевар 28, Нови Београд;
18. Предраг Миловановић, Војислава Илића 27/II, Београд;
19. Миленкије Тадић, ул. Народних хероја 15/37, Нови Београд и
20. Драган Марјановић, ул. Ал. Ненадовића 34, Ниш.

* ХУМОР *

— ...Професоре!

— Пошто не волим сцене, рачун ћу вам доставити поштом.

БЕЗ РЕЧИ

Kandit Kandit Kandit Kandit

ДЈЕСО!
С »Dadom« играјте нову игру и кушајте нову изврсну чоколаду. Тражите код продавача наградни album »Dado«

NOVI PRIJATELJ U NOVOJ IGRI - ČOKOLADA

Kandit dado

Kandit Kandit Kandit Kandit

EVA SARDINA

ЈЕДНА АМИ ВРЕДНА

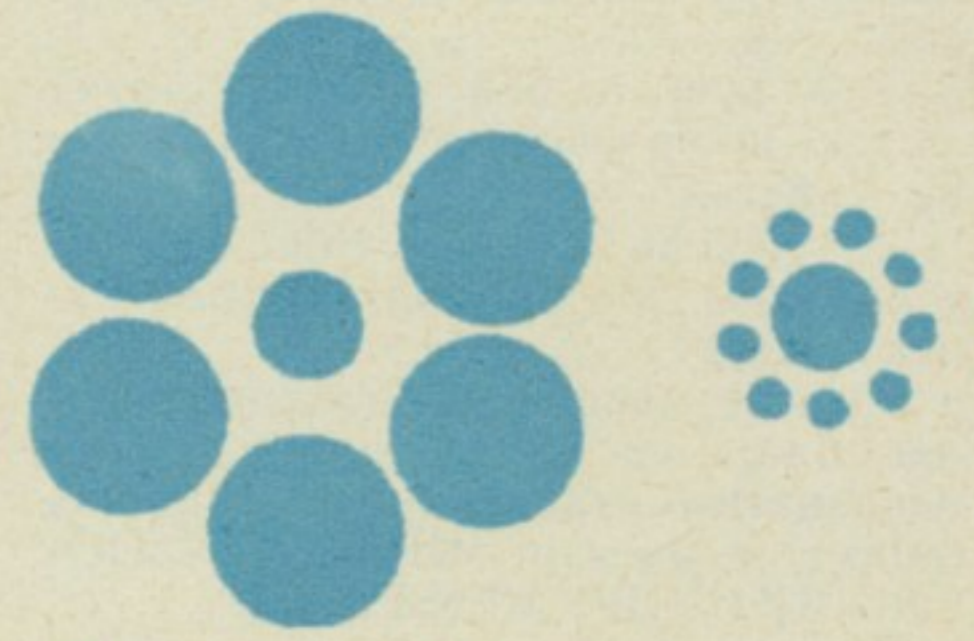
МОЖЕШ И ГОДИНУ ДАНА ДА ПРЕЧУЧИШ У МОРУ — РИБА НЕЋЕШ ПОСТАТИ

(Пословица афричког народа Веј)

КАПЕТАН Кејт

ОПТИЧКЕ ВАРКЕ

Добро погледајте па кажите да ли је већи круг који се налази у средини левог цвета, окружен великим круговима, или круг у средини десног цвета, окружен ситним кругићима.

РЕШЕЊЕ:

Оба круга су иста.

Да ли су међусобно паралелне све дијагоналне праве у нашем квадрату?

РЕШЕЊЕ:

Не.

Која је тачка, лева или десна, центар нашег круга?

РЕШЕЊЕ:

Имак лева, мада готово сви погреше и помисле да је десна. Проверите помоћу шестара.

СИМА СПОРТИСТА

Пробудио се и зажелео Марс. Долине, размишљао је. Како ли се човек тамо осећа? Жеља је стално расла. На моменте је чак осећао ту атмосферу доступну само тајним агентима и високим чиновницима. А ситном бедном чиновничу као што је он остајао је само сан.

— Хоћеш ли већ једном устати? — чуо је мрзовољан глас своје жене Кирстен.

— Ипак ћу једном отићи — рече у себи. — Пре него што умрем видећу Марс!

Када је изишао из таксија, Даглас Квајл се упути према једним непознатим стакленим вратима на којима је писало: РИКОРД — ПОСЛОВНО УДРУЖЕЊЕ.

Да ли је то решење, питао се. Дубоко удахнувши Квајл отвори врата и уђе.

Одјуби докази

Дочекала га је лепа плавокоса секретарица:

— Добар дан, господине Квајл, да ли сте се одлучили? Можете да уђете, господин Мак Клен вас очекује. Соба Д, десно.

Врата собе Д била су широм отворена и Квајл угледа тежак орахов писаћи сто и човека у беспрекорном сивом оделу.

— Изволите, господине Квајл — обрати му се Мак Клен показујући руком на фотељу. — Ви, дакле, желите на Марс? Одлично.

Квајл седе. Био је веома напет. — Нисам сигуран да вреди — рече. — Кошта као прави пут а не знам шта ћу добити заузврат.

— Али, добићете опипљиве доказе — рече Мак Клен са жаром. — Погледајте и сами.

И он извади из стола блок повратних карата, разгледнице, фотографије које је Квајл „снимио“ на Марсу.

— Осим тога — настави Мак Клен — добићете имена особа које сте тамо упознали и које ће вам писати. Затим пасош, потврду да сте вакцинисани и, најважније, бићете и сами убеђени да сте заиста боравили на тој планети за којом чезнете. Нас се нећете сећати и заборавићете да сте икада били овде и тражили наше услуге. Остаће вам само успомена на угодно путовање и Марс.

— Али ипак нећу стварно отићи на Марс. Упркос свих доказа! И нећу никада бити агент Интерплана!

— Господине Квајл, — рече му Мак Клен стрпљиво — то је једини начин да остварите свој животни сан. Метод је испробан на стотинама људи и још нико није дошао да се жали.

— У реду — сложи се Квајл и извади новчаник.

— Одлично! Наши научници ће све зачас средити. Кроз неколико часова такси ће вас одвести кући и биће као да сте се управо вратили с Марса. То вам гарантујемо.

Тајни ајенџ Инџерплана

Квајл пође у лабораторију с двојицом техничара. Нејасно је осећао да нешто није у реду али није знао шта.

После извесног времена у Мак Кленовој канцеларији зазвонио је интертелефон:

— Жао нам је што вас узнемиравамо — зачуо се глас из лабораторије — али дешава се нешто чудно. Квајл је још под дејством нарकोзе. У несвести је, али...

— Долазим одмах!

Даглас Квајл је лежао на лекар-

СЕРУМ ИСТИНЕ

ФИЛИП МАРДЕЛ

— НАЛАЗИТЕ СЕ У ВЕОМА ОЗБИЉНОЈ СИТУАЦИЈИ — РЕЧЕ КВАЈЛУ ТАЈНИ АГЕНТ. — ПОД ДЕЈСТВОМ ДРОГЕ КАЗАЛИ СТЕ СВЕ ОНО ШТО СМО ВАМ ИЗБРИСАЛИ ИЗ СВЕСНОГ СЕЋАЊА. МОРАМ ЗАТО ДА ВАС УБИЈЕМ!

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ском каучу и дубоко дисао. Очи су му биле затворене и чинило се да је тек магловито свестан присуства других људи.

— Шта још желите да чујете? — упитао је Квајл оштрим гласом. — Открили сте мој прави идентитет. Да ли сте ви шеф ове контраобавештајне службе?

— Колико времена сте провели на Марсу? — упита га доктор Лоу.

— Месец дана.

— Због чега сте тамо путовали?

— Био сам агент Интерплана. Оставите ме на миру!

— Треба му избрисати памћење! — рече Мак Клен Лоу а затим се поново обрати Квајлу: — Зато сте, значи, желели да поново одете на Марс?!

— Никад нисам желео! То је био мој задатак и морао сам да га извршим. Сетио сам се свега, свега! — Верујте, господине Квајл, то је пука случајност. Још нам се никада није догодило...

— Верујем, — одговори Квајл док је дрога све више деловала на његову подсвест.

Одашиљач у глави

— Вероватно су му у некој војној лабораторији избрисали свесно памћење. Остала је само нејасна жеља да оде на Марс и да је то за њега значајно, што је тачно јер је тамо и био као тајни агент. То ипак нису могли да избришу, али је остало само као жеља а не као сећање. То га је и натерало да нам се обрати, премда сасвим несвесно.

— Шта ћемо сад? — упита Келер, други научник у Мак Кленовој лабораторији. — Да ли да му убацимо шему лажних сећања? Ко зна шта би испало! Могло би се догодити да се и даље сећа правог пута а да наше лажне сећање изазове психичке поремећаје. Ја мислим да је најбоље да ништа не предузимамо, да га што пре вратимо к свести и отресемо се беде. Овако ћемо још навући на врат тајну обавештајну службу! Наравно, новац му треба вратити. Кад престане дејство дроге, Квајл ће се вероватно сећати неких појединости с правог путовања на Марс. Али неће бити сигуран. Сећаће се и нас и мислити да у нашем раду нешто није функционисало како треба. Ако желите то можемо да му избришемо и...

— Никако — упале Мак Клен. —

ми обећавали. Мораћу да вас пријавим Трговинској комори а можда чак и самом министарству јер варајте поштен свет. Какав је то начин!

— Предајемо се, господине Квајл! Вратићемо вам сав новац јер наша метода није савршена. Дозволите ми ипак да вас посаветујем... хм... да ником не причате о свом путу на Марс.

— О ком путу?

— О оном ког се магловито сећате. Правите се као да ништа није било. Тако је најбоље за све нас!

Чим се нашао у својој радној соби, Квајл отвори фиоку и у једној кутијици нађе неколико сасушених црва и других примерака марсовске фауне. Лепо се сећао како их је скупљао на Марсу, лутајући по песковитим брдима. Међутим све је било веома чудно јер он никада и није боравио на Марсу. Чинило му се да ће полудети. У том тренутку зачу глас: „Руке увис и окрените се!“

Човек с пиштољем у руци носио је униформу Интерпланетарне полиције. Квајлу се учинио познат.

— Знамо да се сећате мисије на Марсу. Знамо и све остало о вама. Оставили смо вам у глави телепатски одашиљач тако да нам је увек познато шта радите и мислите. Налазите се у веома озбиљној ситуацији јер сте под дејством наркидрине казали све оно што смо вам ми избрисали из свесног сећања. Ми бисмо могли и сада да избришемо ваша обновљена сећања али то не би ничем служило јер бисте се ви поново обратили удружењу Рикорд и прича би се поновила.

Професионални убица

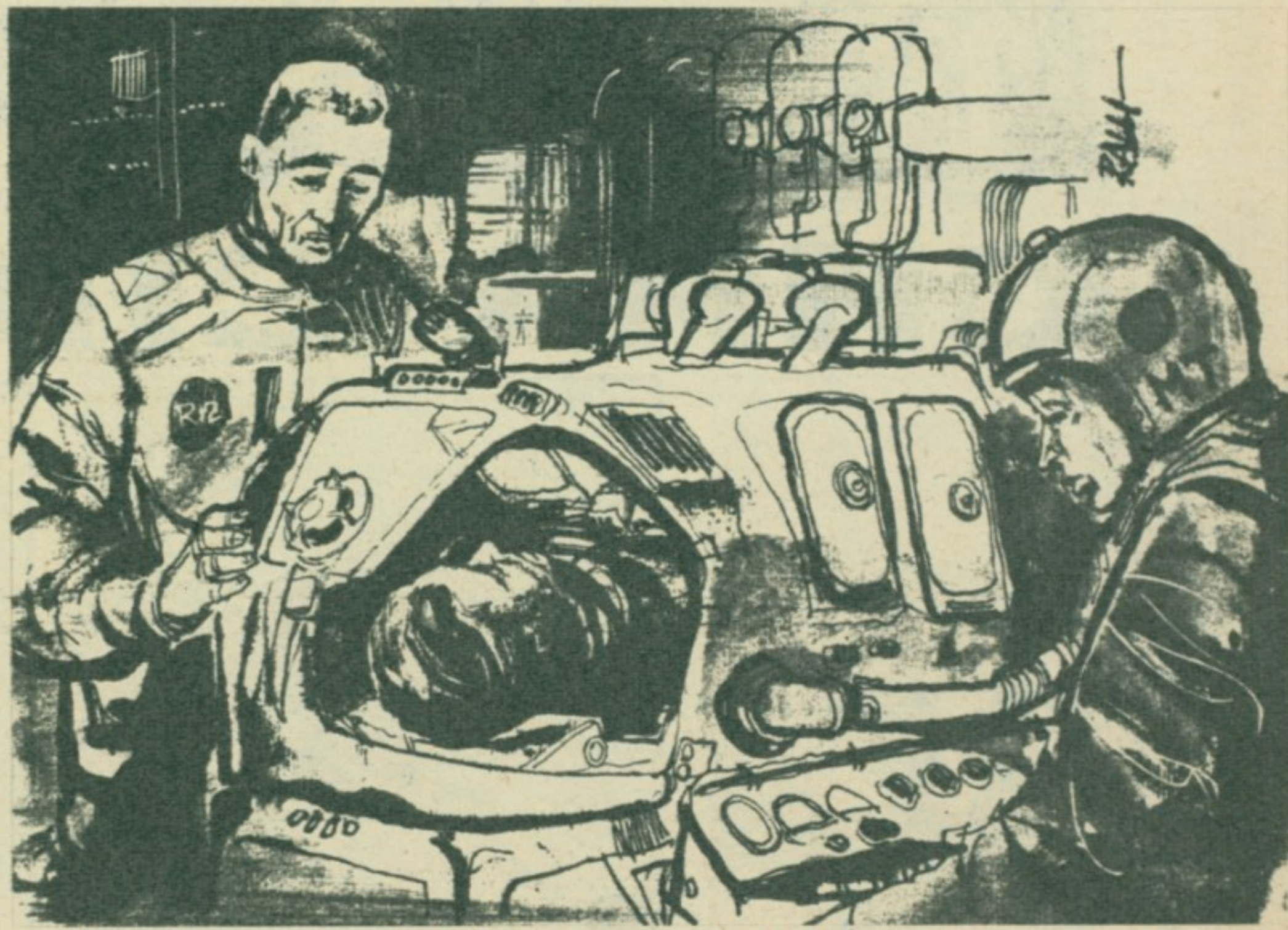

У том тренутку Квајл се сети шта је радио на Марсу и пребледе.

— О боже, — застења полицајац јер је очигледно пратио Квајлове мисли помоћу телепатског одашиљача — сада је проблем још компликованији! Морамо да вас убијемо и то одмах!

— На Марсу сам — рече Квајл промукло — убио једног човека пошто сам се претходно ослободио његове телесне гарде. Неки људи из телесне гарде били су полицајци као и ви. Интерплан ме је пуних 5 година припремао за ту мисију. Био сам професионални убица политичких непријатеља...

— Морам да вас убијем. Ипак, осећам да вам нешто дугујемо. Нај-

У ЛАБОРАТОРИЈИ ГДЕ ЈЕ ЛЕЖАО КВАЈЛ ДОГАЂАЛЕ СУ СЕ ЧУДНЕ СТВАРИ...

зад, све се одиграло без ваше кривце и воље. Ви сте жртва савремене науке у служби најповерљивијих политичких чистки. Можда још нешто може да се покуша али с малим изгледима на успех. Консултоваћу наше најспособније психијатре. Пођите са мном!

— Господине Квајл, — говорио му је угледни стари психијатар Интерплана — покушаћемо да вам избришемо сећање на незгодне истините догађаје, а да се не бисте опет обратили Рикорду, морамо вам усадити нешто друго што ће вас потпуно заокупити. Због тога се враћамо вашем детињству и једној жељи која вам је дубоко у подвести. Имате 9 година и шетате пољем. Испред вас спушта се мали свемирски брод с непознатим бићима која хоће да освоје Земљу. После њих доћи ће десетине хиљада сличних бродова.

— Ја их вероватно у томе спречавам? — упита Квајл. — Да ли сте то пронашли у мојој подвести?

— Ви сте са њима љубазни мада знате, телепатски јер се они тако споразумевају, због чега су дошли. Они још никада нису видели тако мирољубиво створење и да би вам показали колико вас цене склапају с вама споразум...

— Да неће напасти Земљу све док сам ја жив! — упаде Квајл.

— Баш тако. Ова жеља у складу је с вашим карактером мада је вама сад вероватно смешна. Не заборавите да је то ваш сан из детињства и да сте најзначајнији човек на Земљи јер они само због вас не нападају нашу планету! То смо успели да извучемо из ваше подвести. У року од 24 часа то више неће бити само дечји сан и ви ћете бити убеђени да се све и догодило а заборавићете мисију на Марсу и остале незгоде.

Заиста се догодило

И Дагласа Квајла одведоше у лабораторију. За то време агенти задужени за опрему припремали су пакете број 81, 20 и 6.

— Из пакета 81 узео чаробна штапић који су Квајлу „оставила“ бића из свемира у знак захвалности. У пакету 20 је свечана захвалница коју је Квајл „добрио“ од Уједињених нација зато што је спасао Земљу. И најзад, у пакету 6 налази се неразумљиво писмено и карта сазвезђа одакле су дошли свемирски гости. Све то треба однети у Квајлов стан да би, када се пробуди, имао опипљиве доказе о ономе у шта ће и сам бити уверен.

Али, у лабораторији где је лежао Квајл догађале су се чудне ствари:

— Таман смо почели да га испитујемо да бисмо тачно знали где да усадимо његово сећање, то јест жељу из детињства, кад...

— Рекли су ми да ништа не кажем — шапутао је Квајл под дејством дроге. — Не бих смео ни да се сећам тога! Чак су ми оставили и неке предмете и они се налазе у мом стану...

— Ипак је боље да га не ликвидирамо — рече психијатар високом функционеру Интерплана. — Ако то учинимо, они ће се вратити. Наркидрин је за овог човека прави серум истине!

— Оставили су ми и штапић који може да убија и помоћу њега сам уклонио оног политичара на Марсу. Налази се, сада се добро сећам, у мом столу заједно с црвима које сам донео с Марса.

— Јавите агентима да не припремају пакете 81, 20 и 6. Наравно, ни захвалницу Уједињених нација, — рече високи функционер Интерплана. — И овако ће ускоро стићи права.

ТУНГА И ЦРНИ ЖАРЕБАЦ

ЕВО ИХ!

НАДИДУ И С ДРУГЕ СТРАНЕ! МНОГО ИХ ЈЕ... ХОЋЕ ДА МЕ ОГКОЛЕ!

НЕ МОГУ САМ ПРОТИВ СВИХ... МОРАМ СЕ ПРОБИТИ!

ТУНГА ЈЕ БУРНО НАЈМАЊЕ ЗБИГЕНУ ГРУПУ...

ЊЕГОВ НАПАД ИХ ЈЕ ИЗНЕДАМО И ТУНГА СЕ ПРОБИО ИЗМЕЂУ НЕПРИЈАТЕЉА...

АЛИ, НИЈЕ ДАЛЕКО ОДМАКАО КАД ЈЕ ОСЕТИО ДА ГА ЈЕ НЕШТО ПОГОДИЛО...

АААХ! МОЈА НОГА! РАЊЕН САМ... КАО И ЦРНИ ЖАРЕБАЦ...

МИСАО НА ПОНОСНУ РАЊЕНУ ЖИВОТИЊУ КОЈА СЕ НИЈЕ ПРЕДАЛА, ВРАТИЛА МУ ЈЕ ХРАБРОСТ...

НЕ МОГУ ИМ УМАЊИ... АЛИ ЋУ СЕ БОРИТИ!

УМРЕЊУ С ОРУЖЈЕМ У РУЦИ... НЕ КАО КУКОВИЦА!

АЛИ... СТОЈТЕ! НЕ УБИЈАЈТЕ ТОГ ЧОВЕКА!

ПОДСЕТНИК

Притискивачи за хартију или украси: пешчани сатови за кување јаја и мерење дужине телефонског разговора, стари аутомобил или луткице у плекси-гласу. Цене од 3,45—18,60 дин. Самоуслуга „Тржнице Београд“, Бул. револуције 94.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС ПОТРАЖИ СВОГ ПРИНЦА

На последњем београдском фестивалу Златко Голубовић је изазвао многе гужве. И његова композиција „Потражи свог принца“ наишла је на различит пријем код публике. Било како било, ова мелодија звучи веома симпатично и, врло брзо „улази у уво“ и одмах може да се звиждуће или певуши. Поред ове песме, на последњој Златковој плочи су и „Наш пријатељ Пепа“, „О, какав диван коњ“ и позната италијанска мелодија „Аплауз“. Плочу је издао РТБ, а цена је 8 нових динара.

ZLATKO

САСТАВИТЕ БРЗО!

У 908. броју дали смо један мали тест који је требало да вам покаже да ли сте брзи и досетљиви.

Данас доносимо сличан тест, само нешто сложенији, јер садржи више делова из којих треба саставити слику. Исеците све делове који се налазе на овој страни, залепите их на чврсту подлогу и покушајте да их сложите тако да дају целину. Поново вас подсећамо да сте сличну игру видели у телевизијској квиз-емисији „Знам, знаш“.

Пошто сте исечене делове залепили на картон, ставите пред себе часовник и прионите на посао.

Ако за пет минута саставите слику добили сте оцену пет. Ако вам је за састављање било потребно 6 минута забележите себи 4, а ако вам треба 7 минута задовољте се тројком итд.

Игра ће бити занимљивија ако са друговима и другарицама организујете такмичење: ко ће брже да састави слику.

WALT
DISNEY

МИКИ

